

העולם הזה

בגין נסוג לנקודת הזינוק שלו

אכזבה

בא'יסמעיליה

משום שבאותה עת היו שר המיסחר והתעשייה יגאל הורביץ ומרבית ראשי מישרדו בסיוע ברומניה. כוונת הוועדה היתה להשאיר בארץ לפחות אישיות בכירה אחת מהמישרד.

מיכה שגריר מפיך

סרט במצריים

המפיק ובמאי הקולנוע הישראלי, מיכה שגריר, מבעליה של חברת טרטי קסטל, מפיק עתה במצריים סרט טלוויזיה עם צוות בריטי וגרמני.

שגריר, שבמלחמת יומיה כפיפורים לחרם כאוגדת האלזר, מוכסם את סרטו על יומן של מוצי מצרי שנמצא במילחמה על ידי קצין מודיעין ישראלי במוצב מצרי.

המוצב הנצור, ששכן בין גירות הארמיה השנייה והשלישית של הצבא המצרי והחזיק מעמד מול התקפות חוזרות ונשנות של צה"ל, היה מבודד חודשיים אחרי הפסקת-האש. היומן פורסם בשעתו בשלימותו בעיתונות הישראלית.

שגריר איתר את מיספחתו של ההרוג באלכסנדריה ומשחזר יחד עימה את תולדות חייו של ההרוג, בן למיספחה מרובתיילדים המתגוררת בשכונת עוני. החייל שנהרג היה היחיד מבני המיספחה שלמד באוניברסיטה.

תוך כדי עבודת ההסרטה נכנסה האם המצרייה השמנה להיפטר, גירשה את צוות ההסרטה מהבית. אולם ההסרטה

ועדות השרים -

סטירה לדין

החלטת הסופית שהתקבלה במיפגש בין בנין לאליסאדאט כאימפעידיה, בדבר מקום כינומן של שתי ועדות השרים המשותפות לישראל ולמצרי, ריב, מתפרשת כסטירת-לחי לשני החוץ משח דיין.

תחילה נקבע כי הוועדה המשותפת לשרי החוץ תשגב בקאהיר ואילו זו של שרי הביטחון תתכנס בירושלים. אולם כרגע האחרון על פי בקשת אלני סאדאט, שונה המיקום ונקבע כי שרי הביטחון הם שישבו וידונו בקאהיר. חשינו מוסבר בכך שבוער שויצמן פופולארי מאד במצריים, הרי יחסם של המצרים, כולל הנשיא עצמו, אל דיין הוא קר ומסויג. סאדאט ביקש ככל הנראה להימנע מנוכחות ממדי שבת של דיין בקאהיר, שעלולה להגי ביר את ההתנגדות להמשך הדיונים.

התחדשה ונמשכת בסיועה של ממשלת מצריים.

הבורסה

קניות סלקטיביות

גל הגיאות בבורסה מאשר את המלצות מדור זה בשבועיים האחרונים. לנצל את הירידות הדראסטיות בשערים כדי לרכוש מניות.

בסוף השבוע תיעצר הגיאות לכמה ימים, בעיקר בגלל ההודעות המאכזבות של קונצרו כלל, שיחלק לבעלי מניותיו דיבידנד נמוך מאשתקד. כך יהיה גם בכלל השקעות ובכלל תעשיות - רק במניות החברה המרכזית לא תרד חלוקת הרווחים לעומת אשתקד.

הגיאות עשויה להתחדש בשבוע הבא, כיוון שכמויות הכסף השחור שזוק הן אדירות הבורסה היא האמצעי היחיד להוכיח רווחים גדולים פטורים מס. השבוע מומלץ לרכוש מניות מקבוצת בנק המזרחי, שטחים עלו לרמה סבירה. הבנק יחלק השנה יותר רווחים מאשר בשנה שעברה ובינואר יצא בהנפקה גדולה חדשה.

בענף הביטוח כדאי לרכוש מניות "סהר" עלישם, ששערן נמוך ביחס למניות המוכ"ז וכן את מניות "סקוריטס". בין חברות ההשקעה, שיימלב, ל"וולפסון", שירדו לראשונה מתחת לשער של "ייצוא השקעות". מניות כדאיות נוספות הן בקבוצת התעשייה: "דלק", "עלית", "דובק", "פולינו", "אלרון", "פולגת", "ארגמן".

העבודה מבקשת סיוע

מזיפלות אחיות

במסגרת נסיונותיה להיחלץ מהחובות הכספיים בהם היא שקועה, פנתה מיפלות העבודה אל מיפלות מוציאליסמיות ברחבי העולם, כדי לקבל מהן תרומות כספיות.

האחראי על הפניות למיפלות-האחיות, עימן יש למיפלות העבודה קשרים מזה תקופה ארוכה, הוא יו"ר המיפלה שמעון פרס, אך את העבודה המעשית עושים השרים לשעבר יהושע רבינוביץ ויגאל אלון.

רשות השידור פסלה

ראיון עם אולמרט

היועץ המישפטי של רשות השידור הורה שלא לשדר ראיון שנערך עם ה"כ אהוד אולמרט במיסגרת תוכנית הראיונות של יעקב אגמון, בירה ומצברוח.

הראיון נפסל לשידור אחרי שהתברר שאולמרט הזר בו על דברי הריבה שהיוו בשעתו עידה לתביעת לשון הרע שהגיש נגדו אלורה (מיד). רחבעם ("גאנדי") זאבי, וכן משום שכמה מהתכטאיותיו של אולמרט בראיון היו בכחית כיוון בית המישפטי ביחס לנושאים התזויים ועומדים בדיון מישפטי.

באותו ראיון תקף אולמרט בצורה בוטה וחריפה את שרהפנים יוסף בורג, והאשים את הקצונה הבכירה של מיסטרתישראל כי קשרה קשר להונות את השר.

רו ינהל המטה

של ארתור

חבר מועצת עיריית תל-אביב מטעם המערך, נתוב רן, ועמוד בראש מטה הבחירות של מועמד המערך לראשות עיריית תל-אביב, אשר ("ארתור") בניתן. רן, מנהל החברה לפיתוח מיפעלי ספורט של עיריית תל-אביב, נימנה בשעתו על צעירי מפא"י ואחר-כך רפ"י, והיה מן הצעירים המקורבים לדוד בוגרויץ.

סגן השר הימרה

הוראות הוועדה

סגן שריהפיתוח, יצחק פרץ, יצא לנכס איזורי פיתוח שנערך בטראן בניגוד להחלטת הוועדה המאשרת נסיעות פקידים בכורים, חבריכנסת ושרים לחו"ל. היתה זו הפעם הראשונה ששר או סגןשר הימרה את החלטת הוועדה.

הוועדה החליטה לא לאשר את נסיעתו של פרץ

המדליפים - מקרב

הקואליציה

זעמם של ראשיהממשלה ויו"ר ועדת החוץ והביטחון, פרופסור משה ארנס, נגד ההדלפות מדיוני ועדת החוץ והביטחון ונימונם להחשיר את אנשי האופוזיציה באחריות מהדלפות, חסר כמים. שכן, זעם זה מחפה על העובדה כי ההדלפות החשובות היו דווקא מדיוני ועדת השרים לענייני חוץ וביטחון, בה לא משתתפים אנשי האופוזיציה.

בנין וארנס מתעלמים מהעובדה כי די וחיו של ראשיהממשלה לוועדה זו פורסמו בעבור יום עדידי שני עיתוני הערב, בין השאר גם עדידי עיתון נאים הידועים כמקורכים אישית לראשיהממשלה. גם המדליף העיקרי של דיוני ועדת החוץ והביטחון הוא איש קואליציה ידוע לכך.

תושוקיר

לודאו ועד לנטרל

את וייצמן

כוונתו של ראשיהממשלה מנחם בנין לצרף לממשלה את חיים לנדאו, ירדו מתקופת המחרת ומי שהיה האיש מיספר שניים בתנועת החרות לפני שהרדע על פרישתו מפעילות פוליטית, מיעדת ככל הנראה לנטרל את שרהביטחון עזר וייצמן כמישנה לבנין בתנועתו. צירופו של לנדאו לממשלה עשוי להוות מיסקל-נגד לעמדותיו המתונות-יחסית של וייצמן, ולחזק את עמדותיו של בנין.

נראה כי בנין מתכוון להועיד את ירדו הוותיק לירושון, במיקרה שיארע לו משהו תוך תקופת כהונתו, במטרה למנוע מידחמה על הירושנה בין דיין, שרון וייצמן.

בינתיים כבר עורר שיתופו של לנדאו בישיבת ממשלה, מבלי שיש לו מינוי רישמי, ביקורת קשה כלפי בנין, כמו העובדה שצירף לנסיעתו לאיטליה אורחים פרטיים, וביניהם הנדבן השווייצרי ניסים גאון.

בתנועתו של בנין נשמעים קולות המוענים כי הוא מנהיג את הממשלה יותר ויותר בעסק פרטי.

בנין ירסן את

שרון

ראשיהממשלה מנחם בנין עומד להפעיל את סמכותו כדי להגביל את תוכניותיו של שרההקלאות אריק שרון להתנחלויות בגדה המערבית ובצפון סיני. אריק, שהוא גם יו"ר ועדת השרים לענייני התישבות, הכין לאחרונה תוכנית היאחזויות מקיפה, כדי לקבוע עובדות בשטח עוד לפני שיתממו הסכמים כלשהם.

בנין הגיע ככל הנראה למסקנה שהיאחזויות נוספות בשטחים בתקופה זו עלולות לפגוע באמינותו וככנות תוכניות השלום שלו, והוא יטייל ומו על כל תוכנית להתנחלות נוספת.

פוליטרוק של הליכוד

לוועידת קאהיר?

עתה מסתבר כי ערב הרכבתה של הוועידת השרים הישראלית לוועידת קאהיר, הוצע לצרף למיפלות את אברהם שכטרמן, יו"ר הנהלת תנועת החרות.

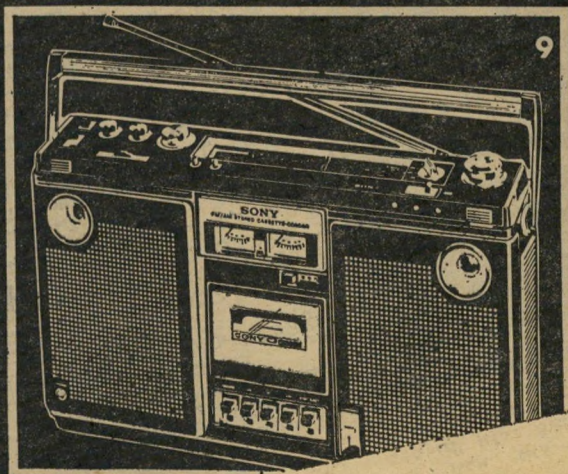
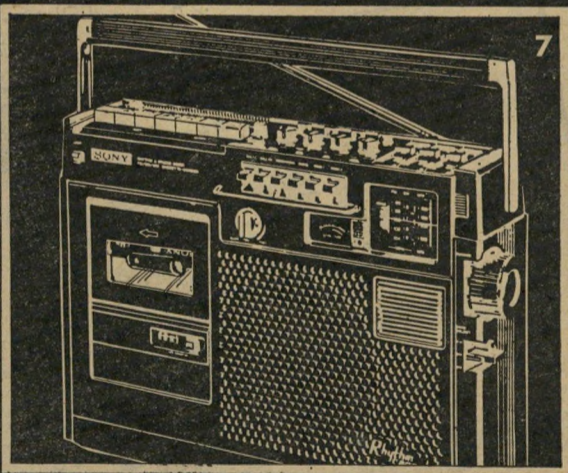
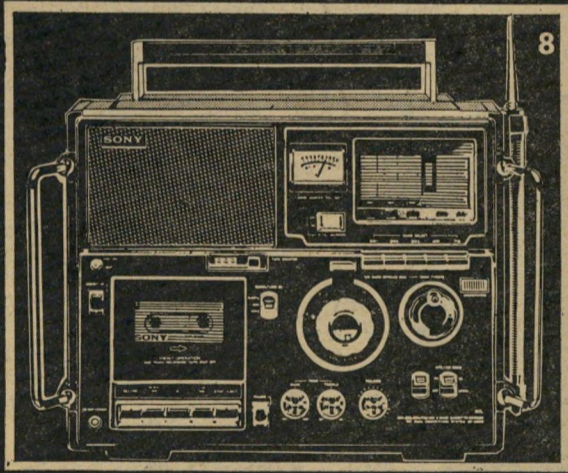
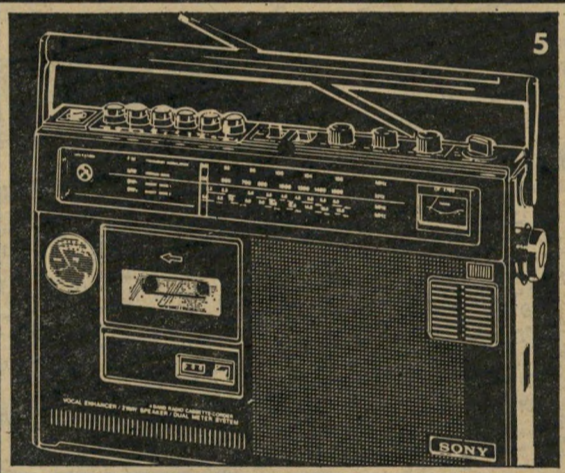
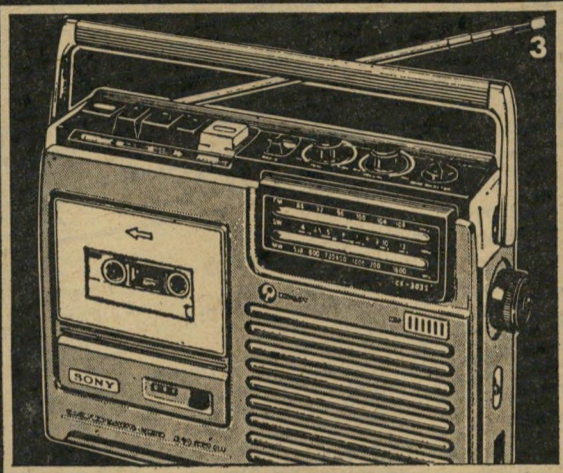
כמה חברים בהנהלת התנועה תבעו לצרפו למישלחת כדי שיתול חלק פעיל בדיונים, במטרה, למנוע את שותקתו של מצע הליכוד. הם ציינו כי "ניסיונו הדיפלומאטי הבכיר" של שכטרמן, כחבר קבוע בפרלמנט האירופי, ושליטתו בשפה הערבית מכשירים אותו לתפקיד זה.

הליכוד תובע את

השילטון המקומי

הליכוד עומד לתבוע לעצמו את ראשות המרכז לשילטון מקומי, כהונת התפוסה עתה בידי איש המערך, ראש עיריית חולון, פנחס איילון. איילון נבחר בשעתו לתפקיד מחדש בעקבות הסכם עם הליכוד, שתוקפו עומד לפוג בימים הקרובים. הליכוד יציע לכהונת יו"ר השילטון המקומי, שהוא ארגון הגג של העיריות והמועצות המקומיות, את איננ' צבי ציקר, ראש עיריית אשדוד.

- 1 CF-160 - 3 גלים, כוון עדיו, מתג - ISS
  - 2 CF-270 - 4 גלים, 2 דמקולים, 4 וואט
  - 3 CF-303 - 3 גלים, 1.8 וואט, מונה סיפוחי
  - 4 CF-370 - 3 גלים, 2.3 וואט, מונה סיפוחי
  - 5 CF-470 - 4 גלים, 2 דמקולים, 4 וואט
  - 6 CF-480 - 3 גלים, 2 דמקולים-carbocon, 4 וואט, מטרבל צליל, בורד קסטות
  - 7 CF-900 - 2 דמקולים, 7.2 וואט, חיבת-מקצבים "RHYTHM & STUO MIXER", כניסה לגיטרה-מיקרופון
  - 8 CF-950 - 5 גלים, עם מסמו חדר גבישי, הקלטה כפולה (sos) 4 וואט, דמקול אינטי
  - 9 CF-570 - סטריאו, 6.4 וואט, 4 דמקולים, 4 גלים, בורד קסטות, כניסה לאוזניות-סטריאו
- * לכונס הקלטה אוטומטית, מיקרופון כימי, כפתור הקלטה אחד AC/DC

המבוקשים

"IT'S A SONY."

השולם הזה 2104

פרסום מלניק/רפאל טיראן

לפני 25 שנה

בר, הראשונה שהחלה במהפכת הלבוש בישראל, מהפכה שהדי-חה עד מהרה את מיכנסיה האדומים, החולצה הכחולה והסראפן.

"הקריה מיוחדת" של צוות חוקרי מערכת, "העולם הזה", שפורסמה השבוע לפני 25 שנים, תיארה את "המהפכה הכלכלית" הראשונה שהתרחשה בארץ עם הדחת מדיניות הצנע של דוב יוסף, וכניסת "הציונים הכלליים" לממשלה ולמישרדיה הכלכליים. מתוך סקירה זו מסתבר כי אותם ערכי הכלכלה שהיוו את "הציונים הכלליים" לפני רבע המאה הם המנחים מיום גם את יורשיהם הטיביים, "המיפלגה הליברלית" בליכוד.

בשער הגיליון: יוצרת האופנה לולה בר.

גיליון "העולם הזה" שראה אור לפני 25 שנים כרוק, הקריש כתבת-ענק מצולמת תחת הכותרת, "אחד הנדורים", לאחד הנדורים דים הקרביים של חטיבת, גיבועתי, ששרידיו התכנסו לרגל הנובת מצבת-זיכרון לחללי הנדור, עליה נחקק, "ההלך, בירדתך לנגב - זכור אותנו". בניגוד לסיגנון העימוד המקובל, עומדה כתבה זו בשני עמודי תצלומים שניראו כאלבומי-תמונות קולקטיביות, בו הועלתה מסכת מילחמתו של הנדור.

במדר החקירות הכלכליות, הוכנאה כתבה תחת הכותרת "עמידר" - ליקויים או -? גוף הכתבה תאר את הסתכ-כותה הכלכלית הראשונה של חברת המגורים הלאומית. כתבה כלכלית נוספת, שראתה אור תחת הכותרת, "מה כשר במחירי המקשרי" * תיארה את תהליך עליית הנהגים לראש הסולם החברתי בראשית שנות ה'50, ואת העיוות הקיים במחירי התח-בורה הציבורית.

מור, "אופנה" של השבועון הביא, השבוע לפני 25 שנים, כתבה בת שני עמודים שהוקדשה לדיוקנה של האופנאית לולה

"העולם הזה" 791 תאריך: 25.12.52

* נשיא שהוא דייר-מישנה בדירת בנו * מאשלה חדשה

שביחת בחי-הקולנוע * שריפת גשר נוסף עם הערבים

מינומים

עוד גשר נשרף

כשקיבלו חברי הכנסת הראשונה את פניקסיה-הצירים שלהם, נוכחו לדעת כי התעורה מודפסת בשפה העברית הער-בית. רובם עברו על כך בשקט, אולם היו גם שהתרגזו. האיש שהתרגז בגלוי, יותר מכולם, היה דוד בן-גוריון.

מזכירות הכנסת שהדפיסה את הכרטיי-סים, לא אלה אומנם איש, וצדקה: השפה הערבית היא שפה רשמית במדינה. בהתי-אם לדבר המלך (הבריטי) בחוועצוהו היו בפלשתינה שלוש-שפות רשמיות: אנגלית, ערבית ועיברית. פקודת סידרי השילטון והמישפט ביטלה את רשמיות השפה ה-אנגלית, אך לא פגעה בערבית.

השבוע, בין קווי היסוד של ממשלתו החדשה, הודיע דוד בן-גוריון כי החליט לשנות מצב זה, לבטל את השפה הער-בית כשפה רשמית שנייה. הוא הודיע (ביוזמתו שלו): "הלשון העיברית היא שפת-המדינה, עם זכות למיעוט הערבי להשתמש בלשונו".

בצד הודעה זו הופיעה הכרזה על התי-רת הממשלה לשלום-קבע ולשיתוף-פעולה עם הארצות השכנות. וכן על מתן שיוויון גמור למיעוט הערבי במדינה. היו אלה הכרזות יפות מאד, אך בנימיים נשרף, בשקט, עוד גשר אחד בין ישראל העולם הערבי.

רבה. ידידיו ידעו כי נמאס לו לקסץ הלון וחזור, לממשלה ומחוצה לה, וכי הוא מת-געגע לחיים פרטיים כעורף-דין משגשג ומצליח.

בין הציונים-הכלליים (כיום, המיפלגה הליברלית) התעוררה בעייה גדולה. בדמו-תה של שושנה פריסץ, איה-המיפלגה רבת הפאטוס. לחלוקה עמדו ארבע כורסאות. פרץ ברנשטיין וישראל רוקח, שני מג-היגי המיפלגה, תפסו את שתי הראשונות ללא ויכוח. אולם אילו נמסרה הכורסה השלישית לשושנה פריסץ, כפי שדרש ה-צדק, היה נותר רק עוד כיסא אחד - והשאלה היתה אם למוסרו ליוסף סר-לין, מתומכי הקו של ברנשטיין, או ליוסף ספיר, איש ישראל רוקח.

הבעייה נפתרה כשפלטה שושנה פרי-סיץ, לתיסארט המליצה, כי אינה רוצה בכיסא בממשלה. כזו. עוד לפני שהספיקה להתחרט נתפס הכיסא. העולם שייך ל-גברים.

הבעייה המפא"יית התממשה בדמותו ה-מוכרת של דוב יוסף. יוסף רצה להיות שר-האוצר, ורבים סברו כי הוכיח את כיש-רונו לכך יותר מלוי אשכול. אולם אש-כול לא התלהב כלל מן הרעיון שעליו לוותר על מישרתו, שאליה נכנס זה-עתה. הוא התלונן כי המיפלגה כבר גרמה לו עוול כשהוציאה אותו, בשעתו, ממישרד-החקלאות ברגע שהחל מתרגל לחדרו שם. דבריו שיכנעו, והוא נשאר במישרד-האוצר. דוב יוסף, אחת הדמויות שהסעירו ביותר את החיים הפוליטיים הכלכליים של המדינה, נדחק לפינה והפך שר-בלי-תיק.

- לשוחח בערבית עם מישלחת מיסו, חיפה והמשולש.
- להסיר את הלוט מעל לוח בית אליעזר בן-יהודה.
- לקבל לידינו את לפיד מודיעין.
- לקבל את התפטרות הממשלה.
- להקשיב לדיעות נציגי 14 סיעות הכנסת ביחס לממשלה החדשה.
- לכבד את האורחים ב-80 ספלי קפה תורכי ליום (בממוצע).

הממשלה

העולם שיך לגברים

עסקן נורמאלי רוצה להיות חברי-כנסת חבירי-כנסת נורמאלי רוצה להיות שר. לפני שבועיים התברר גם כי שר נורמאלי רוצה להיות נשיא * . אך השבוע נגרמו מרבית ה-צרות על-ידי המועמדים ל-15 הכורסות הירוקות הגדולות המקיפות, משלושה צדדים, את שולחן הממשלה במרכז אולם הכנסת.

אצל הפרוגרסיבים (כיום הליברלים העצי-מאים) לא התעוררה כל בעייה: כשהתי-ברר כי יימסר להם תיק המישפטים, היה ברור כי הדי-ר פינחס רוזן יתפוס את הכורסה. הוא לא עשה זאת בשימחה

הנשיאות

בחנאי שיה

קשה לשער כי דירתה הצנועה, בת שלוש חדרים, של מישפחת בן-צבי, תצליח לעמוד זמן רב בעול היותה מרכז סימלי למדינת ישראל. בעוד שנעשו כל המא-מצים לסיים את העבודות הדרושות להפוך את חווילת שוקן ** בשכונת טלביה הירר-שלמית לארמון הנשיא, היה נאלץ הנשיא לפעול בביתו שברחוב איבן-גבירול, שהר-קם תחת הצריף ששימש למגוריו עד לפני חודשים לא רבים.

מאו נבחר יצחק בן-צבי כנשיאה השני של המדינה, הפכה הדירה כימעט שתי-הפקר. פלשו לתוכה: עובדי דואר שהתי-קינו ותקנו טלפונים, רוכבי-אופניים אפור-רים ששפכו זרם בלתי-פוסק של אלפי מירבקים, עובדי מיוון נודד לכיבוד אורי-חיים, ושלוחים שהביאו פרחים. כמרכון הושמו שם השבוע שני ארזי תמרים, מת-נת אחד היישובים בעמק הירדן.

הארכיוון בכיס - ממה ששימש קודם כחדר-השינה של הנשיא הוצאו המיטות, והוחלפו בשני שולחנות-כתיבה. ליד אחד מאלה התיישב סגן-אלוף יוסף (יוסי) כרמל, שנתמנה שלישי הקבוע של הנשיא; ליד השני - דורית רוון, מזכירתו, שרכשה בעבר ניסיון מקצועי, בין השאר, אצל ליאו מוצקין נשיא ההסתדרות הציונית. דורית בן-גוריון, אנחה המזכירה, רוון: "מאז נתמנית לתפקיד זה נאלצתי לבוא יוסירים באותה השמלה: זו היחידה שלי שיש בה כיסים די גדולים כדי לשמש ארכיון לכל הניירות שאין להם מקום אחר בלישכה הארעית. למעשה, אני מנהלת את המישרד על ברכי".

כן נסגרו מן היסוד הארעי: הנשיא עצמו ורעייתו, שהוגלו מדינתם ונאלצו לטפס לקומה השנייה, באותו בניין, ולהר-סוך דיירי-מישנה אצל מישפחת בנם, ה-כוללת שני ילדים ***.

שטיח - לא ! חליפה - מילא. מל-בד זה לא עשה יצחק בן-צבי רושם כאילו חפץ לשנות את צניעותו, שהסכה כמעט אגדית. שטיח פרסי שהממונים על הטכס רצו להכניס לחדרו, המלא ארונות-ספי-רים, נתקל בהתנגדותו החריפה. התוצאה: את השטיח פרשו בחדרה של המזכירה, בעוד שאת לישכת הנשיא מוסיפה לקשט מחצלת. אולם בנקודה שנייה הוא נאלץ לוותר: התייט ויינבאך, שנשלח אליו לתי-פור עבורו חליפה שחורה, זכה בהזמנה למרות התנגדות הנשיא. העובדה שבער-רתה שיכנעו אותה, אחרי ויכוח ארוך: גם לבן-גוריון יש חליפה כהה.

הדבר האחד שלא היה צנוע כלל, היה לוח עיסוקיו היומי של הנשיא החדש. בי-משך השבוע הספיק לקבל משלחות מרוב חלקי הארץ שבאו לבקרו, וכן:

שעשועים

הסיוט סולק

כאשר החליטו בתי הקולנוע בישראל, אחרי היסוסים רבים, לסגור את שערי אר-למותיהם, היו רבים שלא האמינו כי הר-איום יוצא אי-פעם אל הפועל. ביניהם: בעלי בתי-הקולנוע עצמם.

מסתבר כי לבדיחה על בעל עסק שהתי-לונן שהוא מפסיד ללא הרף, ואשר השיב לעצת ידיד שאמר לו לסגור את העסק: "וממה אתפרנס?" יש אכן בסיס במצי-אות, סגירת האולמות היתה עולה לבעלי בתי-הקולנוע בהפסד גדול מאשר השי-ארתם פתוחים.

על כן, אחרי שהתקבלה החלטת ההשי-בתה החלה חרטה עמוקה מכרסמת בלי-בות רבים מהם. להפתעת הכל, כולל בעלי בתי-הקולנוע עצמם, לא זו בלבד ש-האיום לא יצא אל הפועל, אלא המשבי-טים אף יצאו בניצחון. הסיבה: ראשי ה-עיריות, שמיסי-השעשועים עיוורים למלא את קופותיהם הריקות, הפעילו את מלוא השפעתם על מישרד-האוצר שנכנע, הס-כים שהקהל ישלם יותר בעד התענוג של ראיית סרט. תוספת זו תגלגל כולה לכיסו של בעל בית-הקולנוע.

אנשים

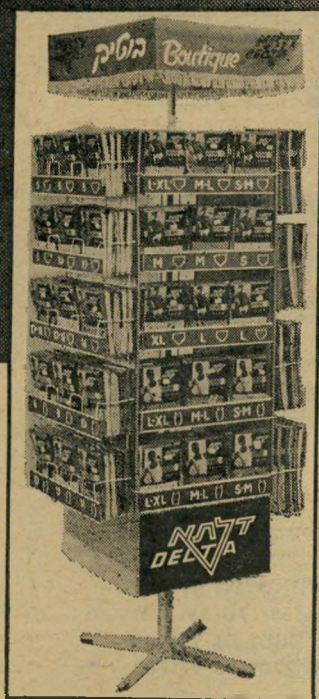
● אמר ערי ז'בוטינסקי בענותנות: "אני נחשב מתימטיקאי טוב, כיוון שהייתי המתימטיקאי הטוב ביותר בכנסת הראשון-נה" (בה היה חבר סיעת חרות, ופרש בגלל נטיות כנעניות). בכליזאת קיבל ערי על עצמו תפקיד הוראה בטכניון, כמתי-מטיקאי.

תמונה זו צולמה על-ידי הצלם הנס קאופמן שנה ורבע לפני הבחירות לכנסת השנייה. שני שלטי הענק של מפא"י והציונים הכלליים על חזית בניין "מוגרבני" בתל-אביב עוררו התרגשות רבה. שתי המיפלגות הגדולות כינו זו את זו בתארי-חיבה כמו: ספסרים, אנשי שוק-שחור, בולשביקים, מונופוליסטים, אדומים והורטי מדינה - דבר שלא מנע מהם לשתף-פעולה בקואליציה שקמה אחרי הבחירות.

* חברת התחבורה הירושלמית, שמוזגה במחצית שנות ה'60 עם אגד.
 ** כיום מצוי בה ארכיון שוקן והיא לא נמסרה לבסוף לרשות נשיא המדינה החווילה שכונת מזל מעונו של ראש-הממ-שלה, כיום.
 *** הבן השני, עלי, נפל בקרבות מיל-חמת השיחרור.

דבר אחד אנו מבטיחים:
גם היא תאהב את לבני דלתא

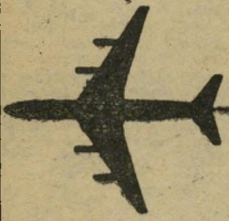
לבני דלתא מעוצבים גם לנוחותך המירבית,
ללא תפרים מיותרים ומכאיבים.
בלבני דלתא תרגיש טוב, ותאהב זאת.
בלבני דלתא תיראה טוב,
וגם היא תאהב זאת.

עתה אפשר ללבוש לבני טריקו ולהראות
טוב. לא עוד הלבנים הרפויים המצחיקים.
לבני דלתא מעוצבים כדי להחמיא. הגזרה
הנמוכה של תחתוני דלתא אוסנתית ונוחה.
גופית דלתא מונחת טיפ-טופ
והכתפיים בחולצת דלתא במקומן הטבעי.

דלתא
DELTA

הטריקו של דלתא-יצרן הטריקו הגדול ביותר בישראל
(יצוא 1977: 120,000,000 ל"י).

**בכל
יום שני
שלישי
רביעי
וששי**

**ל
ROME
ZURICH
AMSTERDAM
STUTTGART
DUSSELDORF
FRANKFURT
PARIS
LONDON
NEW YORK**

VIA

דרך

ATHENS

OLYMPIC

A I R W A Y S

פרטים נוספים בסניפי אולימפיק: תל-אביב - (משרד ראשי) רח' אירלסון 13 טל: 294381, 03-294386. חיפה - רח' העצמאות 62 טל: 04-669036. ירושלים - רח' יפו 33 טל: 02-234538. נמל תעופה בן-גוריון - טל: 03-971049. מטען - ממון - נמל תעופה בן-גוריון טל: 03-971280. ובכל משרדי הנסיעות.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה:
תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03*243386. תאריך: 136 •
מען מברקי: "עומק" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ • תל
אביב, רח' בן-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: צינקהרפיה
כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך
תכנית: יוסף שנון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה:
אברהם סיטון • מח' המודעות: רפי זכרוני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

השיבות זכתה לדיווח עתונאי מסולף, מקוצר ומטעה בכרוניקה של העתונות היומית.

קיא ירי

למעשה לא התרחש הרבה בשלוש הישיבות שהתקיימו כדי לדון בתביעות הפליליות שהגישו מזרחי והארץ זה נגד זה.

האם דיווח אפשרי בהעולם הזה על מהלכו של משפט פלילי יש בו כדי להצידיק את שיחרורו של אשם במישפט זה מלהופיע בבית-המשפט ולהתייצב בפני השופט?

השאלה נראית אולי אבסורדית מכדי שתישאל. אף על פי כן היא הועלתה בשבוע האחרון כטיעון בבית-המשפט, שימשה נושא למחלוקת בעת דיון משפטי. בתודש יוני השנה החל היומון הארץ בפירסום סידרת מאמרים על "הפשע המאורגן בישראל" שנכתבה בידי כתבו לענייני מיטרה, אבי ולנטין. המלונאי בצלאל מזרחי ראה עצמו נפגע בעקבות איזכור שמו בסידרת כתבות אלה, שייחסו לו גם ביצוע מעשים פליליים.

הוא הגיש תביעה משפטית אורחית נגד הוצאת העתון הארץ, עורכו גרשום שוקן והכתב אבי ולנטין. בגין הוצאת לשון-רע, תבע פיצויי נזיקין בסך של 10 מיליון ל"י.

הפרשה לא נותרה רק בתחום האורחית. בעקבותיה הוגשו גם שתי תביעות-דיבה פליליות. הארץ תבע את מזרחי על שטען כי כל ההאשמות כלפיו בהארץ, "מצוות מן האצבע". מזרחי הגיש תביעת-דיבה

מלונאי מזרחי ופרקליטיו
 כולם שווים בפני החוק

פלילית נגדית, מקבילה לתביעה האורחית שלו.

בשעתו עוררה הפרשה כולה הדים רחבים, וזכתה לכיסוי מלא בכל אמצעי-התיקור שורת, עמדה במרכז ההתעניינות הציבורי. רית. אולם כאשר החלו החודש הדיונים בבית-המשפט, בתביעות שהוגשו בעקבות פירסומה של אותה סידרת מאמרים על הפשע המאורגן, רק מעטים גילו בה תרענויות. לחץ המאורעות הפוליטיים דחק את הנושא לקרן זווית.

מלבד העולם הזה, לא טרחה שום עתון לשלוח כתב לכסות את המשפטים. רק אחת

* עורכי-הדין רם כספי וגבריאל כהן.

החליט השופט בלשכתו, במעמד צד אחד בלבד, להיענות לבקשת פרקליטו של שוקן ולשחררו מהופעה בתביעה הפלילית ש-הוגשה נגדו.

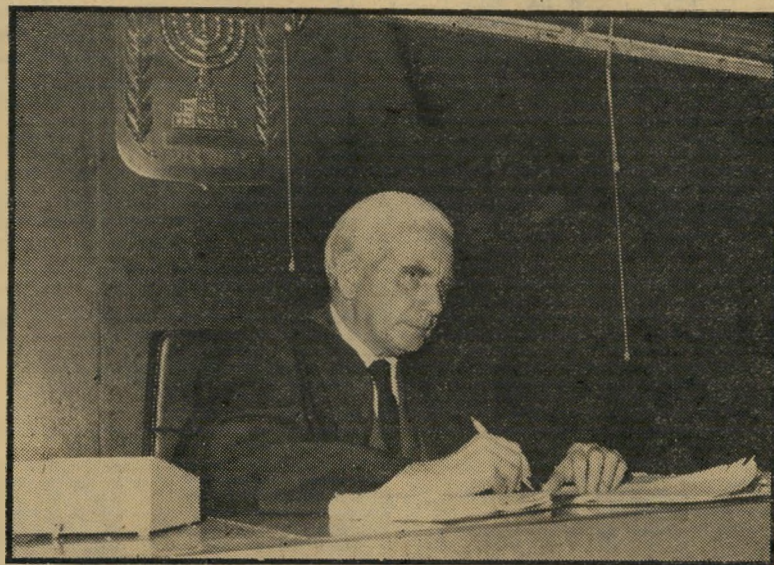
פרקליטו של מזרחי, עורך-הדין רם כספי, סבר כי שוב נזמקה הבקשה לשיחרור מהופעה בעומס העבודה של העורך בתקופת כינוסה של ועידת קאהיר. הוא הביע תרומה על ההחלטה:

"בחוק נאמר כי לא ידון אדם בפלילים אלא בפניו. במדינה הזאת יש שלושה מיליון אזרחים, ויש כאלפיים אנשים חשויים בים — אח"מים. וכדי שלא יהיו ספקות אני בהחלט סבור כי גרשום שוקן הוא אח"מ."

אולם הדין בפני החוק על פשוטי העם ועל אח"מים הוא אחד. אם יתקבל העקרון שבגלל גרשום שוקן עסוק וטרוד אין הוא פנוי להופיע בבית-המשפט ובגלל זה הוא זכאי לפטור מחובת ההופעה — אבל אותו פועל-בניין מכפריקאסס, המפרנס משפחה של תשעה ילדים ואובדן יום עבודה עלול למנוע ממנו לסיים את החודש עם משכורתו, אינו זכאי לפטור כזה — אינני יודע מהו נימוק יותר חשוב, זה שאדם עסוק וטרוד או שהוא עוסק בפרנסת משפחתו, הכל צריכים להיות שווים בפני החוק."

רק בשלב זה ניתן לפרקליטו של מזרחי לעיין בנימוקי הבקשה שהגיש עורך-הדין ליבליך לפטור את שולחו מ-

שופט-השלום ישראל כרמל
 העיתונות חופשית לדווח

הופעה בבית-המישפט. הם נדהמו למראה עיניהם. הנימוק העיקרי של ליבליך להצידיק את היעדרו של גרשום שוקן מאולם בית-המישפט היה העולם הזה.

הסביר השופט כרמל: "עורך-הדין ליבליך הסתמך על כתבה שהופיעה בשבוע שעבר בעתון העולם הזה, והביע חרדה שאם מר שוקן יבוא לכאן שוב יעשה שימוש בכך באותו עתון."

הכתבה אליה התכוון ליבליך בבקשתו לא היתה אלא ידיעה שהופיעה במדור תשקיף בגיליון הקודם (העולם הזה 2103), באותה ידיעה נאמר כי השופט כרמל הורה לפרקליטו של שוקן לחייבו להופיע לישיר בה הבאה. הסביר השופט כרמל: "הדבר אומנם לא נרשם בפרוטוקול אבל נכון כי אמרתי בסוף הישיבה כי על כל הנאשמים להופיע בישיבה הבאה."

כדי למנוע אי הבנות הצהיר השופט כרמל בבית-המישפט: "קיבלתי את בקשתו של עורך-הדין ליבליך, אולם התעלמתי מהנימוק שהתייחס אל העולם הזה. לא התחשבתי בנימוק זה. כיוון שיש במדינה עתונות חופשית, הרי במידה שהיא פועלת במיסגרת החוק, אי אפשר למנוע ממנה מלדווח על הנעשה בבית-המישפט. החלטתי לאשר את הבקשה בגלל נימוקים אחרים ולא בגלל העולם הזה. לא ייתכן שבאייכוח הצדדים יסתמכו על מה שכתוב בעתונים."

התערב כאן עורך-הדין כספי: "מה שגרשום שוקן נאמר למעשה בבקשה זו הוא שאם הוא יופיע כאן בבית-המישפט ייעשה על זה שימוש בעתונים אחרים..."

כרמל: "הנימוק לא נראה לי חשוב ולכן לא התחשבתי בו."

כספי: "אני רוצה שיירשם בפרוטוקול, עם כל הכוונה, הכבוד וההערכה, דבר רגישותו של מר שוקן לגבי מה שנכתב עליו בעתונות."

כשלעצמי אני נוטה לייחס רגישות זו לפרקליטי הארץ ולא לעורכו הראשי, שקשה להעלות על הדעת כי ידע על הנימוק שצויין בבקשה לדחיית הופעתו. גם בי מישפט האזרחי שהתנהל בין בצלאל מזרחי והארץ, השתמש עורך-הדין ליבליך בנימוק דומה. כאשר הציגו פרקליטו של מזרחי הצעה משפטית מסויימת במהלך

עורך גרשום שוקן
 אח"מ עסוק וטרוד

הדיון, קרא ליבליך לעבר שופט השלום זמיר: "אבל מאחר זה יהיה כתוב בהעולם הזה!"

"או מה?" תמה השופט, "גם העולם הזה הוא עתון ככל העתונים!"

טענות רבות, בכתב ובעל-פה, הופנו אלינו בעקבות פירסום מאמרו של הפרשן הצבאי בנימין עמידרור על "הסכנה שבשלום סאדאת" (העולם הזה 2102), שחלקו השני מתפרסם בגיליון זה.

יש להבהיר כי מאמריו של עמידרור משקפים את דעותיו בלבד. הוא עוסק בבעיית הביטחון הלאומי של ישראל מ-בחינה מקצועית-צבאית בלבד, ללא התייחסות להיבטים המדיניים, הכלכליים ו-החברתיים של הבעיה. אלה, כמוכן, עשויים, וחייבים להכריע לטובת קבלת מה שמכונה בפי עמידרור, שלום סאדאת' — גם אם באבחנה צבאית טהורה יש להיזהר מפניו.

אומר על כך עמידרור עצמו:

"המכריע לצד הפוליטיזציה הגמורה של הבטחון הלאומי פירושו, שבעיני הנושא כולו פוליטי וכן גם פתרונותיו — יכול להתעלם לגמרי מן הנתונים הצבאיים ומן הנסיבות האסטרטגיות בשני הצדדים ו-חייב לרכז את כל המאמצים כולם בתחום המדיני לבדו. במגמה להגיע במהירות היריבה לשלום פוליטי טוב, שהבעייתיות הביטחוני-הצבאית איננה רלוואנטית כלל לענייניו ותשובות ופתרונות צבאיים אינם משפיעים על עיצובו ואינם מהווים חלק גלוי או סמוי בו.

"עבורו, השקפת האזרח המצרי ברחוב או הערכות העורך המצרי הנכבד הן אכן משמעותיות ולרלוואנטיות מאד, באורח ישיר ומיידי, גם לעניין ביטחון ישראל.

לעומתו, הסוביר ומקבל כי בכל מיקרה וגם בכל שלום, אי-אפשר להבטיח באופן ודאי ומוחלט כי כל המניעים, ההפסיים ו-הנימוקים לפתיחה במילחמה על ישראל, אינם מנסו סולקו או יעוקרו, כלומר, שאיננו מניח שאימוץ "שלום סאדאת" יביא "שלום קנאדי" מובטח וניצחי — עדיין אינו יכול לייחס חשיבות כלשהי לאזרה ולעורר דבר מצרים הנכבדים."

תאמר

קארין ובן-גד יחליטו, מי הדוגמניות לעתיד

המכללה היחידה במינה בישראל עומדת לקיים קורס דוגמניות על ידי המעולים שבאנשי הענף

לא כל בעלת פנים יפות יכולה להיות דוגמנית. זאת ידעתי עוד לפני ביקורי ב-M.R.F. הפקות. ומכאן לא לשם כך נודע ביקורי, אך (ו) שימו לב) אך מלבד זאת, שלא כל בעלת פנים... וכו'. לא ידעתי דבר על עולם זה והיא, ועל האנשים העוסקים בו, פשוט חשבתי... אך עד כאן. בי קיצור ולענין, אני בדיוגנון 87 במשרדיו המרווחים והמפוארים מאד של רוני פרג'ון, הידוע כ"אחד האמרגנים לתצוגות האפנה הגדולות והמפוארות ביותר, בי שילוב מופעים אומנותיים. רוני החובק מלבד את חברת ההפקות הנושאת את שמו R-רוני-F פרג'ון, הוקם, בישראל, המכללה היחידה מסוגה בארץ, רוני מצליח, ובתור שכזה דואג

הוא להעסיק את המצליחים והמוצלחים ביותר, ולדוגמא: קארין דונסקי הדוגמנית מס' 1 בישראל שעד לפני זמן מה שימשה כמדריכת הדוגמניות כמיועדת "לאשה" וכיום מדריכת ה"דוגמניות במכללה לדוגמנות של רוני. או, הצלם הנודע סמי בן-גד. כאשר השניים גם יחד, קא-ריין ובן-גד, ממיינים את המועמדות לקורס הדוגמניות, העומד להיפתח בקרוב. מפי הדוגמנית אורית שר, מזכירתו הבלונדנית היפהפיה של רוני, אני למד על הקורס הנוצץ, שיערך במלון מפואר, בהדרכתם של האנשים הנוצצים קארין ובן-גד. עלמות הן, המטלפנות למספר 290257 - נענות ע"י אורית ומזכירתה בוקר של רוני, אף היא יפהפיה ושחרחרת רותי ועפרני. ומזמן-מנות על ידיהן לראיון אישי.

קארין דונסקי וזוהרת כתימר

בראיון זה, ממיינות הן מיון מקצועי ריאשוני, את כל הפונות המועמדות ורק לאחר מכן תמרו ינה הנערות ע"י קארין דונסקי וסמי בן-גד. מסתבר שלאחר מיון התלמידות עם בחירתן על-ידי הדוגמנית קארין (וזה לכ"ש עצמו הישג די נכבד), תחל קארין בהדרכתה, שתיכלול עליה למסלול, הצגת המוצר בצורה הישירה ביותר, הליכות, נימוסין וטיפוח אישי, כאשר הצלם סמי בן-גד, ידריך את התלמידות ל"עמידה נכונה בפני המצלמה. כאמור, מעסיק רוני פרג'ון את המעולים שבמקצוע ובתור שכזה חובה עליו אף ללמד בצורה הישירה ביותר את התלמידות ב"קורס, שהוא איפור נכון - טיפוח החן והיפוי, איפור יום-יומי, איפור למסלול ואיפור לצילום כא"שר על הכל מגצת חברת תמרו-

קים ידועה בעזרת מדריכותיה המקצועיות ביותר. הקורס, שיתקיים כאמור בבית מלון בעל 5 כוכבים, יתנהל באווירה נעימה ועם כיבוד גאות לתלמידות. לאורך כל זמן הקורס מתוכננת לנערות ע"י קארין דונסקי, הכ"רה עם עולם המסלול מניסיונה האישי הרב, תוך כדי שיהות עם התלמידות. לבדן יתר פרטים כדאי ושווה לברר לצלצל לאורית שר או ב"בוקר לרותי ועפרני, טל 290257 הישובות ב-M.R.F. הפקות, דיוג-גוף 87. אגב: R.F. הפקות מקיימים אף קורסים לאיפור מקצועי בטל-וויזיה ע"י בני ברלב, ביגר ביה"ס לאיפור של כריסטיאן שובו בפריז. להתראות ובהצלחה יפהפיות.

„מלכת השלום"? יהודיה או ערביה

ובינתיים נשף סילבסטאר מפואר מטורף? שניהם גם יחד

ומה בתכנית R.F. הפקות לרגל יובל 30' של המדינה? ובכן, רוני מבטיח שגם לעיריות הפי"ת תהו הרחוקות ביותר תגיע ה"שמחה. וזאת בזכות תכניתו ל"שלב תצוגות אופנה ותחרויות יופי מקומיות. יפהפיות עיריות הפיתוח, תיתח"רנה ביניהן, כשהמטרה הסופית היא שכל הנבחרות בתחרויות היופי מקומיות תתחרנה ביניהן לבחירת „מלכת ערי ישראל". נו, האם לדעתכם יוכל רוני פרג'ון לפסות ולו על נערה יפה אחת בגבולות ארצנו הקטנטנת. ובינתיים, לכו לנוח לקראת ה"סילבסטאר והמתינו להכרת „מלכת השלום" להתראות, עם רעיונות נוספים.

ניתן להפגינו, מי יתן וזה אכן ישתנה. לדבריו של רוני פרג'ון, תיערך תחרות זו, שבועות ספורים בלבד מרגע שהדבר אכן יתאפשר. אני כבר ממתין. אך בינתיים, לא שוקט רוני על שמרו וכבר מתכנן המפיק וה"אמרגן הנודע ושפים למכביר ל"כל ימות השנה. הבולט בהם בימים אלה הוא נשף הסילבסטאר שיערך במלון פלזה עם ארוחת ערב מלאה. בערב, כדרכו בקודש, תשולב תכנית ביזור, מטובי האמנים בארץ, משחקי חברה משעשעים והגרלות כיאה לסילבסטאר. בי קיצור, ערב בילוי סילבסטאר מטורף, מתכננים עבורנו רוני והפקותיו.

רעיון מבריק נוסף צץ במוחו של רוני פרג'ון, אותו רוני מ-M.R.F. הפקות ומהמכללה לדוגמנות. והפעם מתכנן רוני תחרות מל"כות-יופי בשם „מלכת-השלום". במסגרת תחרות זו תיתחרנה יפהפיות ערביות ויהודיות על תואר זה, בשיתוף יצרני אופנה ערביים ויהודיים. אם תשאלו לדעתי? הרעיון מב"ריק. הרעיון מבריק, לא משום שמי"שהו נוסף עלה על „גל השלום", אלא משום שסוף-סוף, ניתן יהיה להציג בעסקת חבילה אחת, את יפהפיות המזרח התיכון. כאשר בעולם כולו מודעים למטען ה"יופי העצום הקיים בו, אך מפאת המצב המיוחד השורר אצלנו לא

על ארנקים ושאר...

על יופי נוסף ברצוני לספר לכם והפעם על-יצרן ארנקי נשים אקסלוסיביים, שלבטח מכירים אתם אותו. המדובר הוא ביצרן ארנקי הנשים ארנקי ת"א, מרח' פינסק 36, טל: 299991. נפגשתי עם הבעלים מר קובינסקי ו"למדתי, שאת ארנקיו מעצב הוא לפי דרישות האופנה האחרונות ארנקים אקסלוסיביים מאד, ו"אלגנטיים, מעור נחש ועור בוקס, בניהם אף ניתן למצוא ארנקי ספורט אלגנט, וארנקי כסף יפה"פיים. לצעירות, מבחר גדול של ארנקי ספורט מעולים מעור ו"סקא. ומה לגברים? להם מציעים אר"נקי ת"א, מבחר גדול של תיקי גיימס'בונד, תגורות ומתנות. אגב: המכירה היא גם לסי"טונאים.

סל וסלסלה

מדור למתרחש בשווקים

בעריכת: בני קארן
טל. 241530-03. ת.ד. 29726 ת"א

גם יפה וחת'כה

אכן, שוב מחדשת הדוגמנית ז'קלין פילוסוף, והפעם, היא עומדת לצרף לקהל לקוחותיה אף את הצעירים ברוחם וכוונתי, לפתיחת מחלקה חדשה בבוטיק ביורדי הסירה 5 - „בוטיק ז'ק" ליו לגבר", מחלקה שתעסוק ב"ביגדי יבוא לנוער. החל מ"ביגוד תחתון דרך חולצות ג'ינס משין F.U.S. סוודרים מרהיבים, ז'קטים חתיכים מעור קצרים וארוכים, וכלה במגפי רכיבה אמיתיים מטכסס, המותאמים לג'ינסים הנמכרים במ"קום, בשעות מ"12.00 כשהריים ועד חצות הלילה.

ז'קלין פילוסוף יפהפייה לכשעצמה

מירי זימר - מציגה אחד מדיגמי החורף של השבט

ומה אומר על כך הצי"ף?

נפגשתי עם ניסים הצי"ף של ראש אינדיאני, במשכנו שברח' נחלת בנימין 29. הלז עידכן אר"תי שגם לו יש מה לומר בנושא היופי, ולראיה העמיד לפני מל"תחה עצומה של דגמי החורף ה"חדשים והמרהיבים שעוצבו ביד"אומן ע"י המעצבות של בית"האופנה „ראש-אינדיאני", הלא הן מרטה קול מארה"ב ונירה קפלן מישראל. הצי"ף ניסים ו"אישי המכירות רוני היפה, הכ"ריון בפני, במעמד זה, שהם

„רפ-אני" ... וגם את חתיכה

יותר, גופך נעטף ע"י ה„רפ-אפ" הספוג נוזל מיוחד, המעלים את השומן כאשר את שוכבת על גבך וממתינה לתוצאות, מובטח לך שלא תשמי תינה הרבה. למה שלא תנסי שיטה חדשה זו שהו"כיחה עצמה בארה"ב, ולאחרונה הועילה לנשים ישראליות רבות. לסטודיו „רפ-אפ" אין מתחרים מהסיבה הפשוטה שמיבאת הרע"יון היא המומחית ביותר בארץ, וכדי להגיע לכך עברה בעלת הסטודיו קורס ממושך בארה"ב. התקשרנה לטל: 706429 ברח' חיבת ציון 27 ברמת-גן, עיברו טיפול קצר ב„רפ-אפ". אם את ילדה, נערה או אשה מבוגרת, לכולכן מיועד הסטודיו לעיצוב הגיזרה „רפ-אפ".

ה„רפ-אפ" והצולוטיס המכוער נעלם, איתו גם נעלמים עודפי השומן ועורך נעשה חודש, יפה, בריא ומתוח. בתחילה, שימשה שיטה זו, לנשים שלאחר לידה שיעב את גופן מחדש. מכיוון ששיטה זו הוכיחה את עצמה, הוחל הטי"פול בה, אף לנשים בכל הגי"לים בעלות משקל עודף. והתור"צאה? גופך מעוצב מחדש, ללא מאמץ כלל ובמקומות הנכונים. הטיפול בסטודיו „רפ-אפ" לע"י צוב הגזרה מיועד לנשים ונעשה ע"י נשים בלבד, הוא אינו יקר ונעשה באוירה נעימה תוך הר"געות מוחלטת. כספורדיו „רפ-אפ", אין צורך בהתעמלות או תרגילים למיניהם. אלא, פשוט

הי, עיצרי עימדי רגע, אל תרוצי להירשם למכללה לדוג-מנות, לפני שתקראי שורות אלה. את איתי? נהדר, מצאתי מקום, אני יודעת איך לקרוא לי, זה לא מכוון ליופי, לא מכוון ברי"אות, לא מסג' ולא... בקיצור, זה „רפ-אפ". ומהו „רפ-אפ"? ובכן מייבאת הרעיון מרח' חיבת ציון 27 ברי"ג חזרה לפני כ"חודשים מאמריקה ובאמתתה הביאה עימה שיטה מהפכנית חדשה לעיצוב הגזרה, משהו ש"עושה אותך חתיכה באמת. ואיך זה? „רפ-אפ" באנגלית פירו"שו לעטוף" לפי שיטת הרזיה מהפכנית שפותחה ע"י רופאים בארה"ב, עוטפים את גופך ב"

אם את/ה
גרפיקאי/ת רציני
המבין בפירסום
ממתינים לך
בטלפון 225348

מכתבים

(המשך מעמוד 8)

...אחד הדברים המאפיינים את בני העם המצרי — שינאת זרים. זהו פרצופו של הישראלי המכוער. אלוטור פומרניק, נהריה

כל הכבוד לעתון מעריב, שהתחיל עם אורגנית השלום, בכרזה בערבית בעמודו הראשון עם בואו של סאדאת לישראל, המשיך בתמונה צבעונית של מלון מינה האוט בנוסח שתון ערבי, ובשבוע הבא אני כבר מצפה משלכל גיליון של מעריב ותהיה מצורפת מנה של פיתה עם פול. איילה שזוילי, נתיב הליה

תוחלת המפגרים

עלי לציין בסיפוק את הגימה האובייקטיבית והמתונה בה נכתב מאמרכם על הר מתחולל סביב המוסד לילדים מפגרים בית תינה בנתניה, בעקבות הקירט סיבות מותר של הנער יששכר פרץ. אני שמחה שלא נגרתם לאווירת הלינג' ההסתה שאחזה באמצעי-התיקשורת בישראל סביב פר שו.

לעצם העניין חובה לציין שמפגרים ופגור עיי-מוחין אינם ככל האדם מבהיגת תוחלת החיים שלהם. רובם נפטרים בגיל צעיר

ובמקרים רבים קשה לקבוע את הסיבה המדוייקת למוותם. לכן חובה להיזהר לפני שמאשימים מישהו בהרעבה במתכוון. כמי שעבדה בעבר במוסד לילדים מפגרים אני יודעת מניסיוני כי רבים מי הילדים שהתחנכו שם גילו תופעות מובי הקות של חוסר תיאבון והיה צריך לשבת לידם ממש שעות כדי לשכנעם לאכול ואף לדחוף אוכל לפיהם בכוח. בלתי אפשרי להצמיד חריגות מהנוהל התקין גם בבית תינה, אבל תראו לי בית-ספר או מוסד חינוכי אחר, לילדים נורמאליים, שאין בו חריגות מעין אלה. אי אפשר ללכת תמיד על פי הספר.

רונית חג, עפולה

אחרי מה שנכתב בעיתונות על בית תינה, אני מציע להסב את ייעודו ממוסד למפגרים, למוסד לפגרים.

א. ריון, הוד השרון

תגובות מן-הצד הפלילית

כבת שנולדה בחצור הגלילית אני מחזקת את ידיכם על הכתבה בגיליון העוסק הזה (2101) תחת הכותרת „חצור הפלילית“. אני תפילה שמאבקם ישנה את האווירה בחצור, כי אז, עם שיחורוי מצהיל, תר כל חצור להציע לי עתיד בטוח יותר מהעתיד שהיא מציעה לי כיום.

אכיבה בוחבוט, צה"ל

אני תושב „חצור הפלילית“ כפי שהגיר דרתם אותה בכתבתכם. ההגדרה הריפה מדי וגורמת עוול לכל האנשים הישרים שיש בכל זאת בחצור, אבל ככן חצור ברצור ני להתריע על כמה תופעות מטרידות. המצב התברואתי הוא לקוי (ביובים) סורצים, כבישים מלוכלכים, ערימות אש פה בכל מקום). ההפקרות שוררת אצל עובדי המועצה ומישרדי המועצה נראים שוממים בכל שעות היום.

מטריד אותי במיוחד חוסר התיכונן והשלומיאליות בביצוע עבודות הפיתוח ב- חצור. עוד לא מסיימים את סלילת השיכי

אוגר חום "פאקיר" Fakir חם יותר, בריא יותר, כדאי יותר.

כדאי יותר -
חסכוני בצריכת חשמל.
אוגר חום למשך שעות עם לבני שסוף. מחירו עולה משנה לשנה. עשה חשבון פשוט. קנה פאקיר היום. מי יודע מה יהיה מחירו בשנה הבאה? כדאי!

בריא יותר -
אינו מייבש את האויר.
בעל מתקן לשמירה על לחות (HUMIDIFIER) חשוב בסיור לילדים!
אינו שורף חמצן כתנורי הגז למיניהם.

חם יותר -
פאקיר - אוגר החום החשמלי האירופאי. נייד. בעל ווסת חום. פלטה לחימום מזון ושתייה. (חסכוני) 3 דרגות חום ומדחף לפיזור האויר בכל פינות החדר.

להשיג בחנויות החשמל המוכרות.

רטפון
איחורט בע"מ

חל'אביב, רח' חשמונאים 119, פל. 250312/3

בקרו ב'ישראל

HECTOR NUMA MORAES

הקטור נומה מוראס

(זמר גולה מאורוגוואי)

שירי מחאה וחופש

מאורוגוואי ואמריקה הלטינית

צוותא (ת"א)

יום ד', 11.1.78 בשעה 19.30

אולם „ביתנו" (חיפה)

יום ג', 17.1.78 בשעה 20.30

אולם „מייזר" (האוניברסיטה העברית בירושלים)

בערים אחרות וקיבוצים

פרטים בטלפון: 03-451670 (בשעות הערב)

חדרי-סלון
שינה ואוכל

פ"ת: הרצל 29,
טל' 913766.

רובקס

המתנה שבאופנה

ארומור

צפוי דלתות זקירות

בה הראשונה של הכביש וכבר צריך לחי פור בו תעלות, שחפירתם נמשכת לעיתים שנתיים ושלוש. מרדכי יהודאי, חצור הגלילית

אני סעדון חי, עובד המועצה המקומית בחצור הגלילית. במשך 20 שנים בערך, עבדתי בנאמנות וגיליתי יוזמות בכל הי עבודות. ביוזמתי גיליתי גם עבירות של שחיתות, הודעתי על כך ליו"ר המועצה דאז, שמואל דנינו, והוא העביר אותי הלאה לממונה על המחוז ובשיתוף-פעולה הדוק התגברנו על הבעייה הנקראת עד היום בחצור "בעיית חליוה". המדובר בי חברת המועצה חליוה רחל, שבעלה היה ספק המטבח של המועצה והיא הפכה לי כלנתר והחזירה את שילטון המערך בי מקום. הם ניסו לעשות בי שפטים ונקי מות, אבל לא הצליחו לנקום בי. אבל לצערי היום, למרות פנייתי לי ממונה, אחרי שבאתי אליו עם חשיפת דברים פליליים המבוצעים על-ידי חברי ההנהלה, לא מועיל דבר. לא די שפיתרו אותי מעבודתי, אלא נתנו להם גושפנקא להמשיך להטיל פחד ואימה על העובדים היהודים מה הוא בגדר עבירה, אבל לא יגלו.

התנהגותו של הממונה על מחוז הצפון ומישרד הפנים הם בבחינת איפא ואיפא ונופלים לה קורבנות שהם אורחים טובים ובעלי מישפחות שהפכו למחוסרי עבודה. לכם אני מודע על אומץ-הלב שגיליתם בפירסום כתבתכם על חצור הפלילית. סעדון חי, חצור הגלילית

להרוג למען השלום!

האם אינכם סבורים כי מוקדם מדי לחי גוג את פריצת השלום? בגיליונכם האחרון (2103), פירסתם שלוש כתבות על פסטיבלים, מסיבות וחגי גות, שעורכים ישראלים בתל-אביב ובקאי היר, כאילו השלום כבר נמצא על הסף ומה שנותר הוא רק לתכנן איך לחגוג אותו. השמחה נראית לי מוקדמת מדי

פצוע נישא על כתף ב"פסטיבל השלום" למות ולהרוג למען השלום

ולואי שלא נצטרך לשאול "לשמחה זו מה עושה?" עורך גרנית, ירושלים

מאה וחמישים אלף האנשים שנהרו לי פסטיבל השלום שאירגנו אמני תל-אביב, עדיין אינם מהווים הוכחה שהם כליכך כמהים לשלום. בטוחני, שאם היו עורכים במקום גם פסטיבל ניצחון או חגיגה לי הבעת תמיכה ביציאה למילחמה חדשה, היה בא אותו קהל ומריע לאמנים באותה התלהבות. רק אופייני הוא שהאמנים הי מרכזיים באירוע היו אורי זוהר ואריק לביא, שבמילחמת ששת-הימים עורר באור תה צורה את הלוחמים בחזית הדרום. יצחק כשיין, תל-אביב

למראה התמונות שפירסמתם על "מהר מות השלום" בפסטיבל של אמני תל-אביב

של צה"ל ידריכו את הצבא המצרי להתי גונן מפני מיתקפה ליבית או אתיופית. אחריכך, על פי אותו קו מנחה, ינצל הצבא המצרי את התורה שלמד מצה"ל כדי לתקוף את ישראל. איתמר ע., ראשון-לציון

...המאמר הוא פרי השראה פאראנואי דית המאפיינת את העם היהודי מאז הי שואה. על פי אותו הגיון, אסור שישורר שלום בין שתי מדינות כלשהן בעולם, כיוון שלעולם אין לדעת מי יעלה לשיל טון במדינה מסויימת ואם לא יעלה בדעת שליטיה לפתוח במילחמת-פתע נגד שכניה. אסור היה לעיתון רציני כמו העולם הזה לפרסם מאמר כזה.

בני אבן, תל-אביב

פלאטו הגאון

אני קורא מושבע של עיתונכם ואוכי זבתי קשות, ממש גדהמתי, בראותי את מודעת הפירסומת לספרו של פלאטו-שרון בעיתון. מכס אני מצפה לנורמות אחרות מאשר מכל עיתון אחר: הכסף לא יענה את הכל, לפחות ביחס אליכם. לקרוא על "גאון השכל היהודי פלאטו-שרון" — זה ממש עלבון לגאונים כמו איינשטיין, פרויד ומרכס ולכל העם היהודי — ממש מועזע. ש. ירוסמן, רמת-גן

העולם הזה אינו מתערב בתוכן הי מודעות הנמסרות לו לפירסום בתשלום ואין הוא אחראי לתוכנו. עיקרון חופש הביטוי חל גם לגבי מודעות של פוליטיקה מסחרית.

לעזרת הנחנקים

ברצוני להודות לכם על הכתבה בעניין מפגעי התברואה החמורים שבסביבת מפר עלי הטקסטיל קשת ואפרת-טקסטיל-גן (העולם הזה 2101). אני עושה זאת בשם מאות התושבים הנחנקים באיזור האמור. אני מקווה כי תמשיכו לעקוב אחר התי פתחות העניינים בנושא. ד"ר דוד הומינר, רמת-גן

אם חשבת שצור היא חברת ביטוח קטנה - זו מחמאה בשבילנו.

כן, אנחנו יודעים שרבים לא מכחינים בכך. וזה טוב. כי מה יכול להיות טוב יותר עבורך משילוב של טיפול אישי מהיר ומהימן עם הבטחון של חברת ענק המובילה בשוק? חודה. איפוא, על המחמאה. נשתדל שבמהלך עבודתנו המשותפת יהיו לך עוד כמה...

כי היחס האישי המסור והטיפול הבלתי-אמצעי בכל אחד מלקוחותינו בכל סוגי הביטוח עשויים בהחלט ליצור את הרושם שאנחנו חברה קטנה. האמת היא, כמובן, שאנחנו שייכים לקבוצת הביטוח הגדולה במדינה.

צור - חברה לביטוח בע"מ

אף אחד לא יכול לשיר כמו מיכל טל. חוץ מהסטריאו שלה.

National
צעד קדימה אל המחר.

מיכל טל אוהבת מוסיקה טובה. קל לנחש זאת.

קל גם לנחש שלגבי מיכל טל פירוש הדבר הנאה כפולה: כזמרת מצליחה בעלת קול מיוחד ונעים אוהבת מיכל גם לשמוע וגם להשמיע את השירים האהובים עליה.

"כשאני רוצה לדעת כיצד שומע אותי הקהל באולם אני מעדיפה להאזין במערכת הסטריאו S.G. 2650 של נשיונל. אני פשוט מכניסה קסטה לטייפ הסטריאופוני, לוחצת על כפתור ובבת אחת אני שומעת את עצמי שרה בקול צלול, ברור, וחד בדיוק כפי שהוא נשמע בהופעה חיה!"
אולם, מיכל טל איננה מאזינה רק לעצמה. כזמרת מקצועית היא אוהבת שירי עם ובלדות מכל העולם.
"עם נשיונל", אומרת מיכל, אני מאזינה למוסיקה הנפלאה הזאת ומרגישה כאילו קאט סטיבנס, דון מקלין או ג'ון באז נמצאים בחדר האורחים שלי!"
וכדי לארח את מיכל טל בחדר האורחים בבית צריך לעשות בדיוק מה שמיכל עושה בעצמה. להאזין לה במערכת הסטריאו S.G. 2650 של נשיונל.

S.G. 2650

מגבר 60 וואט • רדיו AM/FM/Stereo • טייפ דק סטראופוני עם תא קסטות הידראולי • פטיפון אוטומטי • זוג רמקולים 2Way משובחים

National Panasonic and Technics are the brandnames of Matsushita Electric.

המסע לגילוי

הונאות מע"מ

לשמה. ראשי החברה הצהירו כי אינם יודעים מה נעשה אצלם, וזאת בשעה ש- מחזור מכירות שלהם עולה על 300 מיליון לירות לשנה.

בדיקות של מחלקת החקירות של ה- מכס העלו כי קיימת עוד שיטה של הונאה, המקובלת אצל גופים אחרים: יבואן משחרר ציוד מן המכס, משלם את המע"מ כחוק, מוכר אותו לחברה שהוא הקים, במחיר יותר גבוה, ומקבל אז מן האוצר את המע"מ ששילם בעת השיחרור מן המכס. החברה הקונה רש"ר מה רק על הנייר, ולמעשה היבואן עצמו מוכר הלאה את הסחורה ואינו מעביר את המע"מ. וזאת, כאשר אין סיכוי כי שלטונות המכס יגלו את החברה הפיק"טיבית שהוקמה רק לצורך תרגיל ה- הונאה.

מחלקת החקירות של המכס, בראשו תם של משה לנדאו וסגנו גבריאל אורן, הועמדה על הרגליים כדי לחקור הונאות מס-ערך-מוסף בשיטות מתוחכמות ובסכומים אדירים. בשלב זה מת- רכזו החקירה בעסקיה של תנועת המו- שבים - בעיקר בחברות הקשורות ב- משקי התנועה. בשלב הבא יבדקו חוקרי המחלקה את כל אירגוני החקלאים ובי- שלב שלאחריו - אירגונים אחרים.

מרבית ההונאות מתבצעות באמצעות קבלת החזרי מע"מ מן האוצר כאשר ה- החזר לא מגיע. לדוגמה: משקי תנועת המושבים רוכשים מקררים עבור מושבי ניקים. הם משלמים מס בשעת הרכישה ומעבירים את המקרר לכאורה למושב ולמעשה למושביניק. לאחר מעשה הם מצהירים כי זו מכירת ציוד עליו מגיע החזר המס, ומקבלים מן האוצר את המס ששולם.

דרך אחרת, כאשר המושביניק קונה ציוד עליו מגיע החזר. את הציוד קונה

ממונה ברקת אין אמצעים

עבורו מת"מ (משקי תנועת המושבים), ומאחר שהמושביניק אינו עוסק מורשה, אין הוא זכאי לגבות בחזרה את המס. מת"מ גובה את המס כאילו עבורו ומש- אירה אותו אצלה. שיטה זו מקובלת במת"מ גם ברכישת מכונות. מת"מ קשו- רה עם הברה פרטית בשם "תפארת ה- כונית", העוסקת בשכר-מכר במכוניות. "תפארת המכונית" קונה מכונות באמ- צעות מת"מ, המקבלת הנחות גדולות אצל יבואני הרכב. כאשר הרכב, או ציוד אחר הנקנה כך, הוא מסחרי, גובה מת"מ את החזר מע"מ ומשאירה אותו אצלה.

החוקרים של המכס נתקלו בקשיים רבים, שכן רואי החשבון של מת"מ הפ- סיקו לטפל בחברה לפני חצי שנה, ומאז היא מתנהלת ללא ביקורת ספרים ראויה

המו"לים סוגרים את החנות

התאחדות המוציאים-לאור החליטה לסגור את חנות-הספרים שהפעילה בתל- אביב, בשדירות רוטשילד פינת רחוב אלנבי, במקום שהיה פעם קפה "שד- רות". הסיבה: הפסדים כבדים.

סוף דרכו של "לוח 8"

בעלי "לוח 8" החליטו להפסיקו, החל מראשית 1978. הלוח, המשותף לשמונה עתונים, מבוסס בעיקר על תפוצתו של "מעריב", והחלטה להפסיק את פירו- טו, מהתקבלה לאחר ש"מעריב" תבע נתח גדול יותר מן ההכנסות.

עודפי הפיתקאות של היהלומנים - 25 מיליון דולר

אחרי הפיחות האחרון נותרו בידי היהלומנים עודפי-ייצוא בסכום של 25 מיליון דולר. עתה הם מנהלים משאומתן על מכירת העודפים לאוצר. העודפים קרויים פיתקאות. כל יהלומן המייבא חומר-גלם, חייב לייצא עליו ערך-מוסף מוסכם. ערך זה בדולארים יכול להימכר מאיש לרעהו יחד עם הסחורה, ולבסוף צריך לקזז את ההתחייבות לייצוא מול הייצוא בפועל. כך התפתח בקרב היהלומנים מיסחר בפית- קאות. כאשר יהלומן רוכש יהלומים ולא מבצע ייצוא בכמות מספקת, הוא קונה את הפיתקאות ומוסר אותן לאוצר תמורת ייצוא ששעה.

מאחר שהערך המוסף שנקבע פיקטיבי, נוצרים תמיד עודפי פיתקאות, המק- בילים לתמורה בדולארים שאינה מועברת לאוצר ונמכרת עד כה בשוק השחור. בפחות האחרון נותרו, כאמור, היהלומנים עם פיתקאות המצהירות על ייצוא של 25 מיליון דולר. מחיר דולר ייצוא בשוק היה כלירה לפני הפחות. היהלומנים דורשים כי האוצר יקנה מהם את הפיתקאות תמורת לירה לדולר. האוצר מוכן, אולם דורש כי הם ישלמו מס-הכנסה מלא על ההכנסה. ולכן מתנגדים היהלומנים

נושבר

בתיירות הפנים

בחודשים ינואר-יוני השנה היתה ירי- דה של 14% בשיעור הלינות של ישרא- לים בבתי-מלון, לעומת התקופה המקבילי- לה אשתקד. בשנת 1976 היתה ירידה של 4% במספר הלינות לעומת 1975, וזאת כאשר עד אותה שנה היתה עליה של 10% בשנה במספר הלינות.

מנכ"ד עמיר עצות לרוב

הירידה בלינות הניעה את מנכ"ל התי- אחדות המלונאים משה עמיר להציע להגדיל את דומי ההבראה לסכום ריאלי יותר (כיום: 158 לירות ליום ברוטו, 100 ל"י נטו) ולפטור את הסכום ממס. כן מוצעות תוכניות חיסכון לנופש בבני- קים, כדוגמת התוכניות לדירור ולחינוך. הצעה נוספת: להקים קרן לאשראי לישר- ראלים נופשים בישראל, שתעמיד לרשו- תם הלוואה נוחה, כדוגמת ההלוואות לתחליף ייבוא. דרך אחרת היא התקש- רות ארוכת-טווח בין המלונות למוסדות, באמצעותה ניתן להזיל בהרבה את ה- מחיר ללינה לישראלי, רצמוד כיום ל- מחיר לתויר.

הסקר האחרון של הלשכה לסטטיס- טיקה הוכיח, כי רק 18% מהאוכלוסיה הבוגרת בישראל יצאו לנופש של יותר מ-4 ימים, וזאת לעומת יותר מ-50% באירופה.

האם טוב שיהיו הרבה פועלי-ייצור?

אחת המוסכמות המקובלות בישראל היא, כי מצב המשק אינו כשורה בגלל המספר הגדול של עובדי שירותים לעו- מת מספר עובדי הייצור, וכי ככל שירבו האחרונים תתחזק כלכלת המדינה.

האם הדבר נכון? בדיקה במשק של הבריאה במדינות, ארצות-הברית של אמ- ריקה, מוכיחה את ההיפך. בשנת 1947 הועסקו במשק האמריקאי 52 מיליון איש, כמחציתם בייצור (מיכרות): 1 מי- ליון; בנייה: 2 מיליון; תעשייה: 15.5 מיליון; חקלאות: 8 מיליון. סה"כ ב- ייצור: 26.5 מיליון. 30 שנה לאחר מכן, בשנת 1976, היה מספר המועסקים ב- משק האמריקאי 77 מיליון, מהם 25.7 מיליון עובדי ייצור. כלומר, משקל עוב- די הייצור ירד מ-50% ל-33%. (מיכרות: 760 אלף; בנייה: 3 מיליון; תעשייה: 18.5 מיליון; חקלאות: 3.5 מיליון, סה"כ: 25.7 מיליון). לעומת זאת היה מספר המועסקים בשירותים (בסוגריים): הנתונים לשנת 1947 כלהלן: מסחר: 17 מיליון (9 מיליון); תחבורה: 4.4 מיליון (ללא שינוי), שירותים פיננסיים: 4.2 מיליון (1.7 מיליון), שירותים כלכי- ליים: 14 מיליון (5 מיליון); עובדי המימשל הפדראלי: 2.7 מיליון (1.9 מיליון); עובדי המימשל המקומי: 12.3 מיליון (3.6 מיליון).

יוצא כי בשלושים השנים בהן שיגשגה ארצות-הברית, הוכפל מספר העובדים

בל"ל ניו-יורק

מחליף עורך-דין

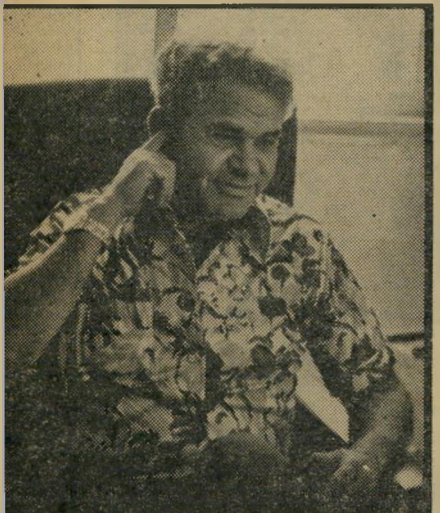
המנהל החדש של סניף "בנק לאומי" בניו-יורק, עמוס ברנר, הבטיח לעו"ד ריטה האזור להעביר אליה את הטי- פול בעיסקי הבנק. ברנר הכיר את האור- זר באמצעות ידידים, כאשר ביקרה בארץ, ועתה הוא סועד עימה לעיתים קרובות. מי שנופץ אישית מן המינוי החדש הוא אליעזר לרנר, שהיה קודם לכן מנהל בל"ל בארצות-הברית ותיכנן לח- זר לארץ אחרי חמש שנים בתפקיד. מי- נויו של ברנר לתפקידו החדש יאריך את שהותו של לרנר בחו"ל; משום כך מונה כמנהל בל"ל בחצי-הכדור המערבי. נראה כי הכוונה היא, לאפשר לברנר להוכיח את עצמו.

רכטמן

מוכן

לפרוש

ראש-עיריית רחובות שמואל רכט- מן הצהיר על נכונותו להתפטר מראשות העיר, אך הוא אינו מוכן לנטוש את ראשות הוועדה לבניין ערים. בישיבת ראשי סניף המפלגה הליברלית ברחובות, שבערכה לפני שבוע, הצהיר רכטמן כי הוא מוכן להתפטר מתפקידו לטובת יצחק פיינשטיין ולהסתפק בתפקיד

ראש-העירייה רכטמן פרישה בתנאי

מ"מ ראש העירייה. בתמורה ביקש כי פיינשטיין יסיר את ההצעה שהגיש למר- כז המפלגה הליברלית, לפיה לא יכהן ראש עיר גם כחבר-כנסת. בתגובה אמר פיינשטיין כי אינו חפץ בתפקיד וכי לא איכפת לו שרכטמן ימשיך לכהן כראש העיר, בתנאי שיתפטר מכהונתו בוועדה לבניין ערים. רכטמן סירב בתוקף.

בשירותים. לשם השוואה כדאי להביא גם נתונים על השכר לשעת-עבודה במשק האמריקאי (לשנת 1976): שכר שעת- עבודה בענפי המיסחר הוא 3.9 דולר; בכספים: 4.29 דולר; בשירותים: 4.28 דולר; במיכרות: 6.22 דולר; בבנייה: 7.55 דולר; במתכת: 5.3 דולר; בייצור מכונות: 5.6 דולר; בחשמל: 4.76 דולר; לר; בתישיית המכוניות: 6.33 דולר; במזון וטבק: 4.79 דולר; בנייר וקרטר: נאז 5.25 דולר; בדפוס והוצאה-לאור: 5.58 דולר; בכימיה: 5.65 דולר; בנפט: 7 דולר; בטקסטיל: 3.31 דולר, ובעור: 3.36 דולר לשעה.

הממוצע הארצי לשעת-עבודה בתעשייה האמריקאית היה 5.01 דולר. בישראל באותה שנה: 1.5 דולר ולשירותים 2.2 דולר.

האזן ל"מפצח האגוזים" במערכת אקאי ותיווכח שאין לנו אגוז קשה לפיצוח.

Wow and Flutter: Less than 0.06% WRMS (NAB), Less than 0.17% (DIN 45500).
Frequency Response: 30 Hz to 15,000 Hz (± 3 dB) using low noise tape.
 30 Hz to 16,000 Hz (± 3 dB) using CrO₂ tape.
 30 Hz to 19,000 Hz (± 3 dB) using Fe-Cr tape.
Distortion: Less than 1% (1,000 Hz "O" VU) using low noise tape.
 RC-18 - Remote control unit.

שמע בקול האוזן שלך - קח אקאי.

לכבוד אקאי המסגר 70, חל'אכיב.
 מעוניין להבין כיצד התוכרסם על אגוז קשה לפיצוח.
 נא שילחו לי פרוספקט מפורט

שם: .....

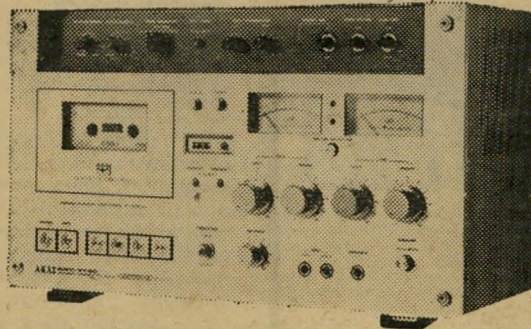
כחובתי: .....

אקאי - ת"א. המסגר 70 טל. 30594

למחיקה, להקלטה ולהשמעה. כשהמרווח (GAP) עליו עובר הסרט מגיע עד כדי 1 מיקרון.

וזה עוד לא הכל: ל-GXC-570D של אקאי יש בנוסף לראש מעולה גם גוף מעולה המצויד ב-3 מנועים ומערכת מכנית משוכללת השומרת על מתיחות קבועה של סרט ההקלטה על גבי הראשים.

GXC-570D STEREO CASSETTE DECK

ישנן מערכות סטריאו שעמן מגיע לאוזן חרשות לבקרים.

אך האם הצלילים המגיעים לאוזןך ממערכות אלה, מצדיקים את שמן?

על מות לקבל את התשובה, אתה חייב לצלול עמוק לתוך עולם הצלילים.

ניקח לדוגמה את טייפ הקסטות.

מה באמת קובע את איכותו? ראשי הטייפ!

יצור ראש מעולה מהווה מאז ומתמיד אגוז קשה לפיצוח. אין יצרן סטריאו שאינו מכיר בחשיבות הראשים להעמקה מדויקת של הצליל. אך האם יש עד יצרן סטריאו לבד מאקאי שיצר ראשים כה מעולים?

ראשי ה-GX של אקאי, מהווים חידוש ראשון מסוגו בעולם. הודות לראשי ה-GX אשר פניהם יצוקים וזכוכית קריסטל מלוטשת משיג טייפ הקסטות GXC-570D של אקאי תוצאה דומה להפליא לתוצאה המושגת מטייפ הסלילים של אקאי. קרי - מוסיקה דומה להפליא למוסיקה הנשמעת באולם הקונצרטים.

ה-GXC-570D מחנלה לאיכות

מדהימה: הוא מציע לך 3 ראשי GX נפרדים.

כשכל ראש פועל כמערכת עצמאית לחלוטין

ה-GXC-570D מחנלה לאיכות

מדהימה: הוא מציע לך 3 ראשי GX נפרדים.

כשכל ראש פועל כמערכת עצמאית לחלוטין

ה-GXC-570D מחנלה לאיכות

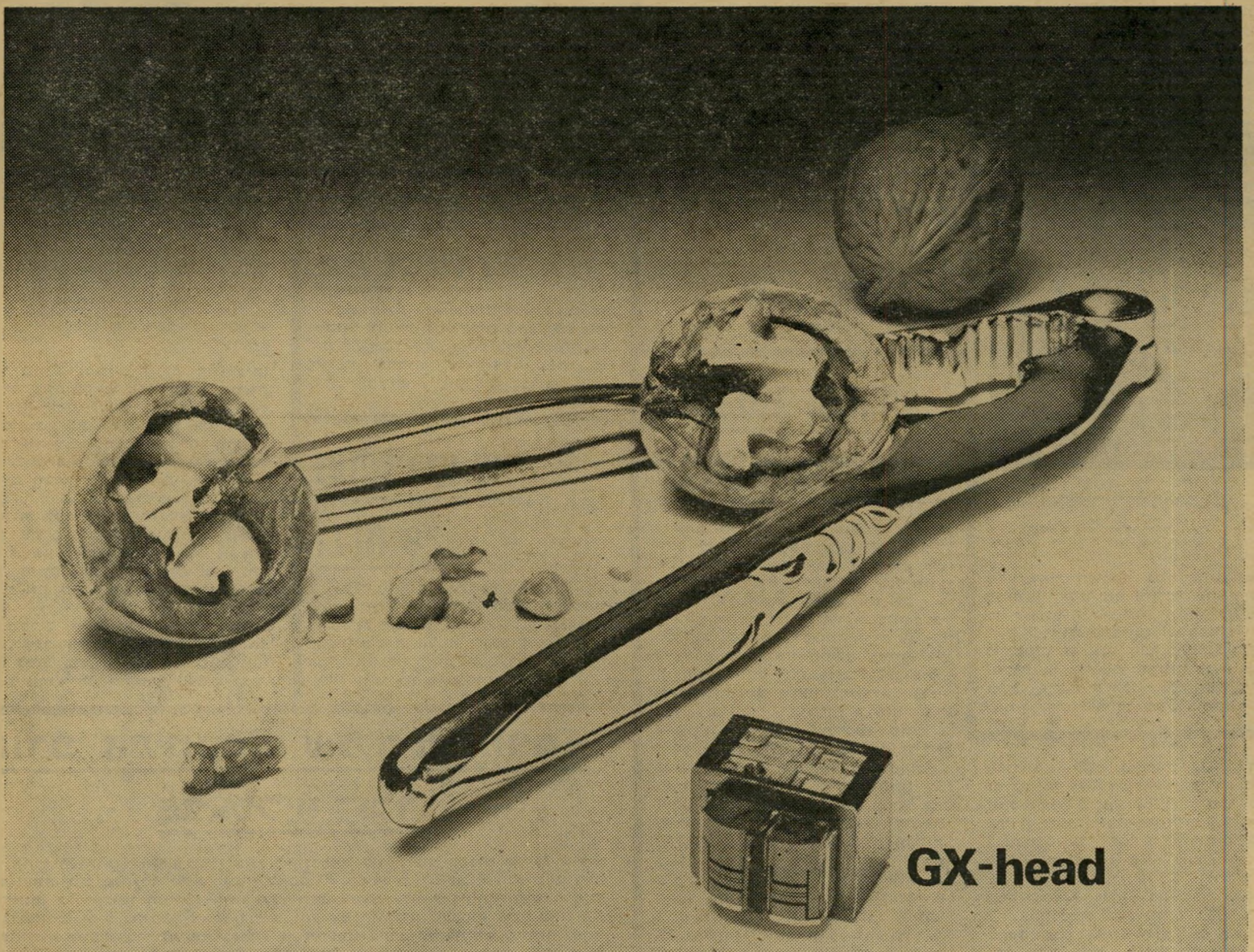
מדהימה: הוא מציע לך 3 ראשי GX נפרדים.

כשכל ראש פועל כמערכת עצמאית לחלוטין

ה-GXC-570D מחנלה לאיכות

מדהימה: הוא מציע לך 3 ראשי GX נפרדים.

כשכל ראש פועל כמערכת עצמאית לחלוטין

לפטורי מס: 2240 ל"י + \$ 434, כולל מ.ע.מ.

חביבי, אמרתי לך - רק בגין, חביבי

רק בגין יביא את השלום. אף אחד אחר לא יכול להביא את השלום. רק בגין יביא את השלום. חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי.

חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי. רק בגין מסוגל לוותר על כל השטחים בשביל שלום. אדוני, רק בגין יביא את השלום, כי רק בגין מוכן לוותר בשביל שלום. הוא בשביל שלום מוכן לעשות הכל, רק הוא, חביבי, הוא איש גדול. חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי.

חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי. אני לא איכפת לי מה הוא עושה — מותר, לא מותר, אוטונומיה-שמוטור-בומיה — מה שהוא עושה זה נכון. אני לא איכפת לי שום דבר, חביבי, רק בגין. רק בגין יודע מה שהוא עושה. חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי.

חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי. רק בגין יחזיק את הערבים קצר, רק בגין. הוא לא יוותר להם על שום דבר, חביבי, הוא יראה להם מי אנחנו. אדוני, רק בגין מסוגל לקרוע את האמא של כל הערבים. הוא לא יוותר להם כלום, שום סנטימטר הם לא יקבלו אצלו. ואם הם רוצים מלחמה — חביבי, הם יקבלו אצל בגין מלחמה כזאת, שייצא להם מיץ מכל החורים. חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי.

חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי. רק בגין גם יחזיק את כל השטחים וגם יעשה שלום. הערבים עכשיו יבינו עם מי יש להם עסק והם יסכימו לכל דבר, לכל דבר הם יסכימו. רק בגין יביא אותם לזה, רק בגין יביא גם את כל השטחים וגם את כל השלום. חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי.

חביבי, אמרתי לך — רק בגין, חביבי.

לגליון זה
מצורף
פוסטר ענק
של בגין
חלק א'

אוטונומיה בריבוע

פעם, לפני המהפכים, היינו תמיד אומרים שמנהיגי-ערב הצבועים מדברים בשני קולות — קול אחד לעמם וקול אחד לעולם; בעוד שמנהיגינו החסודים מדברים בקול אחד בלבד, הן לעמם והן לעולם.

עכשיו, אחרי המהפכים, מסתבר שמנהיגי-ערב הצבועים הם שמדברים בקול אחד לעמם ולעולם; בעוד מנהיגינו החסודים מדברים בשני קולות — אחד לעמם ואחד לעולם.

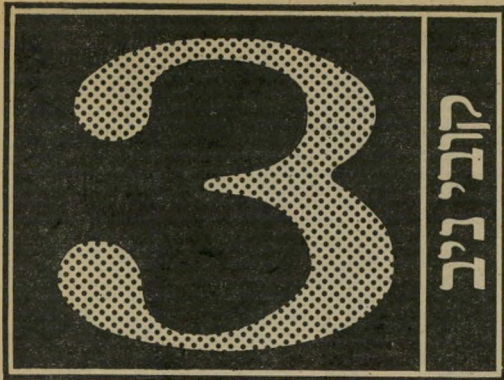
וזה נראה בערך כמו אריק ושוטיק בתוכנית הטלוויזיה „תשע בריבוע“ — שא לה: מה זה או מי זה „אוטונומיה לערביי ארץ-ישראל“?

מנחם-שוטיק: (לעולם) פירוש המילה אוטונומיה ביוונית הוא של-טון עצמי, או באנגלית, סלף-רול'. ערביי ארץ-ישראל לא זכו מעולם בשלטון עצמי. הם תמיד היו תחת שלטון זר — בתחילה התורכים, אחר-כך האנגלים, אחר-כך הירדנים ולבסוף תחת שלטון צבאי ישראלי. תפקידו של צבא הוא להגן ולא לשלוט. תוכנית האוטונומיה לערביי ארץ-ישראל תתן להם בפעם הראשונה בהיסטוריה הגדרה-עצמית, במסגרת של אוטונומיה רחבה, שלטון עצמי מלא ומוחלט במלוא מובן המילה.

מנחם-אריק: (לעם) זה לא נכון, זה שטויות. „אוטונומיה“ זה לא ביוונית אלא בלטינית ופירושה שלטון מוניציפאלי, עירוני. ערביי ארץ-ישראל לא זכו מעולם בעצמאות, וגם עכשיו לא יזכו לכך. הם בסך-הכל ינהלו את חיי החינוך, התרבות, הביוק והתקשורת של עצמם וזהו זה. צה"ל ימשיך לשלוט באזור האוטונומיה, וזהו תהיה אוטונומיה מוגבלת ביותר — ללא אלמנט כלשהו של הגדרה-עצמית או יישות עצמאית.

עכשיו מה שנותר לנחש זה מי משניהם אומר את האמת ומי משקר — מנחם-שוטיק או מנחם-אריק?

המסכות הישנות נופלות?

אין מקום לדאגות...

בבקשה -

עשה לך מסכה חדשה!

"נו, מה אתה אומר עכשיו?", שאל בוחן ההצלחה. "שלוש. שלום. מה שחשוב בחיים זה שלום. העיקר שיהיה שלום. שלום זה מהות החיים," השיב לו ארה"ה (שם בדוי) החדש. "ומה עם דיכוי הפלסטינאים?", שאל לפתע בוחן ההצלחה על מנת לנסות ולהכשיל את ארה"ה (שם בדוי), כחלק ממיבדק היציאה. "אנחנו לא צריכים להיות יותר קאתולים מהאפיפיור," ענה ארה"ה (שם בדוי) החדש ללא היסוס, "אם הערבים מסכימים לזה, אז אני בטוח מסכים לזה. מה איכפת לי?"

"יפה מאד," שמח בוחן ההצלחה לבשר לארה"ה (שם בדוי) החדש, "אתה איש חדש. אתה יכול ללכת הביתה." "תודה רבה לכם, באמת תודה רבה," מילמל ארה"ה (החדש) שם בדוי, "הצלחתם את חיי." עוד סיפור הצלחה של המכון המצליח הגיע לסיומו המוצלח.

אמש, בשעות אחר-הצהריים המאוחרות, נכנס למשרדי מכון "מוסך המסכה" צעיר נחמד ומשופם בשם ארה"ה (שם בדוי). "יש לי בעייה," אמר ארה"ה (שם בדוי) בשפל קול. "מה הבעייה?", שאלו מומחה המכון להגדרת בעיות בנימוס. "כל הזמן אני הייתי נגד דיכוי הפלסטינאים," סיפר ארה"ה (שם בדוי) למומחה, "מה אני אעשה עכשיו?"

"זו אכן בעייה קשה," הבין מומחה המכון לרוחו, "אבל אין לך מקום לדאגה. באת למקום הנכון. הכל יהיה בסדר. אנחנו נפקיד אותך בידיים נאמנות ומחר בבוקר אתה תהיה איש חדש." ואכן, אחרי לילה אחד של טיפול מדעי מסור בידיים אמונות התייצב בבוקר ארה"ה (שם בדוי) למיבדק אצל בוחן ההצלחה של המכון, טרם יציאתו של ארה"ה (שם בדוי) בחזרה לחיי היום-יום, והוא (ארה"ה) שם בדוי אכן איש חדש.

לפני אחרי

לפני הטיפול במכון "מוסך המסכה" חשב ג. שהבעייה הפלסטינית היא שורש הסיכסוך במזרח התיכון.

"לא יהיה שלום ללא פתרון הבעייה הפלסטינית," היה ג. נוהג להכריז, "עלינו להכיר בפלסטינים כעם ולאפשר להם זכות הגדרה עצמית."

ג. קרא, לפני הטיפול, להקמתה של מדינה פלסטינית עצמאית לצידה של מדינת ישראל העצמאית.

לפני הטיפול האמין ג. כי כל הסדר ללא הקמתה של מדינה פלסטינית עצמאית לא יהיה הסדר של שלום ולא יחזיק מעמד.

בעת ביקור סאדאת חש ג. שברכיו פקות וידיו מזיעות. הוא לא ידע את נפשו מגודל הזעזוע. הוא ניסה לאחוז את המסכה, אך היא החלה נושרת. רופאו המליץ על מכון "מוסך המסכה" וג. פנה מייד לטיפול.

אחרי הטיפול במכון "מוסך המסכה" חושב ג. שהבעייה הפלסטינית היא שורש הסיכסוך במזרח התיכון.

"לא יהיה שלום ללא פתרון הבעייה הפלסטינית," נוהג ג. להכריז, "הפלסטינים זכאים לאיזשהו סוג של מעין הגדרה עצמית, ובלבד שזו לא תסכן את ביטחון ישראל." ג. קורא, לאחר הטיפול, למתן אוטונומיה מינהלית לתושבי השטחים במסגרת שילטון ישראלי והגנה צה"לית.

אחרי הטיפול מאמין ג. כי רק שילטון ישראלי מוחלט על עצמאות פלסטינית מוגבלת יהיה שלום אמיתי ויחזיק מעמד.

אחרי הטיפול המסור במכון "מוסך המסכה" חש ג. הוא היום איש חדש, עם מסכה חדשה.

לפני אחרי

לפני הטיפול במכון "מוסך המסכה" האמין ב. בחיים משותפים של יהודים וערבים בארץ ישראל.

"השלום הוא רק מילה," היה נוהג ב. לומר, "חיים משותפים של יהודים וערבים בהיחם השלום האמיתי."

ב. נלחם, לפני הטיפול, למען "חיים משותפים על בסיס שוויון בין אדם לאדם, אפילו אם הוא ערבי."

לפני הטיפול תמך ב. בחיים משותפים במסגרת משותפת.

בעת ביקור סאדאת אחז את ב. שוק אדיר. נשימתו נעצרה. ליבו חדל מנדום. הוא התי עלף ואיבד את הכרתו. מששבה אליו הכרתו ראה מודעה של מכון "מוסך המסכה" ומייד פנה אליו לטיפול.

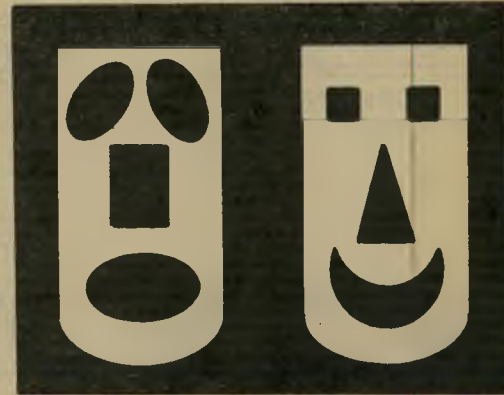
אחרי הטיפול במכון "מוסך המסכה" מאי מין ב. בחיים משותפים של יהודים וערבים בארץ ישראל.

"השלום הוא רק מילה," נוהג ב. לומר, "השלום אינו חשוב. ארץ ישראל חשובה מי השלום. ארץ ישראל לעם ישראל — זה השלום האמיתי — שלום בין עם ישראל לאזרחי ישראל."

ב. נלחם, לאחר הטיפול, למען "חיים משותפים בין יהודי וערבי בארץ ישראל יהודית, על בסיס שוויון בכיוב, אך לא על בסיס שוויון בחוק."

אחרי הטיפול תומך ב. בכיוב משותף במסגרת יהודית.

"הטיפול הנמרץ, המסור והנאמן שזכיתי לו במכון "מוסך המסכה" עשה אותי לאדם חדש, עם מסיכה חדשה," אומר היום ב., "גם אתם ותיווכחו."

לפני אחרי

לפני הטיפול במכון "מוסך המסכה" תמך א. בכל נפשו ומאודו בפשרות וויתורים למען השלום.

"אין שלום ללא פשרה," היה א. נוהג להסביר, "רק נכונות לויתורים ניכרים ולפשרות משמעותיות תביא את השלום, ועלינו להיות מוכנים לכך."

א. דגל, לפני הטיפול, בפשרות טריטוריאליות בכל הגזרות ויצא נגד "אותם הפאנאטים החשובים שאינם מוכנים לשום פשרה ול-שום ויתור."

א. חשב שאלו המדברים על ארץ-ישראל השלמה ו"שטחים משוחררים" והתנחלויות יביאו עלינו מילחמה ואסונות.

בעת ביקור סאדאת נתקף א. בהלם. הוא לא היה מוכן לכך. הוא חש שהמסכות נופלות. הוא פחד להישאר חשוף ללא מסכה. אז סיפר לו ידיד על מכון "מוסך המסכה". א. לא היסס ופנה מייד למכון לטיפול.

אחרי הטיפול במכון "מוסך המסכה" תומך א. בכל נפשו ומאודו בפשרות וויתורים למען השלום.

"אין שלום ללא פשרה," נוהג א. להסביר, "אך ויתור כולל אינו פשרה, כי אם כניעה. ויתורים גדולים יביאו מילחמה, ועלינו להיות מוכנים לכך."

א. דוגל, לאחר הטיפול, בפשרות טריטוריאליות בכל הגזרות, אך יוצא נגד "אותם רדופי בולמוס הרצים לוותר כמה שיותר כדי לזכות בשלום מפוקפק."

א. חושב שאלו המדברים על נסיגות גדולות ו"אוטונומיה" והסדר כולל יביאו עלינו מילחמות ואסונות.

א. הוא היום איש חדש, עם מסכה חדשה.

אתה יכול לעשן בשקט.

קנט גולדן לייט. דלת ניקוטין החדשה של קנט. כל הטעם הנפלא שחיפשת - בלי הניקוטין והעיטרון* שלא רצית. דלת הניקוטין המצליחה ביותר בארה"ב. מליוני אמריקאים כבר מעשנים אותה בשקט. עכשיו גם אתה יכול.

*רק 0.7 מיליגרם ניקוטין ו-8 מיליגרם עיטרון (נפת)

תקן חמורו של המשיח אוי"ש מחדש - ואבא של אסי בראש שלו

אנשים

**DROP THE GUN!
TIME FOR FUN...**

בגין ואל סאדאט
הם גיבורי כרות-הפירסומת העומדת להצוף בימים הקרובים את השוק הישראלי. את רעיון הכרזה הגה בעל הדיסקוטק אבי אלוף, שיחד עם חברו אמנון בן-טוב תכנן אותו והביאו לדפוס. החתיכה המצולמת בין בגין וסאדאט היא הדוגמנית ציפורית כרמל, והכרזה אומרת: „זירקו את הרובה, הגיע הזמן לעשות חיים.“

מזכיר ההסתדרות **ירוחם מושל** חזר במטוס אל-על מארצות-הברית. בשדה-התעופה על שם קנדי בניו-יורק הסתבר כי יהיה איחור בטיסה, האורחים הוזמנו למועדון של אל-על כדי להמתין לטיסה, משל התיישב על אחד הכסאות במועדון, הניח את מעילו על כסא אחד ואת כובעו על כסא שני למרות הצפיפות. אחת הנוסעות, אשת תעשיין בשם **אילנה ווינטראוב**, ניגשה אל משל הרימה את מעילו, הרימה את כובעו, הניחה אותם על ברכיו, התישבה על הכסא האחד ועל השני הושיבה את בנה. מאוחר יותר כשהיו הנוסעים על המטוס הסתבר כי משל יושב במחלקה הראשונה, אחד הנוסעים לא התאפק, ניגש אליו ושאל אותו: „אינך מתבייש כנציג הפועלים לנסוע במחלקה של העשירים?“ משל נבוך והשיב: „אני לא יודע. אנשי אל-על הושיבו אותי כאן.“ אך לא עבר אל מחלקת התיירים.

בישיבת לישיבת מיפגת העבודה שהתקיימה ביום חמישי שעבר דנו בשאלת צירופו של **חיים לנדאו** לפמל-יתו של ראש-הממשלה **מנחם בגין** לשיחותיו עם השר האמריקאי **ג'ימי קארטר**, וכן על נוכחותו של לנדאו בישיבת הממשלה. אחד מחברי הלישכה שאל: „על איזה תקן הוא יושב?“ השיב

נים כי ביקורתו נובעת מכך שהוא איחר להגיע להסעה למועדון, נאלץ לתפוס טרמפ במושב האחורי באופנועו של איש-ביטחון מצרי, החמידן האירועים העליונים במועדון.

במשך ארבע השנים הן אחרונות היה העיתונאי **יחזקאל אבי אבירם** הרוח החיה בסניף תנועת החרות בחולון. הוא נראה כמועמד הוודאי של הליכוד לראשות העיריה. רק ערב בחירת המועמדים הסתבר כי מרכז תנועת החרות מנסה להצניח קצין (מיל.) לתפקיד. בעקבות ידיעה זו הודיעו רבים מפעילי התנועה בחולון כי יפשו רשו מפעילות אם לא יבחר אדירם לתפקיד.

העיתונאי הישראלי **נחום פונדק**, העורך עיתון בדנמרק, היה בין העיתונאים הראשונים שחזרו מקאהיר. פונדק סיפר כי הסרדיות הארפתית את ישיבות המשלחות היא כה גדולה עד כי כרי ליצור ידיעה המציאו העיתונאים הישראליים שיטה: הם מאכילים את העיתונאים המצרים הצמאים לא פחות לסקר פנים בספקולציות, המצרים מפרסמים בעתוניהם ואז מעתיקים את העיתונאים הישראליים את הספקולציות שהם עצמם המציאו כשהם מצטטים את העיתונאים המצרים.

העיתונאית ההולנדית **מתגוררת** בישראל, **וילי באומן** היא אספנית בולים מושבעת. כשהגיעה לקאהיר ניגשה מייד אל בית הדואר שליד המנה האוס. שעריה היו נעולים, כשהבחין בה הפקיד כי סניף הדואר נסגר זה עתה. היא אמרה שהיא עיתונאית מישראל וברצונה לרכוש בולים. הפקיד פנה אל המנהל שפתח בפניה מייד את שערי הסניף והראה לה את בולי מצרים. לפתע הבחינה באומן בכול עם קלסתרו של הארכיבישוף הו"ל **לריין קסופצ'י** שמנהל הסניף הסתיר מפניה. היא ביקשה לראות את הבול, אך המנהל אמר לה: „גברתי אם את משראל

אימרת השבוע שיכת לעיתונאי **אחרון נכע**, ש-אמר השבוע: „אין ספק של-אנוואר סאדאט ולמנחם בגין מגיע פרס נובל — אבל לא לשלום, לכימה!“

כתב ידיעות אחרונות לענייני מפלגות **שלמה (נקדימון)** נקדימון טילפן במוצאי שבת לעדיזה **בגין**, רעיית ראש הממשלה, וביקש להגיד לה שלום לפני נסיעתה לאיסמעלייה ומסר בשמו ד"ש לבעלה. אמרה לו גברת בגין: „למה למסור לו ד"ש הרי תר-אה אותו מחר במטוס.“ השיב נקדימון: „לא, אינני כלול ב-משלחת, כנציג עתוני נוסע הכתב המדיני **אריה צימון** קי.“ גברת בגין שתקה רגע ואז אמרה: „חכה ליד הטלפון, אחזיר לך צלצול.“ כעבור חמש דקות צלצל **יחיאל (חיליק)** קדישא, מזכירו של ראש הממשלה ואמר לו: „בגין מזמין אותך לאימעה-לייה כאורחו הפרטי.“

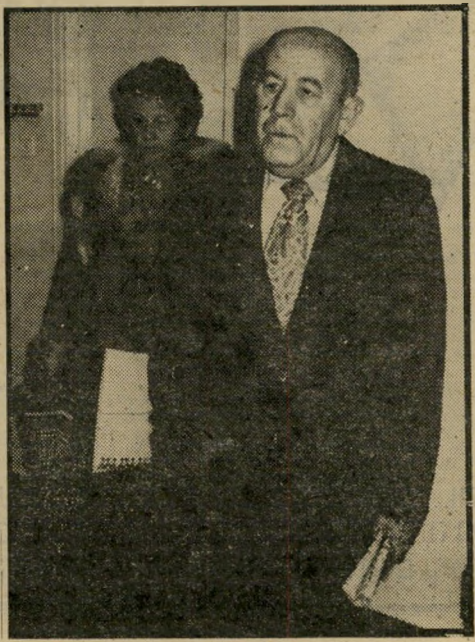
מיספר דקות לפני ש-**מנחם בגין** עלה על המטוס שעמד להטיס לאיסמעליה, נראה שגריר ארצות-הברית בישראל, **סמואל לואיס**, מת-לחש עם יועצו הצבאי של ראש הממשלה, **תתאלוף אפרים (פרויקה)** פורן. תוכן השיחה התגלה במהרה, לואיס שאל את פרויקה: „האם לא שכחת לקחת מפות?“ „לא“, השיב פרויקה, „המפות עמי.“

צלם לישיבת העיתונות הממשלתית **יעקב סער**, השתוקק לכסות את דיוני ועידת קאהיר, שכן הוא עצמו יליד עיר זו. אולם תחתיו נבחר צלם אחר של הלשכה, **מושה מולדנר**. דיווח מילנר לסער שנתר בארץ: „הצלחתי לאתר את אחת החנויות בקאהיר שהיו שייכות לאביך.“

המשורר **חיים גורי**, ה-מייצג את העתון דבר בקאהיר, היה העיתונאי הישראלי היחיד שדיווח בלעז על מסיבת רקודי הבטן שנערכה לעתונאים הישראליים במועדון-הלילה ש-ליד הפירמידות. עמיתיו טועי

אבא אבו
הגיע לישיבת לישיבת העבודה, דה שהתקיימה בבית ה-מיפגת ברחוב הירקון בתל-אביב, הבחין בצלמי טלוויזיה ושאל: „מה זה, אירע מהפך?“ השיב לו הכתב דן רביב: „כן, מהפך אל הפחת.“

יוסף אלמוגי
הגיע לישיבת לישיבת מיפגת העבודה אחרי היעדרות ממושכת. אלמוגי היה מאושפז חודשים אחדים בבית-חולים בניו-יורק, ואת הופעת-החבורה הראשונה שלו קיים בישיבת הלישכה במיפגת.

לאנשים הנכונים!

777 הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

כרמל לא מזרחי
מקני ראשון לציון וזכרון יעקב

אדען רייכר

העיתונאי, ערך מסיבה רבת-משתתפים בביתו של המו"ל אשר וייל לרגל הוצאת סיפורו דרך גבר בעלמא. רייכר נראה מדושן עונג כאשר חיבק ביד אחת את מוזיקתו היפה חמדה דיסקין (משמאל), אשתו של הקבלן העשיר אילון דיסקין, וביד שנייה את דידי יורעאלי, אשתו של אדריכל עיריית ירושלים דני יורעאלי.

חיליק גוסמן

מי שהיה עוזר שר-המישפטים ולא שובץ בכל תפקיד חשוב מאז המהפך, טועם ממטעמי המיטבח הגברי במסיבתו של גדעון רייכר כשעומד לידו התעשיין הירושלמי אורי שרף ומחטט באפו.

נינה קציר בפגישה חשובה, ונהגה הצמוד הזכיר לה כי עליהם למהר לפגישה נוספת. אמרה לו נינה: "קודם כל צריך לסדר לבנק להוציא כסף". אמר הנגה: "גברת קציר, הבנקים סגורים בשעות הצהריים". תי גובת רעיית הנשיא: "אל תטי ריד אותי בפרטים, הוצא את הכסף".

הפרופסור ישעיהו ליבוביץ' שוקל הצעה ש-הופנתה אליו מטעם גורמים באוניברסיטה העברית לעמוד בראש עיתון סטודנטים חדש ולכהן כעורכו. כחברי מערכת העיתון החדש מוצעים עורכיו לשעבר של עיתון הסטודנטים הירושלמיים פי האתון וכן חברי מערכת זו הארץ, הטור ה-סאטירי שהתפרסם בעבר ב"העולם הזה: קובי ניב, בן מיכאל ואפרים סידון.

שר-המישפטים הוותיק ישעיהו ליבוביץ' ח"כ חיים ברילב, מיר עד מטעם מיפלגת העבודה ל-תפקיד גיבור הסוכנות. כהכנה לתפקיד זה מונה ברילב כי יו"ר הוועדה המפזרת של נציגי גות מיפלגת העבודה לקונגרס הציוני.

אמר הבלשן אבשלום קור בפניתו השבועית איחור עם רוטב בגליציה: "עד השבוע שעבר, הישראלי האחרון שנפגש עם הגנרל עבד אל-ראני גאמאסי היה האלוף (מיל.) אהרון רייב. השבוע נפגש גאמאסי עם האלוף (מיל.) עוזר וייצמן, ואולי מר כאן מתקבלת משמעות מה שהמצרים רואים בנו עכשיו: לא עוד רייב, כי אם עוזר".

השיב יהלום: "כיון שהביצים של המערך נמצאות במפ"ם".

ח"כ עקיבא נוף פגש, בהצגת-הבכורה של תוכניתו החדשה של הזמר צביקה פיק, בסאטיריקאי בעל הדיעות הימניות מאיר עוזרי-אל, ואמר לו: "אז מה, אנח-נו שוב באופוזיציה?".

באחת משיבות הנהלת תנועת החרות שאל שריהבי-טחון עזר וייצמן את סגנו, כוונתו ("מוטקה") ציפרי: "אתה יודע למה לא מתעסקים עם בחורה ברחוב?" השיב מוטקה: "בטח! לא משום שזה לא יפה, אלא מפני שכל יהודי שיעבור בסביבה יתן עצות".

בהקלטת התוכנית חיים שכאלה עם מי שהיה יו"ר ההסתדרות הציונית העולמית, הד"ר נחום גולדמן, אירעה תקלה. גולדמן סיפר כי הגיע ארצה בשנת 1913, וכתב ספר בשפה הגרמנית על ביקורו. הוא דיבר על הביקור במשך 35 דקות, אולם כשהחלו עורכי-כיתוב התוכנית עורכים אותה, הסיר כי 35 הדקות הללו לא נקלטו. דבר נוסף שלא נקלט היה סיפורו של גולדמן, הידוע כחובב נשים, על צמד תאומות זהות שאהב ברוזמנית, בירו שלם. כאשר נשאל עליידי המנחה יעקב אגמון, כיצד הבדיל ביניהן, השיב: "מי בכלל רצה להבדיל ביניהן?".

כתבת-הלווייה צבי גיל הגיע לקמפוס הירושלמי כדי להכין כתבה על איכות החיים של הסטודנטים באר-גיברסיה. הוא עבר עם ציוותו מטודנט לסטודנט ושאל: "מה הכי מרגיז אותך באוניברסיטה?" במשך כל אותה עת הודגב אחריו סגן יו"ר התאחדות הסטודנטים, רפי בן-הור, והשגיח שהסטודנטים לא יאמרו מול המצלמה דבר רים העלולים לגרום נזק לתד-מיתה של האוניברסיטה. לב סוף איבד גיל את סבלנותו, צעק לעבר ברחור: "מה אתה, כלב שמירה?" וגירשו מה מקום.

יונתן שם-אור, ראש החוג הרעיוני על שם זאב ז'בוטינסקי, טוען כי אם יע-ניק ראש-הממשלה שילטון בית לערביי יהודה ושומרון, יש למנות כראש הממשלה שם את חיים מזלי, המשמש כ-מנהל הבית במצודת-זאב.

האופנאי ג'רי מליץ השיא את בתו, במסיבת-חור-נה צנועה שהתקיימה במועדון של רפי שאולי. אורחת הי-כבוד בחתונה היתה הגברת הר-ראשונה, נינה קציר, שמליץ

נינה סימון

זמרת-הנשמה האמריקאית הגיעה לסידרת קונצרטים בישראל, אמרנה, נועם סמל, סירב להרשות לעיתונאים להגיע לנמל-התעופה כדי שלא יפריעו לזמרת. אלא שדווקא היעדר העיתונאים הפריע לה, והיא שאלה בעלפון: "לא מכירים אותי בישראל?" לצידה: עורכת-הידון שלה.

יהודי מנוחין

חג לפני שבוע בפאריס את הופעת הכרך הראשון של זיכרונותיו, המסע הבלתי-מושב, הדגים בפני החוגים אחד מתרגילי-היונה שבהם הוא נעזר מדי יום. הכנר המהולל טוען כי למד את סודות היונה, לפני שהפכה אופנה, מפנדיט טהרו, מי שהיה ראש ממשלת הודו. "המישמעת הזאת איפשרה לי להכיר, לממש ולשלוט בכל אחד משירי, אומר יהודי מנוחין, "היא עזרה לי לראות בבחירות גדולה יותר את המכאניקה האנושית של הכינור".

חן הממשלה עבור שני הש-ריים-בליתיק החדשים העומרים דים הצטרף אליה. פתר את הבעיה ח"כ יוסי שריד, ש-אמר: "זה בסדר. ממילא, ב-ממשלת הליכוד חמישה-שישה שרים שוהים תמיד בחו"ל".

השחקן אסי ריין היה

שר-המיסחר והתעשייה לשע-בר, ח"כ חיים ברילב: "מה זאת אימרת על איזה תקן? על תקן חמורו של הר-משיח?".

באותה ישיבה התלונן ח"כ חיים צדוק כי מנחם בגין רץ עם כל דבר קטן

חלי בינור

מלכת-המים לשנת 1977, הוזמנה עם חיבת-רה לבילוי סוף-שבוע במלון מלכת שבא באי-לת. בשבוע שעבר ניצלה את ההזמנה, ירדה לאילת לשישי-שבת אך מנהל המלון, אלכס ירושלמי (לידה בתמונה), שיכנע אותה לוותר על יומיים לימודים, לנצל את ימי-השמש הנעימים במקום לסבול מהקור והגשם ששררו במרכז הארץ.

ידוע תמיד כמתנגד קיצוני ל-מדיניותו של אביו, שריהחז-כושע ריין. השבוע, במסיבה פרטית, עלה אסי על כיסא כי-שהוא שיכור כלוט, וצעק: "זאת הפעם הראשונה שאבא שלי בראש שלי! אתם עוד תיראו, הוא ובגין יביאו את השלום!".

מוכיר הנהלת תנועת החרות, משה יהלום, התק-שר אל מוזיקתו של יורם בוימקי, דובר מפ"ם, וביקש: "את יורם מיטקי, דובר הלור-לנים" שאלה אותו המוכירה: "למה אתה מכנה אותו כך?".

יש לו להודיע לעם ולעולם אל שדרנית-מיליון-הדולר בר-ברה ולטרם. התערב ח"כ שימעון פרם ואמר: "זה ממש ברבריות".

מוכירו של ראש-הממ-שלה, יחיאל ("חיליק") קרי-שאי, פגש בשר-המישפטים ל-שעבר, שלמה הילל, במיז-נון הכנסת ואמר לו: "נו, מאז שהליכוד עלה לשלטון התחיל הכל להתארגן במדינה. אפילו הפשע".

אנשי סיעת המערך כי-כנסת חוטרדו חשבו בשאלה כיצד ימצא מקום סביב שולי-

חצי מיליון ביקורי שרות אמפא בשנה חולקו 12 צל"שים לעובדי שרות

* בתחום כח האדם הטכני — נתווספו צוותים נוספים, כדי שגם בעיצומו של הקייץ ניתן יהיה לטפל ביעילות בבעיות שאינן קריטיות.
* מערך סניפי השרות תוגבר, ובסניפים מרכזיים יוגדל שטח מרכז השרות בכ-60% ויתוגבר הצוות.
* צי הרכב חודש והוגדל.
* החברה תשקיע השנה כ-6 מיליון ל"י לשיפור והרחבת מערך השרות שלה.
* מר גרודצקי ציין ששרות אמפא עורך למעלה מ-1/2 מיליון ביקורי בית, ולמרות בעיות אובייקטיביות שנתעוררו בקייץ שחלף, עמד שרות אמפא במשימה של מתן שרות ליותר ממיליון מוצרי אמקור.
* שרות אמפא מבצע פעולתו באמצעות מערך שרות ממוכנן הכולל 300 צוותים טכניים, 11 מרכזי שרות הפרושים ברחבי הארץ ו-300 מכוניות שרות, שגמאו השנה למעלה מ-10 מיליון ק"מ! (מרחק השווה ל-250 הקפות סביב כדור הארץ).

במסיבה השנתית של עובדי אמפא, חברת השרות הגדולה במדינה, סקר מר עודד גרודצקי, מנהל אמפא, את הישגי השרות בשנה שחלפה ומסר על שורת צעדים לשיפור נוסף בשרות.
מר גרודצקי עמד במיוחד על פעולות השרות בקייץ החולף וציין, שלמרות הקייץ החם והממושך, המשיכה אמפא במסורת שרות רבת שנים: כל מכשיר שיצא מכלל שימוש תוקן תוך 24 שעות.
מר גרודצקי ציין את מסירות עובדי השרות, שלמרות קשיים אובייקטיביים עשו מעל ומעבר למען לקוחות השרות והעניק פרסי הצטיינות ל-12 עובדי אמפא המצטיינים. תוך הפקת הלקחים מבעיות שנתעוררו במהלך הקייץ, ציין מר גרודצקי מיספר שיפורים מתוכננים המיושמים בימים אלה בשרות אמפא:
* קיבולת קווי התקשורת תוגדל במידה ניכרת, כדי להקל את הנזקים לשרות. כמו כן יתוגבר כח האדם בעמדות התקשורת.

היכל הספורט, ת"א, מוצ"ש 31.12.77 בשעה 9.15 למען התענוג ... ערב חדי'פעמי

תנו צ'אנס ל78!
ריצ'יי הייבנס*

כוכב וודסטוק,
בהופעה מיוחדת במסגרת
מסע שלום ת"א קהיר.

::: על תקליטי סי בי אס.
הגברה: טומי פרידמן, אולפני טריטון

למען התענוג, סיגריות אירופה.

אריאל זילבר
ולהקת ברוש

בקטעים כיתובתם החדשה

שלום חנוך* ולהקתו

מיוחד לערב זה: מפגש
מחודש בין שלום חנוך ואריאל זילבר
בשירי להקת תמוז*

אפרים ואסתר שמיר*

מנחה: אלי ישראלי

כרטיסים: רוקוקו, הדרן, לאן, קסטל ויתר המשרדים ובערב המופע בקופה.
לקבוצות כאירגונות: רוקוקו, דיזנגוף 93, טל: 248824.

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

ארוזור

צפוי דלתות זקירות

רובקס

המתנה שבהישג ידך

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

**למכירה
בהזדמנות**

דירת חדר עם כל הנוחיות
במרכז ירושלים,
ליד הדוידקה.

לצלל לטלפון 02-65222
בשעות משרד רגילות

קבלת מודעות
לכל העיתוננים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן נבירול 110 תל-אביב
(פיקס אנטווקוליסקי)
טלפון 227117, 227118
חניה חופשית

נביעות קיץ כל השנה

קורסי צלילה • ספארי צלילה • שיט • סיורי
מדבר • חדרים ממוזגים • בר • מסעדה

פרטים והזמנות במשרדנו בת"א, בניהודה 103 א',
פל' 243811 בשעות 13.00-9.00,
או ככפר הנופש נביעות, דואר אילת, טל. 059-3667.

רובקס

המתנה היפה ביותר

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

מדינות מער הנילוס

בראס-סודאר. "נעדר" פירושו נהרג, כי רק לעיתים רחוקות הוציאו המצרים את גופות חלליהם.
 "די במלחמה" אמר באקר. "מספיק."

אנדרטה לניבוח

א ידו המיוזרונים יכלו לדבר, אומר הקפטן של היאכטה. "היה להם הרבה מה לספר. שום גבר עוד לא היה כאן עם אשתו!"
 היאכטה היא סירת-מנוע גדולה, עם קאי-בינה לעשרה איש. סיפון בחרטום וברי-כתיים היא — או שכמותה — ידועה היטב מן הסרטים המצריים. היא מופיעה תמיד כסמל השחיתות של בנייה-טובים, המצפפים על מצוקת העם.
 אנחנו מתקבלים כאילו היה כל אחד מאיתנו באשא. ארבעה מלצרים במדים עומדים ליד סירים מצוחצחים, השולחן בקאבינה עמוס כל טוב. אפשר להתחיל מיד לאכול. חבל שכבר אכלנו את ארוי-חתי-הבוקר הדשנה (והמשימה) במנה האום.
 ("אם השלום יתמהמה," אמר אחד ה-עיתונאים. "נהיה שמנים ביום בוואו כמו חזירים.")

כאן, לרגלי מלון מרידיאן החדיש, מת-גלה המראה המוכר של קאהיר — שורת בנייני-הפאר שלאורך הנהר, הגשרים הר-גדולים, לפני בגזירה ("האי"), אי-הנילוס שבמרכזו קאהיר) מזדקר בורגיאלי-קאהירה, המיגדל המיזרחי היפהפה.

לפי הסיפור הידוע, הוא משמש מזכרת לסוכנות-הביון האמריקאית. הסי-אי-אי הציע למוחמד נגיב, אחרי המהפכה, שוחד של חמישה מיליון דולאר. נגיב סיפר על כך לגמאל עבד-אל-נאצר, ונאצר אמר לנגיב: "קח את הכסף, ונשתמש בו כדי להקים משהו לעם המצרי, משהו שיוזכר בכל יום את הניבוח של סוכנות-הביון." ואכן, זהו כיום אחד התמרורים האופיי-

ה"בוקה" - מיכרשיית מצרית שמה עלי-פני הנילוס

ע ידו חלום אחד שהתגשם. אנו שטים על הנילוס. הקבוצה הראי-שונה של ישראלים וישראליות, מאז קום המדינה.
 איך מרגיש ישראלי, כאשר הוא עומד בחרטום של היאכטה, ורואה את מי היאור תחתיו?

הנילוס הוא מצרים. מצרים היא הני-לוס. הנילוס הוא עמוד-השדרה של ה-ארץ, עורק-החיים שלה, ליבה, נישמתה. הנילוס הניצחי הוא מקור הסבלנות האג-דתית של העם הזה, מקור הפאטאליזם שלו, אמונתו שמה שהיה במשך 6000

מאת אורי אבנרי

השנים האחרונות הוא שיהיה ב-6000 ה-שנים הבאות.
 השמש זורחת, המים שקטים-שקטים, ב-שתי הגדות חולפים על פנינו בנייני-הפאר של בירת אפריקה, והלב מזמר. אין ביטוי אחר. הנילוס השקט.

הג'יס נהרג

ב דרך אל מלון מרידיאן הצרפתי, העומד ממש בתוך הנילוס, נכנסנו לשיחה עם נהג המונית, צעיר בעל חזות דרומית, אולי סודאני.
 הוא פתח בה, "אתה ישראלי?" שאל אותי, בשמעו את שיחתי. כאשר השבתי בחיוב, זרחו פניו והוא אמר "שלום".
 ביום ה-15 שלנו בקאהיר אנחנו כבר רגילים לזה. באקר סיפר לנו כי היה סמל בצבא, מפעיל ראדאר. במלחמה היתה יחידתו בעיר סואץ, בדיוק לפני כיתור העיר, הוצאה היחידה ממנה. ג'יסו נעדר

(המשך ממעמד 21)

נים והיפים של העיר. הוא מואר בלילה, ונראה מכל עבר. בגדה המזרחית — בניין הטלוויזיה הר עגול, מלון הילטון בין בניין מיפלגת השילטון ובניין הליגה הערבית. בגדה המערבית — מלון שרתון. משני הצדדים, בנייני משרדים גבוהים ומסוארים. אלה הן הפנים הרשמיות של קאהיר, הפנים הליפות. וכאן הנקודה הטובה ביותר כדי לראות אותן במבט אחד. קשה לנחש כי במרחק של כמה מטרים ממש מן הבניינים האלה מתחילה קאהיר האחרת, קאהיר הענייה, המרודה, המתפרקת, ה־סלאם הנוראים.

קאונטרי קלוב לישראלים

מפלוגים דרומה. דיג בסירה קטנה מנמס לו באמצע הנהר. פלוגה (סי רה). בעלת המיפרש המשולש האופייני, נושאת מיטען. הספינים מנספים לנו בידי הים.

אנחנו יושבים בירכתי הסירה. פתחנו בקבוק ויסקי, והבדיחות זורמות. "עשרה אנשים נעלמו מבית-סוקולוב בתל-אביב", מריע שבתי טל, הכתב של דר שטרן הגרמני בארץ. "הם מתחבאים בראש-פינה כדי שכולם יחשבו שהם בקאהיר." מימין הגדה של גיזה, שכונת שלושה המיליונים שהיא למעשה עיר נפרדת, ומי שמאל אל-מעדי, פרבר-האופנה הירוק. הרמקול של היאכטה משדר שיר של ביאר-ליק. הקפטן הפנה את המהוג אל שידורי ישראל.

לפתע, בין איי-הנהר הירוקים (מישהו מציע לחזור כבר עתה אי כזה, כדי להי קים בו קאונטרי-קלאב לישראלים סגור בים) מסתובבת הסירה. מה קרה? "צריי כים לקחת הגאי אחר", אמר הקפטן בחיוך רחב. "ההגאי הזה אינו מכיר את הדרך." זוהי כמובן שטות גמורה. הוא יודע זאת, ואנחנו יודעים זאת. הכוונה היא, כנראה, לקחת איש-ביטחון. או שהגאי האמיתי פשוט איהר בשעתיים לעבודה, והפליגו קצת כדי שלא נרגיש בכך. חוזרים למרידיאן, ואיש חדש עולה על הסירה. לנו לא איכפת. אנחנו במצריים. יש זמן. במצריים יש תמיד זמן. מה זה זמן בארץ שבה לא חל כימט שום שינוי ב־6000 שנים?

מצדדים וחמורים

ע תה מפלוגים צפונה. נכנסים לזרוע הדקה של הנילוס, מערב לגזירה. משמאל שכונת עגוזה ("העתיקה"), מימין שכונת-הפאר של העיר, ומאלק. על החוף המוני אנשים, אוטובוסים, חמורים, מרצדים, עגלות-סוסים — ה־פסיפס הססגוני של התנועה בעיר זה, שבה נמצא ברחוב כל מה שיכול לנוע — העגלות של המאה השמינית והמכוניות של המאה ה־21.

צפונה. יצאנו מן הזרוע, ואנחנו בנילוס האחד, הגדול, הרחב, הרחוב הוא — כך אני מעריך — מעל ל־500 מטרים. בשעת בוקר זה, כימט ואין כאן תנועה. עברנו את גשר אימבאבא, הצפוני ביותר (שנבנה על-ידי עבד-אל-נאצר, כפי שמספר לי מוחמד שאוקי, מנהל הסירה). לפנינו משתרעת עתה מצריים הכפרית, האמיתית. שדות ירוקים שטוחים, המרים ג'מוסים, נשים מככסות על שפת המים. פה ושם פלוקה. בתי-חומר. מרחוק איש רוכב על חמור. שני ילדים מתקוטטים. בגדה השמאלית ארובות עשנות של מיפ-עלים קטנים לייצור לבנים — אותן לבנים אדומות קטנות, שהן חומר הבנייה הערי קרי של מצריים, שבה אין אבנים. מימין — קו המסורת של מתח גבוה, התזכורת היחידה של המאה ה־20.

שקט, שקט עילאי מרחף על פני היאור, על פני הארץ שעל גדותיו. השקט הניצחי של מצריים.

השוף בצריח

הודי אינו יכול לסבול שקט. שלוהה. הישראלים נהנים במזג-האוויר הנפלא (17 מעלות בשמש, עם רוח עדינה), שותים ויסקי, מתבוננים בנוף הרגוע. אבל אין הם יכולים להתמיד בכך. אין הם מצריים. שלמה ענברי, משידורי ישראל, הפליט הערה. הוא יליד עיראק, דובר ערבית ראוטה, וכאן הוא בסביבה הטבעית שלו. "אני ערבי יהודי", הוא אמר. חיים גורי לא האמין למישמע אוזניו.

"ערבי יהודי?" הוא זועק. היכן הציר נות?

הוויכוח מתחיל להתלהט. אחרים מת-ערבים, ומי שרוצה שקט צריך לעבור מן החרטום אל הירכתיים. שלמה סתר, חבוש כאפייה, עומד על גג הקאבינה ומצלם כמשוגע. במיקצועו הצבאי הוא מפקד-טאנק, והוא נראה כמו חשוף ב־צריח כשהוא יורה צורות במצלמתו. כרגע הוא מאושר. הוא גילה עמדת נ"מ מסויית, ומצלם.

מי המשיח

ההגאי לקח אותנו אל קירבת החוף. אנו עוברים במרחק של כעשרה מטר רים על פני מצרי טיפוסי. נשים מככסות בנהר. החוב הראשי מתוח לאר רך הנהר. כפר עני, בתים עניים, אך בניים בכל זאת מהלבנים האדומות הקטנות. תמרים.

ההגאי ביקש שלא נרד לחוף. הכפריים נבערים. אם נרד, עלולים להתקלל הילדים, מישור עלול לזרוק אבן, ואז לא יהיה ניתן להשתלט על המצב.

בגדה המערבית מיטגד קטן, פשוט להפ-ליא — כיפה קטנה ליד עץ גבוה. בחרטום עדיין נמשך הוויכוח הפוליטי. אמרתי משהו על התנועה הלאומית הער-בית. שמואל שגב ממעריב, שהיה תמיד ידוע כנץ, אומר משהו דומה. חיים גורי משתגע. "אתה ואורי אבנרי אומרים את אותו הדבר — זה לא ייאמן!" אולי באמת הגיעו ימות המשיח.

מיהו יהודי?

הנילוס חסום בסכר. אי-אפשר להמי שיק, זהו סכר החרות. קנאטר אל-חריה, ולידו, בחוף המזרחי, עיירה הנו-שאת את אותו השם.

הרחוב הראשי הוא לאורך הנהר. די הרבה תנועה. מכוניות, עגלה מלאה שקים, אנשים על חמורים, מיבצר עתיק, על שפת-הנהר ממש. מיגדלים יפה.

רבי-המצרים קורא לארוחה בקאבינה. לפנינו פרושה ארוחת-מלכים ממש. צל-התיעוק של שרימפ נאטוראל. סלאט נהי דר. טחינה ולאבאניה. ארבעה סוגים שרי נים של בשר, דג מן הנילוס. יין מצרי לבן ואדום. שמונה סוגים של ליפתן ועוגות קפה.

אי-אפשר שלא לאכול, ולאכול עוד. הרדיי מנגן שיר עברי. לפתע הוא נפסק, ונשמע ההימנון המצרי. מסתבר שזה היה קול קאהיר. רעמיצחוק בסירה. מסובבים לירושלים. ילד מת במוסד. בגין נוסע. הפרשנים מפרשנים. זה נראה רחוק מאד. שלמה קיטל מדווח ממנה-האוס. אנחנו שומעים את הדיווח על הנילוס, באמצעות שידורי ישראל. אין לו הרבה מה לספר. (לא הוא ולא אנחנו ידענו, כי באותו רגע ממש נפגשו עזר וייצמן ואבד-אל-ראני אל-גאמסי באלכסנדריה).

רע לפני הארוחה זרק ענברי פצצה נוספת. ישראל היא חלק מן האומה הער-בית. חיים גורי מסתובב כמתאגרף, שקי-בל את מהלומת הנוק-אאוט. הייתכן? זהו סוף הציונות, התפרקות המדינה! לאן נגיע? האם זה מה שיקרה כשיפרוץ השלום? אין הוא נהנה מן האוכל, אין הוא שם לב מה נכנס לפיו, הוא נסער. כלו כל הקציים. זה נורא. אין אוכל, אין נוף, אין יין, אין מוסיקה. המדינה בסכנה.

קשה להיות יהודי על הנילוס. העולם נהדר, הכל נהדר, והישראלים על היאכ-טה, בלב היאור, מתווכחים על — מיהו יהודי.

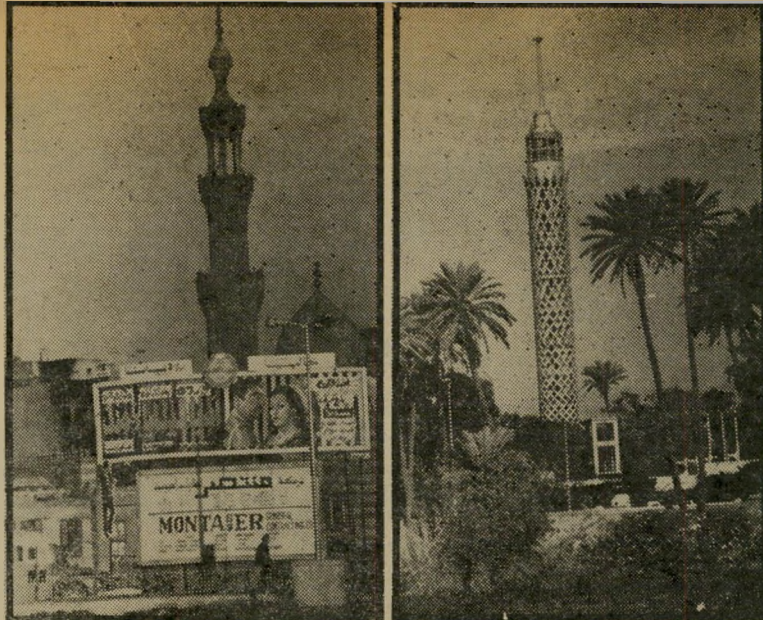
דגל ישן

מימין מופעל תעשייתי גדול, נראה כמו משהו כימי, הצורך הרבה חשמל. לידו — שיכונים ברמה ישראלית, חדשים, כנראה לעובדי המפעל.

חזי כרמל נרגש מידיעה ששודרה ברדיו הישראלי, כי לא הניתן למטוס מצרי לרדת בלוד, אחרי שלא יכול היה לנחות בעמאן ביגלל ערפל. איוה טימטום! כאן אנחנו שטים בנילוס, מסכיבנו שלום גמור, ואין מניחים למטוס מצרי לנחות בלוד! מה יגידו המצרים אם ישמעו על כך?

(המצרים לא שמעו. למחרת היום לא היה זכר לכך בעיתוני מצריים, המישטר אינו מרשה לפרסם מעשי-איוולת של יש-ראלים, העלולים להעכיר את האווירה).

עוד כפר, חושות של חימר סוורת בשטה. ליד מיגדל-ענק של התימסורת החשמלית חורש איש בעזרת צמד-שוורים. ליד החוף עומדת פלוקה גדולה. עוב-

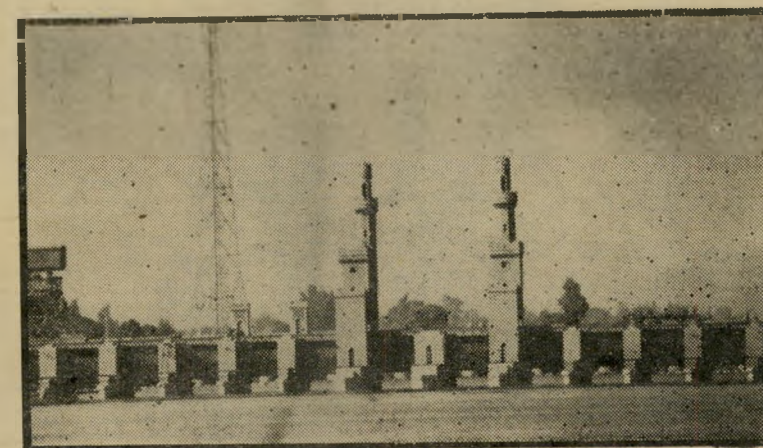
מיגדל הסייאי"י כרזה קולנועית ומיסגד

היאכטה "סהר" שבה נערך השיים על הנילוס

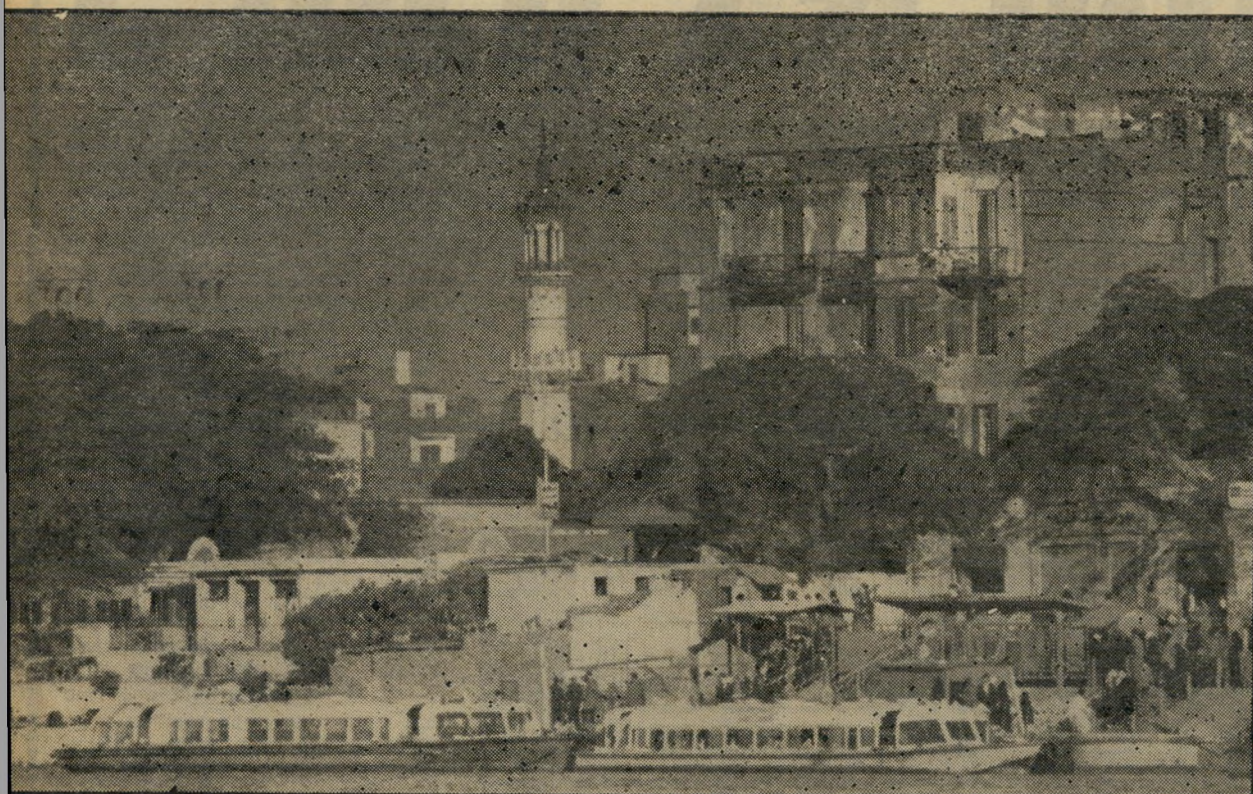
החייל המצרי עיחאם, עם אורי אבנרי ביאכטה

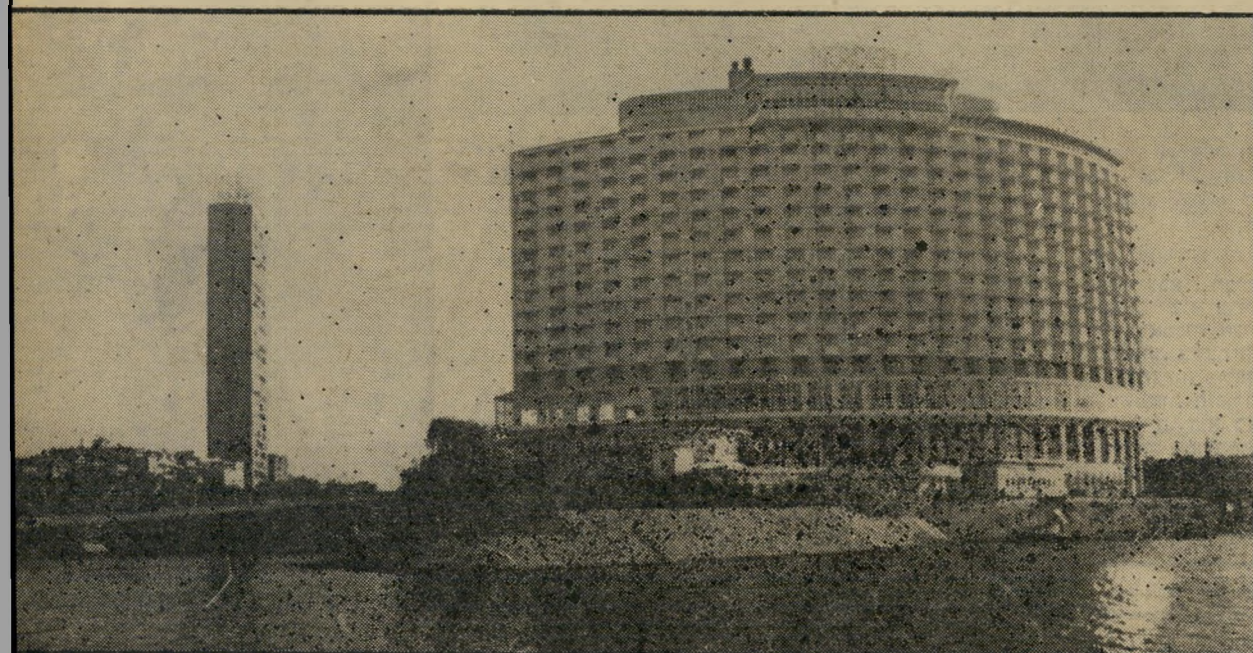
הסכר הגדול שבנה עבד אל-נאצר על הנילוס

בניין הטלוויזיה בחוף המזרחי של קאהיר, ברחוב קורניש שלאורך הנהר,

חנות מעבורות של אוטובוסים ימיים באחד מפדברי קאהיר

מלון „מרידיאן“ של חברת „אייד פראנס“, שניבנה ממש לתוך הנילוס

דים נושאים אליה, על שיכמם, סלים מלאים אדמה. עולים ויורדים בכבש עץ. על הספינה מתנופפים בעליות דגלים. בראשם הדגל המצרי — אך זהו עדיין הדגל הישן של הרפובליקה הערבית המאוחדת, עם שני הכוכבים. הדגל החדש עדיין לא הגיע לכאן, לכפר הזה, מרחק כמה קילומטרים מקאהיר. למה לטרות, כאשר המדינה משנה את דיגלה כל עשר שנים?

לשם מה האדמה על הסירה? הספן מסביר: עושים מזה לבנים. זוהי אדמת טיט. הסירה מובילה אותה במעלה הנהר, אל הארובות שראינו קודם לכן.

חיים גורי נכנס לאכסטזה מסחררת עוד יותר של ויכוח והתרגשות. מיהו יהודי? „אני מפציר בך! אני עומד על ארבע ומתחנן: תחשוב על זה עוד פעם! תחשוב על זה בלילה! תחשוב על זה מחר! זה נורא מה שאתה אומר...“

ענברי בשלו. הוא ערבי יהודי. לא, הוא מתקן את עצמו, הוא יהודי ערבי.

פצעי כל המלחמות

אחד הספנים, עיסאם, מתגלה כחייל ותיק.

בשיחה בטלה גילה כי הוא גרוש. למה התגרש? אשתו היתה מלומדת מדי בשבילו. היה 17 שנה בצבא, ולא הספיק ללמוד. בהדרגה מתגלה עבר צבאי עשיר, הרשום על גופו. הוא מראה לנו צלקות של שלוש מילחמות — סיני, ששת-הימים, יום-הכיפורים. אני מראה לו, בתמורה, את הצלקות שלי מ'48, יחד אנחנו נושאים את הצלקות של כל מילחמות ישראל ומצריים.

הוא היה גם בתימן. הוא צלח את התעלה באיסמעאליה, בר ארמיה השנייה. מה הוא חשב כאשר דרך על אדמת סיני? „ואללה, חשבתי רק על המים, על האדמה ועל השמיים. ושאינו מוכרח להגיע לשם, כדי לחזור הביתה.“

„אתה מדבר כחייל“, אני אומר, ונותן לו מזכרת „מחייל לחייל“ — מטבע של לירה ישראלית. הוא מודה בהתרגשות.

חפילה על הגג

דשעה היא שלוש וחצי. אנחנו נכנסים שוב לקאהיר, בזרוע המיזרחית, העיקרית, של הנהר. הגזירה, האי, מימין, משמאל שכונת-עוני. לאורך הנהר — רחוב קורניש, המפורסם, המלווה את הנהר לכל אורכה של העיר, קילומטרים רבים.

בשעה זו יש המון תנועה, בולטת הצפיר פות הנוראה של העיר, הגשר של אימי באבא נראה כמו תל נמלים. המוני אדם הולכים עליו, בורכס חזרה מן העבודה.

גם הנהר עמוס בשעה זו. אוטובוסים ימיים ארוכים — סירות-מעבורת — אצות אנה ואנה, מגדה לגדה. שלמה סתר צוהל: הוא הצליח לצלם אוטובוס ימי כזה מתחת לגשר, כאשר אוטובוס יבשתי נראה מעליו. על גג המעבורת מתפלל אדם — ביכלל, התפילה הפומבית, בכל מקום, היא אחד מסמני-ההיכר של העיר.

בנייני-הספאר חולפים על פניו, לאיטם — בניין הטלוויזיה, בניין המפלגה, הילטון, הליגה הערבית. העיר הומה אנשים, ואנחר גו, הישראלים, עוברים על פניהם לאיטנו. סירת-מיטרה מופיעה מאיטם ועוברת על פנינו, כשעל חרטומה עומד זקוף שוטר משופם. אני מנופף לו, הוא מצדיע.

מלון מרידיאן, סוף השיט. חבל, התענוג כולו עלה, אחרי ויכוח, 187 לירות וחצי — 3950 לירות ישראליות.

סגן הקומנדו

סוף הסיפור: בדרך למלון נכנסנו שוב לשיחה עם נהג מונית. „אני גנרל של הקומנדו“, אמר.

כשראה מבטים של אי-אמון מאופק, שלף תעודה צבאית. ואכן: סובחי הוא סגן של הקומנדו, דרגה גבוהה יחסית. הוא היה במלחמת ששת-הימים, וגם באי גרין, בשדואן וביום-הכיפורים. באי גרין נמלט, יחד עם 40 חברים, בשחייה.

ביום-הכיפורים הונחת במסוק במעבר הגידי. משלושה מסוקים, שהובילו את היחידה, הושלו שניים עליידי מריאן ישראלי. השלישי הנחת אתם והסתלק.

21 יום נשאר במידבר, מנותק, כשהי בדואים מביאים לו אוכל ומים. אנשיו הרגו ישראלים ונהרגו עליידי ישראלים. הוא חזר חי.

„מספיק“, אמר. „היו לנו די מלחמות. עכשיו נחיה ידניים.“

החיוכים, לחיצות הידיים והמליצות

הצוהלות לא יכלו לחפות על האמת

פיים גבוהים, דורבנות, דגלונים על החי-ניתות), מתכוננים לטכס.

ברגע שנחת המטוס, נערכים החיילים מסביבו להגנה היקפית, הפנים כלפי חוץ. מנחם בגין יורד במהירות, עובר מייד למסוק הממתין לו. מקום-תפגישה נמצא במרחק של כמה קילומטרים דרומה, ב"איסמעיליה."

ראשיהממשלה, סאדאם כבד את פניו. אך איש אינו שבי-לב. היום ברור כי יש רק שני תתי-נים לאירוע, שני אנשים שהמיפ"גש ביניהם יכריע גורל רבים, לי-חיים ולמוות: בן הכפר המצרי ובן

שרי. סאדאם המנצח הוא האיש המעז לעשות שלום.

כאן עוברת התעלה, התעלה שהופעלה מחדש על-ידי אל-סאדאם, סמל התיקווה הכלכלית החדשה, סמל השלום.

כאן עומדת עיר שנבנתה מחדש, אחרי הרס נורא, כהוכחה חיה לרצונה של מצ-ריים בשיקום ובתקומה.

אנוואר אל-סאדאם קבע את כל המחלוקת, את המועדים, את ה-מקום. הוא גם בחר באיסמעיליה.

אבו סוויר.

חצינו במשך שעתיים את המדבר השטוח, החולי, הריק, המפריד בין קאהיר

כישלון באיסמעיליה

מאמר זה הוקלט על-ידי אורי אבנרי במצריים במהלך שני הימים של ועידת איסמעיליה. הוא שלח את ההקלטה מאיסמעיליה באמצעות המיטלה החוזרת.

הג' המולד, ה-25 בדצמבר, 1977. תאריך היכול להיות היסטורי. שיירה ארוכה של עיתונאים מכל הער-לם, בליווי מכוניות מישטרה המיילדות בצופריהן, עוברת ברחובות קאהיר. השעה היא 06.30. זה עתה זרחה השמש האדומה מעל לגילוס. מראה מרהיב. אתמול בלילה נערכה במנהרה-האוס מסי-בת הג' המולד. בדיסקוטק המלון, המשמש זמנית כמיסעדת העיתונאים, סערו הרי-קודים המערביים. מצרים רקדו עם ישראל-ליות. ישראלים עם מצריות. אגלאל אל-גמאל הנחמדה, כתבת השבועון רודאל-יוסף, הנשואה לסגן-אלוף בצבא המצרי, רקדה עם רוזן בן-ישי, בעל הכתבה הקר-בית המצטיינת מחזית איסמעיליה במיל-חמת יום-הכיפורים. מורסי סעד-אל-דין, מנהל שרות ההסברה המצרי, רקד עם סמדר פרי, כתבת על המשמר.

"זה השלום!" הפליט אריק רולו, כתב לה-מונד, היהודי יליד מצריים, והזמין יצרה אמריקאית.

לגשר על פער העמדות ביניהם. למרות הביקורת שהוטחה נגדו בישראל על ותנותו המופלגת כביכול, לא הצליח מנחם בגין להעניק לנשיא אנוואר אל-סאדאם את המחווה שלו היה זקוק.

בין מנחם בגין לאנוואר אל-סאדאם, המתבטאים בחילוף פה הלצות וחיבה אישית, כזו הנשקפת בתמונה, לא הועילו כדי

העיירה הפולנית. שני אנשים שוי-נים מאד, וגם דומים מאד.

תיקי ג'יימס בונד

יד, הווילדה של רשות התעלה, שבה ממתין סאדאם לבגין, מצטופפים כמה עשרות צלמים ועיתונאים, שעברו בקושי את כל מחסומי הביטחון. הבארדק חגג, אך בסופו של דבר הסתדר הכל. מחכים לבגין. המסוק שלו נוחת במרחק של כמה מטרים, באיצטדיון ריק, בתוך ענן אדיר של חול. אני נכנס לגינת הווי-לה, עומד ליד הכניסה, כדי לברך את ראשיהממשלה. בלי משים אני מעיף מבט סביב. לפתע נעצרות עיני. על הדשא, במרחק של כמה מטרים, יושב אדם על כסא, מתחמם בשמש, משוחח עם צעיר היושב לידו.

ובין הפס הירוק של איזור-התעלה. במידבר פזורים מחנות-צבא רבים. טאנקים, מקובצים בפלוגות, ישנו עדיין את שנת-הלילה. מחפורות וראמפות העיי-דו על ההכנות לקרב-בלילה, בשעת-הי-צורך, מערכת-הנשק, הנמצאות כאן, מכוונות נגד ישראל. הן משמשות תזכורת לרקע האירוע החגיגי של היום. הוא בא לכוון שלום, הוא בא למנוע את המלחמה, שבה ייהרגו בני שני העמים, שיריעו היום אלה לאלה.

בני הכפר והעיירה

ח יילים במדים כחולים, תבושים בכר-בעים אדומים, אחדים מהם במדי חיל-הפרשים שאינו קיים עוד (מכנס-ירכיבה כחולים בעלי פסים אדומים בצדדים, מגי-

יחסים ייחודיים

"זה יותר משלום!" הגיב מישהו. למה

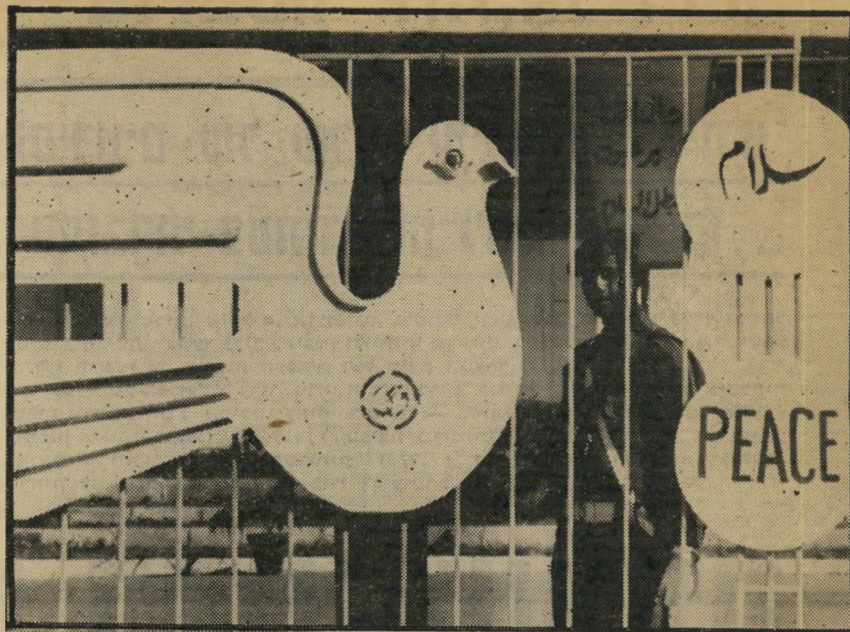
איסמעיליה

מנחם בגין בא היום למצריים, ראשי-הממשלה הראשון של ישראל המוזמן רישמית לארץ ערבית. השאלה הגדולה היא: מה הוא מביא עימו. לא כמיקרה בחר אנוואר אל-סא-דאם באיסמעיליה.

איסמעיליה — עיר המסמלת הרבה. כאן חצה הצבא המצרי את התעלה. העיר מסמלת את הניצחון הגדול של מצ-ריים ושל סאדאם, מקור גאוותם הלאומית המחודשת. כאן יכול אל-סאדאם להתייצב מול בגין כשווה מול שווה. ללא הניצחון של אוקטובר, לא היה המיפגש הזה אפ-

זרי פרחים
לבגין, מגיש ילד מצרי לבוש מדי קומנדו בשדה-התעופה אבו-סוויר, כשמתלנין גוחן אלוף-מישנה מחיל-האוויר.

מיקלע מאחרי היונה

מאחרי יונת-שלום גדולה עם הכתובת "שלום" בערבית ואנגלית — אחת מרבות שקישטו את רחובות איסמעיליה, ניבט חייל מצרי, חמוש בתת-מיקלע. ניתן היה לראות בכך תמונה סימלית לגבי ההשלכות של תוצאות דיוני השלום.

אדם רגוע מאד, שלו מאד, בעל-בית הממתין לאורח. אנוואר אל-סאדאת.

בהתקרב מכוניותיהם של בגין ומלוויו, קם סאדאת ונעלם בתוך הווילה הדו-קרו מתחת הנאה, הבנויה בסיגנון צרפתי בור-גני. אחת משורה של וילות ברחוב הטובל בירק, שם ימתין לאורח. בגין נכנס בשער, קורא לעברי שלום, מברך את העיתונאים והצלמים תוך כדי הליכה. אחריו — דין ורעהו המצרי, וייצמן וגאמסי.

מצב-הרוח עליו. מה הביאו עימם? מה חבוי בתיקי גיימס-בוגד השחורים, ש-נושאים עוזריהם?

אין לדעת. אפשר רק לדעת מהי המפה שנושא המזכיר הצבאי, פרויקה פורן: המפה הבגינית הידועה של הגדה המערבית, המראה את טווחי הטילים הדימוניים של הפידאיון הדימוניים, שישתלטו מחר על המדינה הפלסטינית הדימונית. אבל השמועה אומרת: בגין כבר

אינו אותו האיש, שהמציא בשעתו מפה זו. האיש שבא הנה הוא כגין אחר, כגין חדש, כגין המתנשק עם חייקה גרוסמן, והמביא את הגברת גאולה כהן עד כדי דמעות של היסטריה מתוסכלת.

עזר

חוגג

צילמים ולעיתונאים הוקצבו חמש הדקות הראשונות להנציה את הפגיון שה. אירעה הסתערות המונית. הצלמים רצו לצלם, העיתונאים החשובים ש-חדרו עד כאן רצו להצטלם עם סאדאת. התוצאה: הצלמים לא הצליחו לתפוס תמונה הגונה של הפגישה, אך הרבה עיתונאים חשובים הנציתו את עצמם למען נכדיהם.

בינתיים חוגג בחוג עזר וייצמן. בעוד

שניה פירחוני

נפרש לרגליהם של בגין ואל-סאדאת בצאתם ממעונו של הנשיא המצרי באיסמעיליה. מעב פניהם הצוחל מחפה על העובדה שלמעשה, לא הצליחו להגיע לנקודת הסכמה כלשהי בבטיחה הפלסטינית.

שמשו דיין בא המופ-פנים ומרוגו, ביגלל סיבות שאפשר רק לנחשן, זורח עזר. הוא יושב על הדשא, בין חוסני מוברק ועבד אל-ראני אל-גאמסי, משוחח, יורה בדי-חות בצרורות. העיתונאים נדרשו לשמור על מרחק, לעמוד בצד השני של הגינה. לפתע רואה וייצמן אותי, קורא לי ומנתר לקראתי ברגל צולעת. הוא מציג אותי בפני מוברק וגאמסי. (עזר: "זהו עורך העיתון האיום הטוב ביותר שלנו" מור ברק, בתמיהה וברצינות: "איך זה יכול להיות, איום וטוב?")

לחיצת-הידיים שלנו קוברת את הסדר. כולם רוצים ללחוץ ידיים. נוצרת מערבובי-לת. אנשי-הביטחון המצריים צופים במחזה בחוסר-אונים.

וייצמן הוא גיבור היום. המצי-רים אוהבים אותו. סאדאת, כך אומרים, התאהב בו. אין פלא שי-דיין חמוץ. הוא עומד בצד, מכלי-ששמים אליו לב, ומדבר בצורה מאולצת עם כוטרס ראדי.

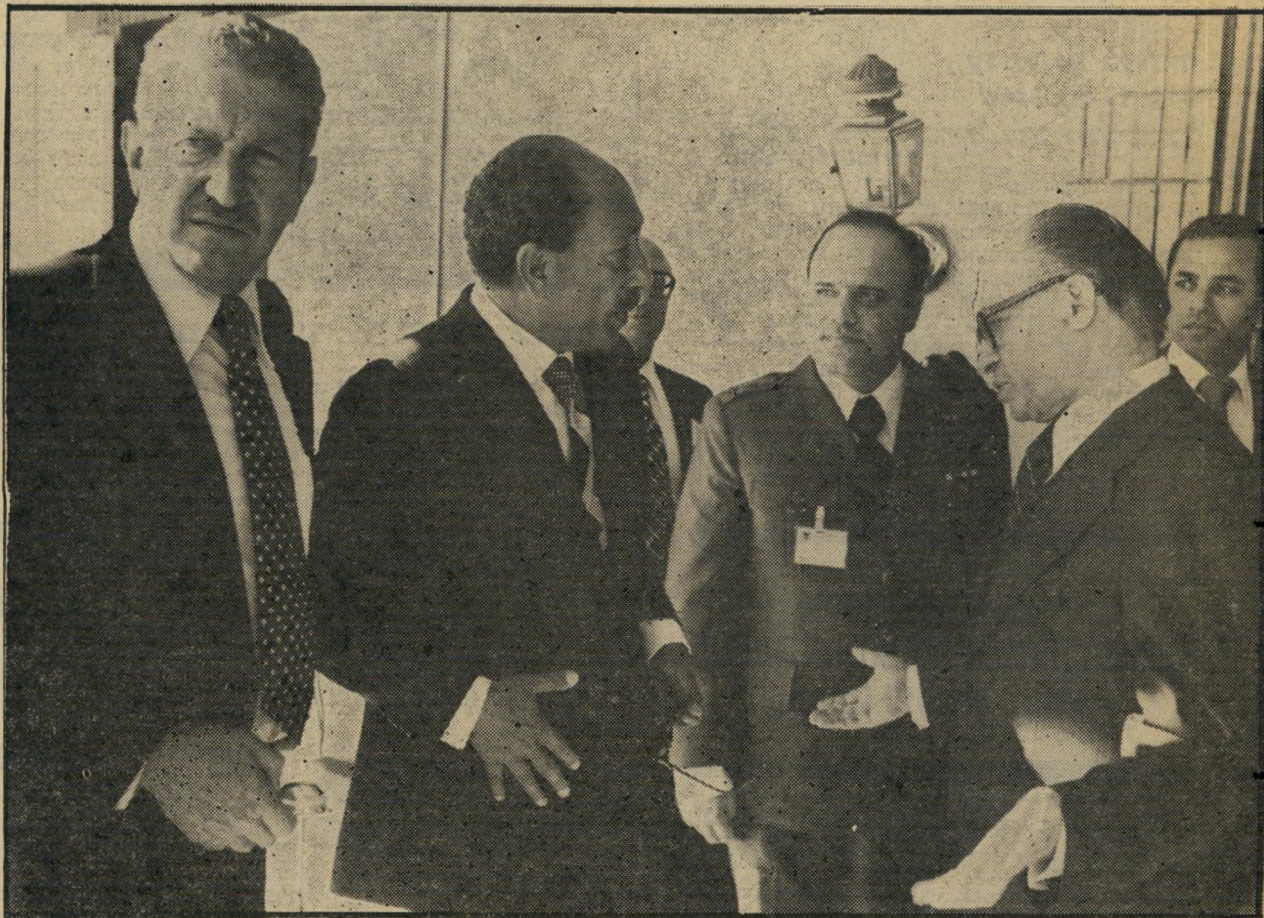
הסברה

לנוח מוזס

שיחות התחילו, העיתונאים נתי-בקשו לצאת. למען עורכי-העיתונים הישראליים סודרה בגן, בבית השכן, פגיו-שה, עם עמיתיהם, עורכי העיתונים המצ-ריים.

יושבים במעגל, משוחחים באופן בלתי-פורמלי, איש אל רעהו. העורכים המצ-ריים, הלבושים בקפדנות בחליפות כהות, מתכוננים בסקרנות בישראלים, הדומים יר-תר לחבורת תירים מרושלים. כל אחד מכיר כאן את השני בשמו, מקריאה. אך הכל רואים זה את זה לראשונה.

תחילה קשה ליצור את הקשר. שני "הוותיקים" בקהיר, ארי ראט, עורך ג'וזס פוסט ואנוכי, עורכים היכרויות בין העורכים משני הצדדים. המצרים מבק-

בידיים ריקות

תנועת ידיו של מנחם בגין, הניצב מול הנשיא, אנוואר אל-סאדאת, מבטאת את התחושה הכללית ששררה באיסמעיליה בתום הפגישה

בין שני המנהיגים: בגין בא למעשה אל סאדאת בידיים ריקות בכל מה שנוגע לנושא הפלסטיני. גם הבעות פניהם של סאדאת וייצמן משקפות את האווירה. **צילם: יעקב סער (לע"מ)**

כל מה שרצית לדעת על האפשרויות והסיכונים של שלום ומילחמה במזרח-התיכון... האם קצב ההתפתחויות המדיני והחברתי בעתיד ניתן לחיזוי כלשהו...

פרופסור יחזקאל דרור (49), נולד בווינה, אוסטריה. סיים את בית-הספר הראלי בחיפה, שירת במגננון ה"הגנה" ובצה"ל. בשנים 1949 עד 1953 למד באוניברסיטה העברית בירושלים, וסיים את הפקולטות למדעי-החברה והמשפטים בתארים בי.איי. ומוסמך-למישפטים. בשנים 55-1953 השתלם באוניברסיטת הרווארד, ארצות-הברית, וקיבל תואר דוקטור. מאז 1955 נמנה פרופסור דרור עם סגל האוניברסיטה העברית, ומשמש כיועץ למינהל, תכנון ומדיניות לנופים ציבוריים וממשלתיים שונים. בשנים 3-1962 שימש פרופסור דרור כעמית במרכז למחקר במדעי ההתנהגות בסטאנפורד, ארצות-הברית, ובשנים 70-1968 פעל כעובד בכיר ב"תאגיד ראנד" בקליפורניה ובניו-יורק. כן הוזמן במהלך השנים לייעץ בנושאי תכנון, אסטרטגיה

ומדיניות באוסטריה, איטליה, ארגנטינה, גרמניה, יפאן ועוד. באוגוסט 1975 הושאל למישרד-הביטחון כיועץ בכיר לתכנון ולניתוחי מדיניות. בספטמבר 1977 נבחר למישרת המדען הראשי של מופלגת העבודה ושל סיעת המערך בכנסת. ספריו של הפרופסור דרור, שראו אור בעברית, אנגלית, גרמנית, יפאנית, איטלקית ושפות נוספות, הם: "תיכנון לאומי בישראל - בשותפות עם פרום אקציון" (1966); "תיכנון לאומי בהולנד" (1967); "קביעת מדיניות" (1968); "מדיניות מטורפות: פאנאטיים וטרור כבעייה אסטרטגית" (1973); "וגם למדעי המדיניות" (1974). הראיון עם פרופסור דרור נערך בידי דן עומר:

המזרח-התיכון כתת-מעצמה בינלאומית - בלתי תלויה

המזרחית, וארץ-ישראל במובן של גבולות, הקו הירוק. לכן, אותה ישות פלסטינית תהיה בסיס להתמשכות ולטי-סוח של לאומנות תקיפה ותוקפנית. אך האמת היא שאין בסיס מדעי ודאי לחיזוי זה, מפני שלא ניתן להשוות את המצב הזה למצבים דומים אחרים, מהי הברירה הישראלית?

הברירה היא ללכת בהימור מעורב, הימור שנותן מצד אחד לפלסטינים סיפוק מינימאלי ויחד עם זאת הוא שם מיגבלות על המדינה, וכאן מחפשים את הפתרון שאינו עונה ב-100 אחוזים על כל הסכנות, אבל מצמצם אותן ככל האפשר. גם כאן, הדרך לטיפול במצב אי-ודאי היא לבצע בשלבים. לעשות צעד אחד ולראות תוך שלו-ארבע שנים לאיזה כיוון זזים הדברים. קיים צורך לבנות שר-שרת-התפתחויות, שתוביל למצב של יציוב השלום. אבל קשה לומר כבר עכשיו כיצד זה יראה. ייתכן כי אי-תלות פנימית פלסטינית, כפי שמציע ראש-הממשלה, תביא לארבעת רוחות. ייתכן גם שייוצרו מצבי-מתח כאלה שיאלצו את ישראל להתערב, יותר ויותר, ובסופו של דבר ההסדר יתפוצץ.

עוסקים בעתיד שאיננו ודאי

ביצע היות מנדיר מצב משכיערצון מהמבחינה הפלסטינית?

ראשית דבר, מבחינת האינטרס של השלום והביטחון, רצויה לנו מדינה פלסטינית שבעת-רצון, דשנה מבחינה חברתית-כלכלית, הפועלת ביחסים סימביוטיים עם מדי-נת-ישראל מצד אחד, ועם מדינות-ערב מהצד השני. מדינה שאין בה תנועה לאומית המכוונת כלפי חוץ. אלא שלהביא לקיומו של אידיאל כזה, זה עניין ממושך ביותר. ומצב שאינו משכיערצון?

החמור ביותר יהיה מצב שבו תהיה "ישות פלסטינית" שיהיה לה די תופש-פעולה על-מנת לאגור נשק, יישות שתשאף להיות הדק ליצירת עימותים ומילחמות בין-יש-ראל לבין מדינות-ערב. יישות שתקיים יחסים הדוקים עם גורמים בינלאומיים עויינים לישראל, ותהסוך מקור של אי-שקט ואי-יציבות במזרח-התיכון. האם מאגרי מידע, כוח-אדם מיומן

פרופסור יחזקאל דרור

סבירה: הנה, ראו מה שרציתי. אין לי ברירה, אלא להת-כונן למילחמה ועל ידי כך להקשות על ישראל מבפנים. מצב כזה יהווה מהלומה כבדה מאד על האוכלוסייה הי-ש-ראלית. יש לחשוב על המומנט הפסיכולוגי הפנימי. לאל-אסאדאית יהיה אליבי בינלאומי, שיכול להחזיר אותו לאופציה המילחמתית.

בירוקרטיה פנימית במדינה הפלסטינית

מהם הסיכויים והסיכונים בפיתרון הי-שראלי, "בעייה הפלסטינית"?

אני מסתכל על הבעייה הפלסטינית מהממד הביטחוני בלבד. דהיינו, איני נכנס כלל לשאלת "זכות אבות" על קרקעות שרובנו לא רוצים בהן במהיר של כלי-כך הרבה חושבים ערבים ודיכויים. אני מדבר רק מהמבחינה הבי-ט-ח-ונית. יש כאן שתי ציפיות שונות. במקרה שתוקם מדי-נה פלסטינית, אפילו קטנה, זה יספק את הרצון לא-י-ת-לו-ת ולעצמאות. המדינה הזאת תהיה עסוקה וטרודה בבירוקר-טי-אטיה פנימית, ובפוליטיקה פנימית. תהיה בירוקראטי-אטיה, יהיה מינהל, האנשים היותר-נמרצים יהיו טרודים בפוליטיקה הפנימית. המרץ שהופנה בעבר להרפתקת-חוץ - יופנה פנימה. זו תהיה מדינה קטנה, כמו מדינות אחרות, הלאומיות הפלסטינית תגיע לידי סיפוקה. והאפשרות הפלסטינית השנייה?

באותו היגיון אפשר לומר גם ההיפך: שהמדינה הי-פלסטינית תהיה קטנה מכדי לתת סיפוק לאוכלוסייתה. חלק מהפליטים יחזרו אליה. יהיה בה לחץ-של אוכלוסייה, והחלום הפלסטיני של "ארץ אבות" כולל עבר-הירדן

האם קיים גורם של הימור במצב הפו-רטי שניצר באחרונה?

בכל החלטה יש תמיד יסוד של הימור. אבל במצב הנוכחי קיים ההימור במיוחד. הדברים משתנים במהי-רות, ולא ניתן לחזות את האירועים מראש בצורה ברור-רה. כל החלטה שישראל תקבל, יהיו בה סיכויים וגם סיכונים. לא זו בלבד שיש כאן הימור, אלא שגם בלתי-ניתן להגדיר על מה מהמרים. הדברים יראו שונים לחלוטין בעוד 10 עד 15 שנים.

אתה יכול לפרט?

בעיית היסוד של ישראל, מבחינת השגת השלום והבי-ט-ח-ונית, היא אילו ויתורים ישראליים יקטינו את רצון מדי-נות ערב לפתוח במילחמה. ואם תפרוץ מילחמה, באיזו-מידה יהיה מחירה גבוה ונגבולות נוחים פחות. כך שמצד אחד יש להקטין את סיכוני, או הסתברות, המיל-חמה, ומצד שני לא להגדיל יותר מדי את חומרת המיל-חמה - אם אכן תפרוץ. זאת חייבת להיות הדילמה הי-ש-ראלית הבסיסית, אם בוחנים את הנושא בשאלת השלום והמילחמה.

האם שורש הקונפליקט הישראלי-ערבי נומר?

בלי כל ספק, וזאת מאחר שאחד מיסודות הקונפליקט התמקד באי-הנכונות של מדינות-ערב להכיר בפועל בר-מדינת-ישראל, דבר זה השתנה שינוי רב. אבל האם הביא שינוי זה בסופו של דבר לכך שישראל היא עובדה שצריך לנהל איתה משא-ומתן, עובדה לגיטימית בעלת זכות לחיות במזרח-התיכון? זהו דבר שאי-אפשר לקבוע בשלב זה.

מה הביא את א-י-סאדאט להכרה כי ישראל?

את הצעד של אל-אסאדאט ניתן לפרש כמה פירושים. (1) הוא החליט להעביר את תשומת-הלב המצרית לעבר שכנותיה באפריקה, ועקרונית ברור לו שהנשק הלו-בי הוא הפיתרון הפרמננטי היחיד לבעיות הכלכלה של מצ-רים, ולכן יש בכוונתו לנתק את מצרים מהסיכסוך המזר-רחתי-כתי. (2) אל-אסאדאט ממשיך לדבוק באסטרטגיה בסי-סית של שחיקת ישראל, ובקברה זה אפשר להסכיר את צעדו כרציונאלי, תכליתי ומחושב היטב: להשיג את מכסימום הויתורים מצד ישראל, בגלל הנכונות הישרא-

הברירה היא ללכת בהימור מעורב, הכיתרון שמחכשים אינו של מאה אחוזים

לית, והרצון לשלום של האמריקאים וגושים בינלאומיים אחרים. דבר זה יכול להביא, בעוד חמש-שש שנים, גם להגברת הלחץ של מצריים ושל מדינות ערביות אחרות על ישראל, עם הסכם או בלעדיו. (3) זהו המשך לפירוש מס' 2, בנושא שמירת האופציה המילחמתית בידי מצריים. אל-אסאדאט אומר את זה. הצבא המצרי אינו מתפרק, זהו משא-ומתן שצריך להתנהל על הסף, עם מיקוח קשה. משא-ומתן שיהיו בו משברים.

מה יקרה ברגע של משבר? אל-אסאדאט יכול לומר שישראל מתנהגת בצורה בלתי-

שיחוקי-פעולה פורה יאכשר את הכיכת המזרח-התיכון למעצמה עולמית עצמאית

יעבודת-יצוות שיוטתית יכולים לעזור בהקטנת פרופיל החימוור? יכולים, אבל מבלי לבטל את עצם האופי של ההימור. ניתן טוב יותר, בכוחו להגדיר אפשרויות ולסייע בקביעת אבני-דרך שיאפשרו, על-מנת להקטין הזמן, לראות את מהלך העניינים ולהתאים החלטות בצורה גמישה לאירועים חד-שים. אבל אי-הוודאות בנוייה למצב עצמו, ומולכחים להש-לים עם כך שאנחנו עוסקים בעתיד שאיננו ודאי. האם צעדו של א-י-סאדאט פתח שרשרת של שינויים במזרח-התיכון?

(המשך מעמוד 25)

שים לקבל את עיתוני ישראל מהיום ולתרגם את הכותרות ולקרוא בעיתון הי אנגלי. אך בהדרגה נוצרות שיחות אמרי תיות.

עבדאל-חמיד עבדאל-ראגי, עורך אחר באר-אל-יום, הדומה להפליא למשה שרת, חוקר את יצחק ליבני, מנכ"ל רשות השי דור, על הטליוויזיה. מישהו הכניס לו לי ראש שהישראלים צופים יותר בטלוויזיה הירדנית מאשר בוו הישראלית.

מוסה צברי, עורך אל-אחבאר, מנסה להסביר לנוח מוס, מידעות אחרונות. את הדאגה המצרית לבעייה הפלסטינית. מוס טוען שישראל לא תסכים לעולם למדינה פלסטינית.

צברי: "פעם אמרנו שדא תיתכן מדינה פלסטינית כדי שלום. עכ" שיו אנחנו אומרים: לא יתכן שלום כדי מדינה פלסטינית."

התנפלות

על גאמסי

פתע התרגשות בחוץ. הצלמים אצים אל בית הפגישות.

בגין וסאדאת יוצאים מן הבית, מוקפים המון צלמים ועיתונאים. הדוחפים בנוסות את המיקרופונים לפיהם. בגין מודיע על הקמת שתי הוועדות — המדינית והצבאית — שתמשנה במשאומתן אחרי תום הפגישות.

השניים נכנסים למכונית, נוסעים לעבר התעלה הסמוכה. העיתונאים נשארים במ קום כדי לנתח את המהלך. מאיישם מופיע מוטי הוד, שהצטרף לפמליה כאיש אל על, עליפי שיטתו בדרוקה של קודמו. מרדכי בן-ארי. שלושה מפקדי חיל-האוויר נמצאים במקום: עזר, שתיכנן את השמלת חיל-האוויר המצרי; מוטי הוד, שביצע את הפעולה ב-5 ביוני 1967; וחוסני מרי ברק, ששיקם את חיל-האוויר המצרי אחרי המכה.

(באברסוויר צילמנו את התוצאה: מטוס אל על נחת מול ההאנגארים החדישים, היצוקים מבטון עבה, שבו יכולים מטוסי הקרב המצריים לנוח מבלי לחשוש מפני השמדה על פני הקרקע.)

בפתח הבית — מחזה מביש למדי. עבד אל-ראגני אליגאמסי התמהמה כאשר יצא נשיאו. זה עלה לו ביוקר. חבורה של ישראלים עשו עליו, דחפו לידו ניירות, תבעו ממנו לתת להם אוטוגראפים. הגנרל במדיהפאר נענה באדיבות מצרית. כאשר חתם עשר פעמים, חתימה מלאה בערבית. עם תאריך, דחפו לידו המישים ניירות נוספים — כרטיס-ביקור, עיתונים, ספרים. הכל הוא חתם וחתם, בסבלנות פנטסטית. אך לבסוף, כאשר מיספר הבקשות גדל עוד ועוד, הפסיק. "הנשיא יחזור ויחפש אותי", אמר. אבל הוא נענה בכל זאת לחתום עוד פעם. הבקשה באה מפי אשה. חנה זמר. עורכת דבר, והגנרל לא יכול היה לסרב.

הוא נכנס למכונית נוסע אחרי נשיאו. אך זה הכין אפתעה נוספת: לפתע הופיעה מכוניתו אל-סאדאת נהג בה בעצמו. בגין ישב לידו. סנסציה. הם נכנסים לבית, לארוחה. העורכים המיוחדים והצלמים אוכלים יחד בוילה המול, שם הוכנה עבורם ארוחת-מינון. ההיכרות נמשכות. השיחות קולחות.

הישראלים נמסים במהירות. עורכים נציגים, שטענו עוד אתמול כי כתביהם בקאהיר לקו כשטיי פתימה, נשטפים בעצמם.

לפתע שוב התרגשות: בגין יוצא. הוא צריך לנוח. וייצמן יושב שוב על הדשא, עם קציניו ואהרון ברק השתקן, מולוץ, מומין ירדנים לשבת עימו. חיש מהר הוא מוקף שוב בעיתונאים.

דיין הזועת נקט שיטה משווא. הוא הולך ללידו ברנג, כוויית שני עוזרים. הם מתהלכים בחוץ. די דבר מושך תשומת-לב, ומחזיר את דיין לתודעה.

כתבת הטלוויזיה המצרית מראינת אר תו. והוא נענה בצוץ. כשפונה אליו כתב מעריב, הוא מתעלם מקומו, פשוט אינו עונה לשאלות. כאילו הכתב הוא אוויר.

ארבע

עיניים

עם צאתו של בגין, הודיע סאדאת לעיתונאים שטעו עליו. כי הפגישת

תימשך גם מחר. משמע: מסיבת-העיתור נאים, שהיתה צריכה להיערך היום. לא תתקיים. 500 עיתונאים וצלמים, וביניהם שלמה סתר, שהיו כלואים כל העת במרכז העיתונות המאוחר שהוקם בקירבת מקום, המתינו לשווא.

האורחים מישראל אינם מצטערים. מור דיעים להם שהם יסעו לקאהיר, לערב אחד, לגור במנה-האום. לראות את בירת היאור. הם מסכימים בהתלהבות. ואין גם ברירה. מאותו רגע הם הפכו לתיירים. כשי

תקרית משעשעת

אירעה ברגע בו ירד מנחם בגין בלוויית טג הנשיא המצרי, חוסני מוברק, מהמסוק שהביאו מאברסוויר לאיסמעיליה. לפתע רץ ועברו גבר, מיהר ללחוץ את ידו. היה זה לא אחר מאשר משה רון, מזכיר ועדת העורכים הישראלית, שהגיע עם בגין במטוס. כשזיהה בגין את רון, פרץ בצחוק. הסביר רון: "ראיתי שאף אחד מהמצרים לא בא לקדם את ראש-המשלה, לא רציתי שהוא ייפגע או יעלב, אז רצתי אני לברך אותו."

זכרונות מסווי

סווי אבן, רעייתו של שר-החוץ לשעבר, אבא אבן, שבאה למצרים עם בגין לארוחתו הפרטית, מספרת לאנוואר אל-סאדאת זכרונות מימי טוריה באיסמעיליה, בה נולדה וגדלה. בתמונה נראית סווי בסלון מעונו של סאדאת, כאשר כל הנוכחים מקשיבים לסיפוריה.

ברכה מגורו

הרב הראשי האשכנזי, שלמה גורן, מעניק ברכה לראשו של בגין, עם שובו מאיסמעיליה. לידו ניצב הרב הראשי הספרדי, עובדיה יוסף, שהסתפק בברכה מילולית לבגין, ללא הרכנת ראש מצידו.

מחשבותיהם נתונות לקניות, למועדוני לילה, לכל הדברים היפים שקראו עליהם בעיתונות. מפי חבריהם המאושרים ש הגיעו לפניהם.

בוויילת הקטנה ליד התעלה נמ" שכו השיחות. הדבר כימטט נשכה. אך האנשים שכידיהם שלום המר" חב ברנג זה ממושיכים לשבת ולשוחה, כשמפעם לפעם יוצאים פאדאת ובגין לחדר הפמוד, כדי לברר נקודה מסוימת ביחידות, כי ארבע עיניים.

התמשכות הפגישה לא באה ליודעידבר כאפתעה. היה ידוע להם מראש שמנחם בגין רצה מאד להישאר במצרים במשך יומיים — כפי ששהה אל-סאדאת בירושל לים.

פאדאת לא יכוד היה לסרב. מה גם שהדבר הגיוני בהחלט. איך אפשר לגמור ביום אחד?

כאשר נכנסו מנחם בגין ואנוואר אל-סאדאת אל האולם וישבו על הר במה, כבר היתה תחושה שמשו אינו בסדר. החיוכים של אתמול נעלמו, בגין נראה מתוח, רציני. סאדאת נראה חמור פנים לדעתו. בציפיה רבה הקשיבו הכל לדברי הפתיחה של הנשיא המצרי.

משה דיין, כהרגלה, עיכב את כניסתו לאולם למשך כמה דקות, כדי לזכות בר כניסה נפרדת ובתשומת-לב נפרדת. הוא הושב מאחורי סאדאת, כך שבכל פעם בה התמקדו המצלמות על הנשיא המצרי, הן קלטו גם את פניו חמורות הסבר של דיין. אחרי כמה משפטים נתגלה שנותרו חי לוקי הדיעות העמוקים בנוגע לבעיה המר כוית. סאדאת חזר על התביעה למדינה פלסטינית בגדה וברצועה. ונאלץ להשמיע גם את תביעתו של בגין, במינוח החמור ביותר: "שילטון עצמי לערבים הפלסטיניים, ביהודה ובשומרון." מילים אלה, כפי ה נשיא המצרי, צורמות את האוזן הערבית. הן תשודרנה מחר בכל תחנות-השידור הר ערביות העוינות את סאדאת.

הפירוש המפתבר: לא שילטון עצמי לשטח, לגדה המערבית ודי רצועת-עזה, אלא שילטון עצמי ה תואם את ההצעות הישנות של משה דיין, הקרויות בשפה החדר שח — פשרה פונקציונאלית.

לא היה עוד ספק: בגין מוכן ללכת בדרך לנסיגה מסיני, אך אינו מוכן — כרגע — להצהיר על שום ויתור מהותי בעניין זכות ההגדרה העצמית של ערביי הגדה המערבית הרצועה.

כאשר סיים סאדאת את דבריו, השתררה באולם רגע דממה. לא יתכן! לא יתכן שזה הפך! הרי פירוש הדבר שלא הושג שום דבר ככלד, שכעניין החשוב ביותר דא היתה שום התקרבות מאז ירדו שלים, שההר של הוועידה הרמאי תית לא הוליד אפילו עכבר.

מכה קשה

לנשיא

אשר ענו שני המנהיגים לשאלות, לא השתנה רושם זה. בתשובה לשאלה האחרונה, לעיתונאית מצרית, מסתבך בגין לפתע בצורה בלתי אופיינית, ומשמיע על אדמת מצריים את הטענה שהמצרים רצו לזרוק את ישראל לים ב-1967, וכי הנשיא סאדאת אישר לו זאת בשיחה פרטית. היתה זו פגיעה מוורה ביותר בטאקט, שהרי 40 מיליון מצרים מאמינים בגירסה אחרת על מלחמת ששת הימים, והוויכוח על כך בוודאי אינו משרת שום מטרה חיובית.

זה היה האקורד המסיים של הוועידה. כאשר יצאו מאות העיתונאים מן האולם המקושט כאוהל מזרחי, ניכר הדיכאון על פני כל הערבים, והצחקנות על פני העי תונאים הורים. ההודעה על הקמת שתי הוועדות לא יכלה לשנות את הרושם, כי נמסרה כבר אתמול ולא היה בה חי דוש. הוועידה נסתיימה בבירור באי-הס כמה בעניין המרכזי. אם הושג משהו בקשר לנסיגה מסיני, איי אפשר היה להודיע על כך, כי אין סאדאת יכול להרשות לעצמו להשיג הישג מצרי בלבד.

ברגע זה המצב עגום, רק מי שמבין עד כמה חשוף עתה סאדאת בפני ההתקפה של העולם הערבי ושל האופוזיציה הפני מית הנסתרת במצריים, יכול להעריך מה קשה המכה שהוא ספג היום. ברגע זה הוא כאדם שנתן את הכל, ולא קיבל דבר. התוצאות האפשריות מפחידות מדי, מכדי לדון בהן עתה.

העם

לשומר על העוגה!

ויתוריו של בגין
התגלו כתככים מילולי
לדא כיסוי מהותי

הספינקסים של מצריים הם סמלי השתיקה. רק בחלק השני של פאוסט, יצירתו של גדול משוררי גרמניה, גיתה, אומרים הר ספינקסים: לדין עמים יושבים הננו / ליד פירמידות ברום; / בשטף קרב ושלום — פנינו / עקימה לא נעקום.* כמו אותם ספינקסים מפאוסט ישבו הר שבוע גם מנהיגי ישראל ומצריים, מנחם בגין ואנוואר אל-סאדאת. לדין העמים, הם נסחפו בשטף השלום ונדמה היה כי לא ניתן יהיה עוד לעוצרם. בניגוד לספינקסים נעקמו פניהם ללא הרף, בחיוכים רחבים. אבל שטף השלום נבלם באיסמעיליה. תככים של התחכמות. עמי המרחב והעולם ציפו לבשורה שתבוא בעקבות ה-

גם את הזכות להינתקות מריבונות ישראל לית או ירדנית. מימשל עצמי אינו אלא המשך הכי-בוש באדרת אחרת. אין בינו לבין עצי-מאות שום דימיון. ממש כשם שלא ניתן היה להגדיר את המימשל העצמי של הסוכנות היהודית בארץ תחת שילטון המנדט הבריטי כעצמאות. החשש של בגין מפני הכרה בזכות ההגדרה העצמית של הפלסטינים נובע מאפי-שרות של הכרה באש"ף בדלת האחורית. שכן כיום רואה רובו של העם הפלסטיני באש"ף את מייצגו הבילבדי. כדי להפיג חשש זה יעצו האמריקאים לבגין להכיר בזכות ההגדרה העצמית בהצ-הרת הכוונות שלו בלבד, להשאיר את מימוש זכות זו לעוד חמש או עשר שנים — מועד בו עשוי אש"ף לשנות את תדמיתו. בעת ביקורו האחרון בארצות-הברית גטה כנראה בגין לכך. באחד מראיונות הטל-וויזיה שלו אפילו התבטא כי פירוש המימשל-העצמי הוא הכרה בזכות ערביי ארץ-ישראל ליישות עצמאית. אולם בשבוע לארץ חזר בו בגין מכוונה זו. כנראה בלחצו של שריהחוף משה דיין,

ישיבת העבודה באיסמעיליה* התחלה של שטיפת-מוח

הוכנסו ברגע האחרון תיקונים בתוכניתו של בגין שהפכו את הקערה על פיה. התחכמות מילולית מעין זו של בגין לא יכלה להתקבל על-ידי סאדאת כויתור משמעותי. קבלתה היתה הופכת אותו ל-בוגד גם בעיני בני עמו. **כלי תוצאות — אין היסטוריה.** בגין חזר מאיסמעיליה קורן ומאוסר כהר-גלו, כאילו התממשו כל ציפיותיו. "יצאתי כראש-ממשלה מקווה וחורתי כאדם מאר-שר", הצהיר. הוא יכול היה להיות מאוסר רק מכך שהמשא-ומתן עם מצריים לא פו-צץ בשלב זה. ועידת-קאהיר מתה אומנם מות נשיקה, אבל הותירה אחריה יורשים בדמות שתי ועדות-השרים המשותפות ש-ימשיכו לנסות לגשר על פערי העמדות ועל מציאת נוסחה חדשה, בין מימשל עצמי להגדרה עצמית לפלסטינים. כיוון שהפתרון אינו מילולי, קשה לשער בשעה זו, איך ימצא.

מיפגש באיסמעיליה. היא לא באה. בעוד שבועי חלק קטן מבני עמיהם, נראו גם סאדאת וגם בגין, כגלגולים מור-דניים של פאוסט האגדתי, שמכר את ניש-מתו לשטן. הסתבר כי שניהם התבצרו בעמדותיהם היסודיות, לפחות בכל מה שנוגע לשורש הסיכסוך הישראלי-ערבי: פתרון הבעייה הפלסטינית. אל-סאדאת עשה את הצעד הראשון, הר-אמיץ, הכיר בישראל ובזכויותיה, ביטל את הטאבו של שיתוח ישירות עם מנהיגיה. בגין אמור היה להחזיר לו באתה מטבע. במשך שבוע ימים נראה היה כי אכן התחולל מהפך באיש והוא הבין את חשי-בות התפקיד שהועידה לו ההיסטוריה. נכור נותן לויתורים הציבה את רובו המכריע של העם מאחוריו.

באיסמעיליה הסתבר כי נכונות זו לא היתה, בחלקה, אלא תכסיס של התחכ-מות. בגין חיפש דרך לחלק את עוגת ה-שטחים — שטחי יהודה ושומרון — וגם לשמור אותה שלמה בריבונות ישראל. **התנגדות להגדרה עצמית.** באי-מעיליה הסתבר כי הפתרון לבעיית היסוד שמציע בגין בתוכנית-השלום שלו, הוא פיתרון סמנטי, לא מהותי. הנדיבות ורר-חביהלב שגילה בכוננות להחזיר שטחים מצריים כבושים, לא הלה לגבי הבעייה ה-פלסטינית.

הנוסחה של בגין, על פיה הוא מציע מימשל עצמי לפלסטינים התגלתה כתח-ליף ערמומי שנועד לחפות על סירוב עי-קש להכיר בזכות העם הפלסטיני להג-דרה עצמית.

* יושבים, מימין לשמאל: וייצמן, בגין, דיין, ברק, מזכיר ופורן. עם הגב למצלמה, מימין לשמאל: גמאסי, מובארק, אל-סא-דאת וממדוח סאלם, ראש-ממשלת מצריים.

השבוע
ב ספרות

מינימום הפרס הראשון כלל הפרסים

1 | 2
התאגדות ספרות

המועצה והסדר הימורים בספרות

מסדה דיזנגוף

מחירי הפתעה לחודש ינואר '78

הדפסים מקסימים בהוצאת ורקרקה VERKERKE, הולנד

- פוסטרים צבעוניים בגודל 93x62 ס"מ 35 ל"י
- רפרודוקציות אומנותיות בגודל 93x62 45 ל"י
- פוסטרים ענקיים 160x55 ס"מ 65 ל"י

המחירים כוללים מ.ע.מ.

מיבחר עצום בתצוגה נאה

- "מסדה", דיזנגוף 164, ת"א.
- "מסדה", פרישמן 42, ת"א.
- "דני'פופ", ביאליק 3, ר"ג.

המכירה לחנויות: "מסדה דיזנגוף", רח' גורדון 28, כניסה ב', תל-אביב

בקרוב הסדרה הטלביזיונית

זה עתה הופיע מחדש

ז'אן כריסטוף

ע"פ ספרו של רומן רולן (חתן פרס נובל)

כרך א': הבקר השחר יתר חמשת הכרכים בקרוב

להשיג בכל החנויות והושק"ם

הפצה: "גד", צ'לנוב 13, טל. 823701, ת"א.

עים כשוהר-שלום. הם מכחישים בלחט שהם נגד השלום. „אנחנו נגד השלום?“ קרא אחד מראשי המפלגה השמאלית החוקית, ההתאחדות הלאומית המתקדמת האיווודית, שהכרתי לפני שנים בוועידה למען השלום, „אנחנו בעד השלום יותר מכל גורם אחר!“ נראה כי ההתנגדות ליוזמת-סאדאת נובעת לא מעט מגורמים פנימיים, שאינם נוגים לסיכסוך עצמו.

קודם כל — העניין הדמוקרטי. במשך השנים נאם סאדאת על הדמוקרטיה החדשה במצריים, חנה, בעניין הגדול ביותר, פעל על דעת עצמו, לא התייעץ עם איש, לא קיבל אישור מאיש. רק אחרי שנסע לירושלים, פעלו אנשיו לגיוס התמיכה הציבורית.

אך מי החליט? מי שוקט? איש אחד, יחד עם שניים-שלושה עורריים אישיים!

התנגדות אחרת היא על רקע סוציאלי. סאדאת החזיר את הקאפיטליזם לארץ זו, את סימניו אפשר לראות בכל לילה בביסעדות-הפאר של קאהיר, המלאות עד אפס מקום בקבלנים, בסוחרים ובבעלי-אחוזות, בלוויית נשים עטופות בפרוות ועמוסות זהב, יהלומים ופנינים. דיסלומט מערבי הומין אותי לארוחת-ערב, עברנו בכמה מן המקומות האלה —

מצרריים: מתחת לפני השטח

מיסעדת טוויס-איר, מיסעדת הילטון, דערד — ובשום מקום לא היה שולחן פנוי, ללא המתנה של שעה-שעתיים. לניספח צעיר, שבא בסוודר, לא נתנו להיכנס מפני שלא ענב עניבה. כל זה רחוק מאד מתקופת עבד-אל-נאצר, ומן הסיסמות הסוציאליסטיות שלו. סאדאת, אבי הקאפיטליזם החדש, מכוון

השמאל המצרי הוא שהיה תמיד חלוץ השלום. ב-1948 התנגד למילחמה, ואף הפגין נגדה ברחובות (העולם הזה 2103). במשך השנים נפגשתי עם ראשי בוועידות, בפגישות חשאיות, במיפגשים שונים ומשונים ברחבי תבל. עתה מתקבל הרושם כאילו שהם מתנגדים ליוזמת-השלום. אחרי דים אף סירבו להיפגש עם ישראלים היודי

ולא יתנו דבר בתמורה. הם לא יותרו על השטחים הכבושים בפלסטין.

איש אחד החלים

כ תוצאה מכך נוצרת כאן תמונה די מוזרה.

ה התלחכות גלוויה לעיין. היא ספונטאנית, ואין ספק שהיא כנה. העם רוצה בשלום. זהו סיפור אמיתי, אך אין זה כל הסיפור. מתחת לפני השטח במצריים יש אופוזיציה.

אין זו אופוזיציה לשלום — מילכד, אולי בקצה הימני, אצל האחים המוסלמיים. אבל זוהי אופוזיציה לאנוואר אל-סאדאת וריזומתו.

סאדאת עם מטריה

ב שיחות עם האינטליגנציה השמאלית, השם המבצבץ לעיתים קרובות הוא שמו של נוויל צ'מברליין, ראש ממשלת בריטניה בסוף שנות ה-30, האיש עם המטריה.

גם בארץ עולה שם זה לא פעם. אבל שם ההקשר הוא הפוך: צ'מברליין היה מי שמוכן לעשות פשרה עם הערבים. כמה פעמים הזכיר בנין את מינכן, כאשר דיבר על אלון, רבין, גולדה? כאן התמונה שונה לגמרי. לכמה מאנשי השמאל המצרי, סאדאת הוא צ'מברליין חדש. הוא טס לירושלים, כשם שצ'מברליין טס לגרמניה. צ'מברליין מכר את צ'כוסלובקיה, האם ימכור סאדאת את הפלסטין? היטלר חתם על הסכם מינכן, וכעבור שנה פתח במילחמה. בנין יחתום על מה שיחתום, האם לא יעשה מילחמה בשנה הבאה? לצ'מברליין היו כוונות טובות. גם לסאדאת יש. אבל...

ערכים לא-מעטים, אנשים רציניים מאמינים בתמונה זו. בעיניהם עשה סאדאת מעשה שלא ייעשה. הוא הלך לישראל, נתן את הכל מראש, העניק הכרה לישראל. למעשה כוון כבר את השלום בפועל. הוא פירק את העם המצרי מנשקו הנפשי. מה קיבל בתמורה? שום דבר.

הצהרותיו של בנין, שעוררו זעם כה נורא בתזה ההולמה של גאולה כהן, נראות כאן לרבים כמעגל דוש. הוכח המדינה הפדסטונית, שבוועידה לא ייתכן פיתרון? הרי כן ההכרה בקיומם, בזכותם הנארי מית?

יש האומרים כאן: סאדאת הוא תמים. הוא מאמין לבנין, לישראלים. אנחנו לא מאמינים. הם יקחו כל מה שניתן להם.

מיסגד אל-אזהר בקאהיר: איך יגיבו הסטודנטים?

את השלום עם ישראל. הוא גירש את ה- סובייטים ומכניס את האמריקאים. כל זה אינו מוצא חן, כמובן, כי עיני השמאל המצרי.

סכנת החדירה

הישראלית

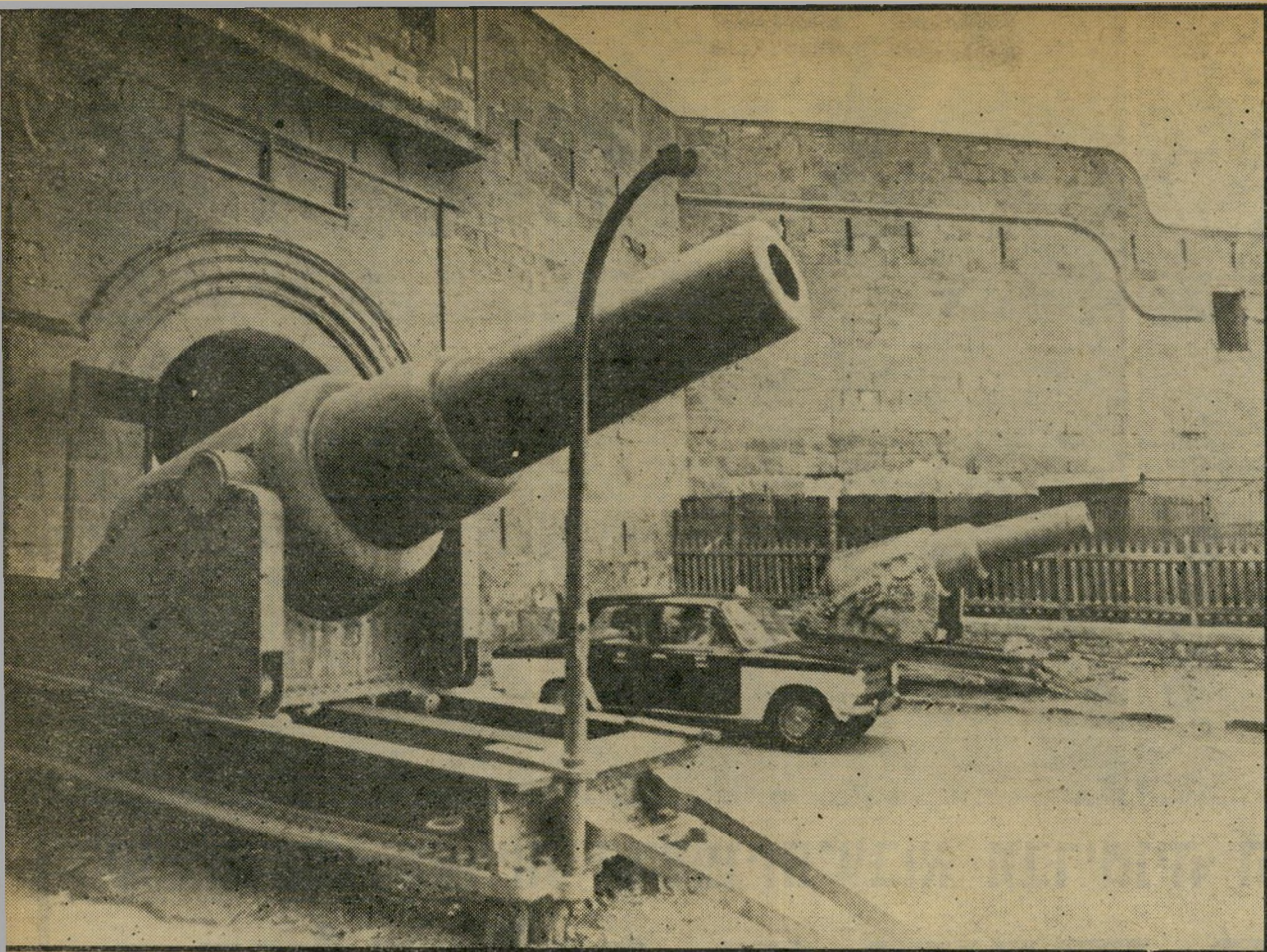
השמואל אינו הגורם היחיד שיש לו חשיבות לגבי העתיד. בכל מה שנוגע לשיטת הכלכלי.

העם מצפה לניסים, בבוא השלום. שאי- פתי השלום קשורה בתיקוה מיטית של- מחרת היום הכל יהיה אחרת, הטלפונים יפעלו, התחבורה תסתדר, יהיו בתים חדר שים למיליונים המצוטפים בעיר כמו סרדינים בקופסה, שיהיו מכונות חדשות וכבישים חדשים.

המשכילים יודעים, כמובן, שזה לא יהיה. הם רי חוששים מפני התגובה האפשרית, אם יתברר כי השלום בא, והבעיות נותרו כמו שהיו.

והרי דרוש מאמץ על-אנושי ממש כדי לשנות את המציאות הכלכלית והחברתית בארץ ענקית זו.

יש בקרב השמאל אנשים המצפים ליום האכזבה, כדי לשנות או את המישטר, סיפרו לי על איש אחד לפחות התומך

תחתים עתיקים ב"מיבצר קאהיר" - האם גם החדשים "דומו"? |

אבנרי מתארח אצל אחד מראשי השמאל * עיתונאים במסיבת עיתונאים עם אבנרי

המזרים טאקט ואדיבות, ואולי גם סבלנות.

אינשה-אללה. אך החשש העיקרי, הוא, כמובן, לגבי העולם הערבי.

מצריים היא מעצמה בעולם הערבי. היא המדינה הערבית הגדולה ביותר. היא נוטת לעצמה את הזכות לדבר בשם כל העולם הערבי, ולהגיד לאחרים מה טוב ומה רע עבורם. אך אין היא יכולה להינתק, ואין היא רוצה להינתק מעולם זה.

אנשיהעסקים הגדולים חוששים מפני ניתוק, מפני שהכסף בא מי סעודיה, ובלי סעודיה לא תוכל מצריים להתקיים. זהו מקור שד לחץ עצום למען שלום, שיתקבל על דעת העולם הערבי כולו.

השמאל קשור במגמה הערבית, מפני שיש לו בניברית בארצות האחרות, ובי מחנה הפלסטיני. הוא גם אינו רוצה שר מצריים תהיה תלויה בארצות-הברית, מנתקת מברית-המעצמות. אך גם מי שאינו שייך למגמות האלה, חושש מפני שלום שאינו פותר את הבעייה הפלסטינית.

את העולם הזה, מתחילים מן השער הר אחורר. אין הם יודעים כי עברית נכתבת מימין לשמאל, כמו שפתם שלהם.

השאדה המסקרנת ביותר היא: מה יקרה אם ייפגשו המזוני שני העמים?

אם ייפתח הגבול, יבואו למצריים מאה אלף ישראלים בגל הראשון. יהיה לפחות גל דומה של מצרים שיציף את תל-אביב. איך זה יסתדר? קשה, קשה מאד להימנע מי חששות כבדים.

איך יתנהג הצבר המחוספס, מלכלך-הרחובות, האישי שאינו יודע "תודה" ור "בבקשה" מה הן, בארץ שבה הנימוסים חשובים מכל, והגסות היא תועבה? מה יששו אנשי-עסקים ישראליים דינאמיים, שכל דקה חשובה להם, בארץ שבה כל דבר אורך שעות, ותשובה שלילית נשמעת, לאוזן הבלתי-מורגלת, כימעט כהסכמה? איך יסתדרו זו עם זו שתי תחושות-זמן שונות, שתי השקפות-עולם שונות, שתי תרבויות שונות?

ניתן רק לקוות שהישראליים הראשונים, לפחות, ירצו להציג את פניהם הטובות ביותר, וילמדו מן

מה יקרה אם ייפתחו מחר הר גבוות, וכל היוזמה הדינאמית הזאת של הישראליים תצוה את מצריים? האם לא תהיה כל הכלי כזה המצריית כירו ישראלים, תוך זמן קצר? האם לא ישתמשו האמריקאים בישראל, כדי להשתלט ולחדור אל כל פינה במצריים?

חששות אלה אינם מושמעים רק בפי מתנגדיו של סאדאת, אלא גם בפי כמה מתומכיו הקרובים ביותר. הבעייה קיימת, ויהיה צורך לנהוג בזהירות ובהתאפקות בלתי-ישראלית, כדי למנוע זאת.

צבר בקאהיר

אשר אויבים נפגשים לראשונה, התכונה הראשונה הבלוטת היא ה- סקרנות.

כל שיחה רצינית עם מצרי, מוקדש חלק ניכר מן הזמן לשאלות ולתשובות, משני הצדדים. אייחידעה להדדית היא פנטסטית. מצרים רבים, הנוטלים לידיהם

ביוזמת-השלום רק כדי להגיע אל היום הזה.

כיום מוציאים במצריים סכומי-עתק על הצבא. בבוא השלום, ניתן יהיה לחסוך חלק מזה. אך האם ניתן לקלוט את משוחררי הצבא? במה יעסקו? והרי הכסף שייחסך בא ממדינות-הנפט. האם אלה תשלמנה גם בשביל מצריים של שלום? אחד הפחדים הגדולים ביותר, שנתגלתי בו כימעט בכל שיחה עם איש מצרי, הוא הפחד מפני החדירה הישראלית.

למצרים בנייהעילית אין אשליה לגבי ארצם. קשה לשנות אופי של עם. המצרים הם סבלניים, בעלי כוח סבל, סובלניים - כולן מילים הגורות מן השורש סבל. אבל אין הם יעילים, דינאמיים, עצבניים, חוקפניים כמו הישראלים.

* המארוח הוא עבד-אל-סתאר אל-טא-ווילה, בעל טור בשבועון רוד-אלי-יוסוף, אחד מראשי השמאל המצרי, התומך ביותר מת השלום של סאדאת. בתמונה נראים גם אשתו סמירה, בתו הבכירה בלה ובתו הר קטנה אינתיסאר (ניצחון), שנולדה במל-חמת יום-הכיפורים.

רקדניות בטן מצריות וחשפניות ייבוא מבריטניה הוזעקו לשעשע את

הילולה ב מנה האוס

לבושה פרווה שחורה קצרה, רקדה סולו עם בעלה לקול תשואות הקהל. אחריכך נצמדה לבעלה ליד השולחן, וללה יחד עמו מנחמי עוגת-הקרב המיוחדת שנאפתה עבורם הוגשה להם בטכס חגיגי.

אולם הכוכבים האמיתיים של הערב היו בעצם כוכבות. סידרה שלמה של נערות סטריפטז'ו השופות-חזה, אשר פרצו לבמה המאולתרת בריקודים סוערים כשר לגופן רק מחצית בגדיים ומגפיים גבוהים.

הן לא היו הברדניות היחידות באותו ערב. לפנייהן ואחריהן הופיעו בסך על הבמה רקדניות-בטן מצריות ולהקת פולק-לור מצרית שריקודיה הזכירו את ריקודי העם הישראליים בשנים הראשונות למדינה. רקדני העם המצריים צעקו „הו-הו!“ וניפ-נפו במקלות קפאפ בדיוק כמו בריקודים הישראליים. אבל להם היתה הצדקה לעשות זאת. במצרים יש רועים אוטנטיים, השרים תוך רעיית עדריהם.

אולם את עיקר תשומת-הלב תפסה כמוכן להקת החשפניות הבריטית, שהופעתה הזו כילה מופעים דומים במועדוני-הלילה היפואים.

בין השקת כוסית לכבוד חתן המסיבה

כ אשר שמעו ראשי המישלחת הישראליית כי המסיבה אליה הוזמנו ביום הרביעי בשבוע שעבר, לא תהיה מסיבה מכופתרת, כזו הראויה לנציגים רשמיים של ממשלה, הם סירבו לבוא. המארחים המצריים, שאירגנו את המסיבה הסוערת על שפת הבריכה של מנה האוס, לא האמינו בתחילה כי זו באמת הסיבה להיעדרות המישלחת הישראלית. „הגיע שדר דחוף מבגין“, אמר אחד מי מארגני המסיבה, „ובגללו הישראלים לא באו לתאפלה.“

רק למחרת, כאשר הדר אליהו בן-אלי-שר וחבריו שמעו את פרטי הפרטים, והיו פרטים רבים על המסיבה, הבינו כי החימצו הילולה של ממש. ואמנם, בריכת השחייה של מנה האוס ראתה באותו הערב מראות מעורבים: כאלה הלקוחים מסיפורי

שמפניה ופיפי

רקדנית הבטן המצרית המפורסמת פיפי, רוקדת על שולחנו של מפקד כוח האו"ם במזרח-התיכון, סיילאסו, אחרי ששתתה איתו שמפניה מאותו גביע. למטה: החשפניות הבריטיות בפעולה.

אלף לילה ולילה, בעלי הדר מזרחי, בתור ספת קורטוב של חזות חשופים, כמו במור עדון סטריפטז'ו ברובע סהו שבבלודון.

תחילה לא ידע איש מה הסיבה לחגיגה. מלבד השלום, כמוכן. אולם לאחר שראווריה סביב הבריכה התחממה, הודיע מנחה הערב כי המסיבה כונסה, לאמיתו של דבר, לכבוד יום הנישואין ה-30 של הדינראל אנצו סילאסו. מי שבימים כתיקנם משמש כמפקד חיל האו"ם במזרח התיכון, ועתה — ראש מישלחת האו"ם לוועידת קאהיר.

בלט לאומי

כפיצוי

אין ספק כי לו היו יודעים בן-אלי-שר וחבריו על הסיבה האמיתית למסיבה, היו באים לחגוג עם סילאסו. אך גם בלי עדיהם היו במקום חוגגים רבים אחרים, כמו עוזר שרי-החוף האמריקאי, אלפרד אתרונן ומוכירתו, ההגנרל המצרי טאהר מגדוב, וכמוכן, בני הזוג סילאסו. הגברת סילאסו הגיעה למסיבה כשהיא

הגנרל הפיני אנציו סיילאסו, אשר לכבודו נערכה החשפניות וריקודי-הבטן במנה האוס, פורס עוגה ליום נישואיו ה-30.

אורחי ועידת קאהיר לפני שמצברוחם ירד בשל כישלון השיחות

הבחין בקבוצה של נערות מצריות, עטויות פרוות גם הן, שבילו בגפן ליד אחד השולי-חנות. היו אלה מזכירות לישיבת העיתונות המצרית, שהוזמנו לחוגג עם הדיפלומטים ואנשי המעצמה השביעית. אייבי, כדרכו בקודש, החל לחזר אחריהן והן נענו להזר מנתן למחול בחיוך.

בעקבותיו אפשר היה לראות גם את הכתב המדני של הטלוויזיה, רון ביישי, רוקד עם נערה מצרית ואת שליחת מעריב, תמר גולן, רוקדת בחברתו של דיפלומט מצרי. אבל דיפלומט ישראלי לרפואה לא נמצא בכל השטח.

אולם פטור בלא-כלום אי-אפשר. המצריים, שנבחרו קצת ממה שעלול היה להתפתח לתקרית דיפלומטית זוטא, הכריזו למחרת בערב מסיבת-פיצוץ תרבותית יותר לישראלים: באולם ההצגות הגדול והמפואר של מחוז גיזה בקאהיר, המכיל 1500 מקומות, ישבו רק עשרות בודדות של ישראלים, מחאו כפיים במתינות מכור בדת ללהקות הבלט הלאומי המצרי, שלוו בתימורת בת 50 איש.

הפריעה לרקדנית. היא נשקה לסילאסו על קרחתו המפורסמת ושתתה איתו מאותו גביע שמפניה.

הבוקר כמעט והפציע על קאהיר, מלאי השמפניה במנה האוס כבר נגמר. ואפי' לו פייסי התעיפה, המסיבה הסתיימה לא לפני שפייסי לימדה את סילאסו את מישפט המפתח של הערב, בערבית: „ראסת בטן, ריקוד בטן, הגנראל הנכבד עזב את הר מקום כשהוא ממלמל מישפט זה, כשחיוך של אושר שפוך על פניו.

גיבור הערב היה, כמוכן, ספן השלום הישראלי, אייבי נתן. אייבי שהוא אחת הדמויות הישראליות הפופולאריות ביותר בקאהיר, רכש כבר בעבר ניסיון בריקוד די-בטן. לפני מיספר חודשים, במסיבה ש' ערך במלון רמאדה בתל-אביב, הזמין אייבי רקדנית-בטן מקומית לשעשע את אורי חיו. אז היא אילצה אותו לרקוד עמיה. עתה לא היה עוד צורך להכריח את אייבי לרקוד.

אלא שאייבי לא הסתפק בריקודים, הוא

שליח מעריב לקאהיר, העיתונאי שמואל שגב (מימין), מתחזק עם שדרן-ספן השלום אייבי נתן על חסדיה של פייסי המהוללת, כשליצידס מנסה כוחו עיתונאי זר.

הישראלים בפעולה

אייבי נתן על חסדיה של פייסי המהוללת, כשליצידס מנסה כוחו עיתונאי זר.

לבין פריסת העוגה החגיגית היו החשר פניות שהובאו לקאהיר במיוחד מלונדון הרחוקה, מתחככות בכתפי האורחים הנכבדים, ביניהם כ-100 עיתונאים מישראל, אשר למרות שמישלחתם חררימה את הר אירוע, הם לא הסכימו לוותר עליו.

לפתע נעלם הקור הפינלנדי של סילאסו ופניו קפואות-האוי"ם של הגנראל הפשי-רו. אפילו אחרטון הסיר מעליו את מס' כת „הציר הנכבד מארצות-הברית של אמ-ריקה" ושקע כולו במסיבה זבזשפניות. הגנראל המצרי מגדוב, שקודם לכן מחא כפיים בהתלהבות לקבוצת רקדניות-עם מצריות, שחוללו ועיכסו על שפת הברי-כה, בחן תחילה כיצד מקבלים האורחים המערביים את הופעת החשפנות. כאשר גר כח כי כולם מאושרים, הצטרף אף הוא אל החוגגים באמת.

מצב הרוח, שהשתפר בעקבות הופעת החשפניות הבריטיות בלב בירת מצריים, הרקיע שחקים כאשר עלתה על הבמה מלכת ריקודי הבטן המזרחיים, פייסי. היא עיכסה, הזיזה, קרצה, רמזה — ממש כמו בסרטים. מי שנהנה ממנה אפילו יותר מהקהל המצרי, הסוגד לה, היתה קבוצה גדולה של אנשי-ביטחון ישראליים, אשר אנשיה ניצלו את היעדרות המישלחת הר ישראלית הרישמית, ותפסו את המקומות שהיו מיועדים לה.

כולם רוקדים

עם כולם

לאחרטון. בעוד שאת אתרטון ליוותה למסיבה מזכירתו (משמאל), היתה עם סילאסו אשת-חיקו ב-30 השנים האחרונות, שחיוכה הרבים לא הצליחו להסתיר את מבוכתה. גם הגנרל וגם סגן-השר הודו, אחר-כך, שזו היתה אחת המסיבות המוצלחות בחייהם.

סגן שר-החוץ האמריקאי, אלפרד אתר-טון, נמס כולו כאשר פייסי רקדה מולו ואחר-כך, תוך כדי ריקוד, ניגשה אליו וחיבקה אותו. לסילאסו לא היה אותו המזל שהיה

סגן השר והמזכירה

סגן שר-החוץ האמריקאי, אלפרד אתר-טון, נמס כולו כאשר פייסי רקדה מולו ואחר-כך, תוך כדי ריקוד, ניגשה אליו וחיבקה אותו. לסילאסו לא היה אותו המזל שהיה

פייסי הפכה את סילאסו למאושר בי יותר בעולם. כראוי לתת מסיבה, היא פינתה במחיידי את כל אשר היה על שולי-חנו, קיפצה על השולחן ורקדה ריקוד מיוחד לכבודו. נוכחות כלת המסיבה לא

ח"כ פסח גרופר מטעה את שלטונות המס וחולב, יחד עם חבריו, את מוסדות התאחדות האיכרים

ח"כ פסח גרופר

התשלומים ששילמה חברת עמיר לגרופר לא היו החריג היחידי שהרשה לעצמו מנהל החברה דויד לוי. השמועות על הנער-שה בחברה הגיעו לאוזני יושב-ראש מועצת המנהלים, אהרון פרנק, הנשיא לשעבר של התאחדות האיכרים, שהודח על-ידי גרופר בגלל תמיכתו בסלמן. פרנק הטיל על רואה-החשבון חיים רבינוביץ לברר דוק מה קורה בעמיר. רבינוביץ הגיש דו"ח, המוסתר מזה כמה חודשים מידיעת חברי התאחדות האיכרים.

התוצאה המיידית מן הדו"ח היתה הדחתו של דויד לוי ומינוי מנהל חדש, מנחם קומרובסקי, שנכנס לתפקידו לפני חודשי שניים. דרישתו הראשונה: לטהר את החברה ולתקן את כל עיוותי המנהל הקודם. אגב, השבוע מתכנסת אסיפה כללית של חברת עמיר, כדי לבחור הנהלה חדשה.

המשלחת שילמו את המחצית השנייה מכיסם. כולם, מלבד גרופר. דו"ח רבינוביץ ודברים שהשמיע המנהל-לשעבר דויד לוי באווני ידירים, מלמדים שעמיר שילמה לגרופר את המחצית השנייה. גרופר לא התבייש לבקש מהסתדרות הפועלים החקלאיים לשלם את הוצאות נסיעתו לחו"ל בשם התאחדות האיכרים. הוא גם לא היסס לקבל כספים מעמיר, שהוא מנהלה ומופקד על כספיה, כנציג האיכרים. גרופר אישר בפניו כי קיבל אשראי ללא ריבית מעמיר, כפי שעשו אחרים, אולם הוא הכחיש כי שילמו עבור נסיעתו לחו"ל. אין אלה כל התשלומים ששילמה עמיר לגרופר. לחברי-הכנסת יש בן, דורון שמה, הלומד חקלאות בפקולטה לחקלאות ברחובות. בנות, בשנים האחרונות היה דורון עסוק בהשלמת העבודה לשם קבלת התואר „מוסר“

החלייכה הגדולה של האיכר הנקמת

כ אשר הצהיר בפני חברי-הכנסת פסח גרופר, כי הוא מסר בדו"ח השנתי שלו למסי-הכנסה על הכספים שקיבל כהוצאות מהתאחדות האיכרים, האמתית לו לא העליתי בדעתי כי יעזו לשקר בנקודה זו. יומיים לאחר פירסום הצהרתו, בגיליון האחרון של העולם הזה, פנה אלי אדם שהיה קשור בטיפול בהצהרות ההון של גרופר. הוא הראה לי את העתקי הצהרתו תיו לפקיד השומה.

התאחדות, אריה סיטקוב, וביקשו לדון בי תשלומי הוצאות שגרופר מקבל ממוסדות הערכות משותפות של סלמן ומנכ"ל עמיר לשעבר, דויד לוי, קיבל באותה עת גרופר הוצאות בסך 15 אלף לירות לחודש. פירוש הדבר: חברי-הכנסת גרופר, שהיה המצליף של סיעת הליכוד בכנסת, העלים משליטונות המס הכנסות בשיעור של כ-150 אלף לירות לשנה.

שה. המועמד הלוחם לתפקיד יושב-ראש הנהלה הוא ח"כ פסח גרופר, הנתמך על-ידי נשיא התאחדות האיכרים אליהו אייזקסון. לדיברי גרופר הודח לוי מפני שרשנה את פיצויי-סיטורין בגובה שתי משרות חודשיות, ואת הכסף היה מפקיד בבנק, בריבית גבוהה. כידוע, מקבל עובד פיצויי-סיטורין כאשר הוא מפוטר, ולא מדי שנה, בעודו ממשיך לעבוד. דבר גורס ששעה לוי, לדברי גרופר: הוא היה משלם לעצמו משכורות של כמה חודשים מראש, ומרוויח ריבית מהפקדת סכומים אלה בבנק.

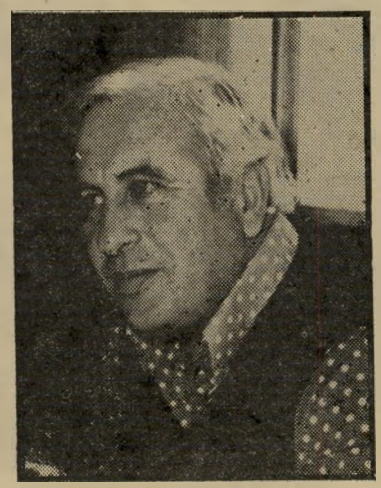
מילגות * מחמישה מוסדות

ה דו"ח של רבינוביץ גילה כי חברי הכנסת גרופר, ועימו כמה חברי דירקטוריון אחרים, קיבלו אשראי מחברת עמיר, לקניית ציוד וחומרים, ולא חוייבו בריבית, בניגוד כפי שנהוג לגבי לקוחות אחרים. לגרופר נתנה עמיר הלוואה עומדת, ללא ריבית, בסכום של כ-50 אלף לירות, ואילו האשראי שקיבלו ללא ריבית הוא וחברי הדירקטוריון הגיע לכמה מיליוני לירות. אחד מחברי הדירקטוריון קיבל אשראי ללא ריבית בגובה של חצי מיליון לירות, ואחר קיבל אשראי של מיליון לירות.

מך האוניברסיטה. הוא היה זקוק למילגה שתאפשר לו ללמוד מבלי לעבוד. אבא גרופר הפעיל את קשריו, והסדיר למענו מילגות בסכום כולל של 30 אלף לירות. המוסדות שנתנו מילגות לגרופר הבן הם: אגודת הכורמים, יקבי כרמל מזרחי, קרן רוקח של התאחדות האיכרים, הסוכנות היהודית, בנק הלוואה וחיטכון בזכרון יעקוב (שם שולט בנדודו של הח"כ, משה יהודה גרופר, שהוא גם חבר הנהלת אגור

איזקסון אליהו עזר לפסח גרופר פר להדיח את הנשיא הקודם, אהרון פרנק, ונבחר כנשיא במקומו. הוא רוצה למנות את גרופר לתפקיד יושב-ראש חברת עמיר במקום דויד לוי.

קומרובסקי מנחם, הנהלה החדש של חברת עמיר, קיבל את תפקידו זה אחרי הדחת דויד לוי, המנהל הקודם, בעיקבות חקירת רואה-החשבון בחברה, שגילה ליקויים.

הוצאות רכב * מההתאחדות

מ כתבר, כי גרופר הצהיר שהכנסותיו היחידות בשנים 6-5-1974 היו משכורתו כחברי-כנסת והכנסות משותפות-עסקית שלו ושל אחיו, עמנואל. הוא לא הצהיר על התקבולים שקיבל ממוסדות ההתאחדות כהוצאות. כדי לאמוד את גובה הסכומים שגרופר העלים, יש לצרף להכנסותיו ממוסדות התאחדות האיכרים, על חשבון הוצאות רכב ואש"ל, סכום של כ-4000 לירות לחודש, אותו הוא מקבל מן הכנסת כהוצאות רכב (נסיעות מביתו בירושלים לירושלים, פעמיים בשבוע). ההתאחדות שילמה לו בממוצע כ-5000 לירות לחודש, עבור נסיעות מירושלים לתל-אביב, ומעלתית לתל-אביב, כדי להשרת תחף בישיבות. באותו זמן קיבל מיקבי כרמל מזרחי כ-1500 לירות לחודש למימון נסיעות ליקבים ולישיבות. במקביל קיבל גם סכומים גבוהים מחברת עמיר (חברה להסקפה חקלאית של התאחדות האיכרים), לכיסוי הוצאות רכב ואש"ל. בינואר 1977 כתב המנכ"ל לשעבר של ההתאחדות, יעקב סלמן, ליושב-ראש ועדת הכספים של ה-

מתחת לפני השטח

המילת. העיתונות מודרכת היטב, וכל היתר עיתונים מתנבאים בכל יום בלשון אחת. רק עין חדה מאד ומאומנת מאד מבחינה בגוונים הדקים, בהבדלי-הניסוח הקטנים שבהם טמונה ביקורת.)

אדם אחד המסמל את המאבק הפנימי הנה בין הצורך המצוי הבלעדי ובין הצורך המצוי הכל-ערכי הוא בוטרנס ראלי, מי שיתן עד השבוע כמלא מקום שר-החוק, לפני מוסטטאפה כאמל, שגריר מצריים בבון, מונה לתפקיד זה.

ראלי הוא כל-ערכי אדוק. הוא עומד על כך שמצריים לא תנותק מן העולם הערבי, כי הדבר יפגע בה ובאינטרסים שלה בצורה קיצונית.

מאות אלפי מצרים משרתים ב"ארצות-ערב, מלמדים, שופטים, מארגנים, בונים. מאות אלפים ע"י בים מארצות אחרות למרו וזומי דים במצריים. הקשר הוא חי, מתי-מיד, רבי-משורר.

ובכל זאת יש כאלה, בעיקר בחוגי הי-שמאל, החושדים בראלי. אין הם יכולים לשכוח שאביו, שנשא את אהו השם, הסכים לשרת כראש-הממשלה בימי הכי-בוש הבריטי. אחרי שקודמו התפטר, הוא נרצח. יש המבקשים לעשות הקבלה, להור-כיר כי ראלי הגיע לתפקידו אחרי שקודמו התפטר, כמחאה על יומת-סאדאת.

ראלי הוא קופטי. האם דא מעוניינים הקופטים להוציא את מצריים מן המרחב הערבי, שהוא בעיקרו מוסלמי?

חשדות אלה, שאין להן כל בסיס — עד כמה שאני יכול לשפוט, על פי שיחתי הפרטית עם בוטרנס ראלי — מעידים על עומק הורמים התת-קרקעיים בארץ זו. אין ספק: אנוואר אל-סאדאת שולט במצב, הוא ניהור ההמונים. התמיכה הנרגשת בו אינה רק מאורגנת, אלא גם ספונטאנית.

אך מתחת לפני השטח יש חששות פחדים, התנגדויות, ביקורת. כל זה ייעלם

(המשך מעמוד 31)
לא פגשתי עד כה אפילו ערבי אחד שהבין את הפחד הישראלי מפני מדינה פלסטינית. ישראל הגדולה, המודרנית, הכל-יכולה (כך היא נראית מכאן) תפחד ממדינה קטנה, נחשלת? זה לא יכול להיות רציני! מוכרחה להיות סיבה אחרת. והסיבה העולה על הדעת היא: אי-רצונה של ישראל להחזיר את השטחים שכבשה.

הרבה מצרים מרוגזים עתה על אש"ף בפרט, ועל הפלסטינים ביכול. קל לעמוד על כך. אך יש גם פחד גדול מפני מצב שיפוך את אש"ף לאוייב השלום. יש שלושה וחצי מיליון פלסטינים נים, והם מפוזרים בכל רחבי המרי-חב. אם אלה יאמינו כי המצריים מכרו אותם, שנעשה שזום על השבונם — מה יקרה? אם אש"ף המתון-יחסית, האחראי-יחסית, ישכר רסיסים — מה יהיה?

לחץ על הנשיא

התשובה המתבקשת היא: עם שלם יהפוך לגורם של אייציבות, לצבא של הרס ונקם. יקומו מאות רסיסים טרוריס-טיים, שישתוללו בכל מדינות ערב, שינסו להפיל את כל המישטרים — החל בקאהיר וכלה בריאד. יתיה מי שיתמוך בהם ויעזור להם, מטרופולי ועד מוסקבה.

האם זה טוב? האם זה טוב ל-מצריים? האם זה טוב לישראל? האם זה טוב לשלום? החיים בתוך המציאות הערי-בית, כל זה ברור יותר מאשר לישראלים, המנותקים ממנה. המצרים תמהים על אי-ההבנה הישראלית. הם מודאגים מאד מי-תוצאותיה.

מכאן תופעה מוזרה אחרת. העיתונות המודרכת מדברת על אש"ף בשפה שגם עיתון ישראלי אינו יכול להתחרות בה,

אליקום, מנהל את היקבים בסיגנון הברון; הוא קידם אותם והביא לשיגשוג ולפריחה, אך לא מנע חלוד-קת טובות-הנאה לבנו של פסח גרופר.

אוסטשינסקי

דת הכורמים) וחברת עמיר. סטודנטים רגילים זוכים בקושי במילגה אחת, ואילו הסטודנט גרופר-הבן קיבל מילגות מחמיר-שה מוסדות שונים.

אך גרופר דואג לא רק לבנו. אתה, רות, מקבלת משכורת הן כמזכירת השות-פות של בעלה גיטה והן כמזכירת אגודת האיכרים בעתלית. שגרופר הוא היו"ר שלה. דאגתו של גרופר לבנו מורגשת גם במינוי החדש שקיבל הבן, שהוא חסר-ניסיון כלשהו בניהול וזוהו עתה סיים את לימודי החקלאות. הוא התמנה בדרך כל-שהי כמנהל ונציג יקבי כרמל מזרחי ב-ארצות-הברית ובקנדה. שם יהיה הצעיר חסר-הניסיון אחראי על שיווק שנתי של יינות ב-2 מיליון דולר, כמחצית הייצוא השנתי של היקבים. משכורתו תהיה 15 אלף דולר בשנה, בנוסף להוצאות דיוור בסך 350 דולר לחודש וכרטיסי-טיסה הלוך-ושוב, לו ולאשתו.

כאן עולה השאלה כיצד בוצע המינוי המוזר הזה. שהרי קשה לתאר, שמוסד כס-פי המתנהל בצורה תקינה, יפקיד את עיקר

כרמל מזרחי

היקבים מטפקים את כל תצרוכת היין של המדינה, וקונים את ענבי-היין מן האיכרים. אולם לא תמיד הם פועלים לטובתם, למרות שהבעלות עליהם היא בידי האגודה של כל הכורמים בישראל.

צלים על-ידי הנהלת היקבים, הדואגת לעצ-מה ולא לחבריה. אגודת הכורמים היא אגור-דה עותומאנית, החייבת לחלק את כל הרווחים לחבריה. אולם מאזן האגודה מאו-שר רק שנתיים לאחר הבציר, וכך מקבי-לים הכורמים את התמורה המלאה לעני-ביהיין רק כעבור שנתיים. במשך השנים העלו היקבים את גובה המיקדמות שהם משלמים לאיכרים על חשבון הבציר. הם עשו זאת בלחץ האיכרים. אולם האיכרים אינם יודעים מה מתרחש בין היקבים לבין מוסדות המדינה.

ייצואו, בסכום של 2 מיליון דולר לשנה, בידי צעיר חסר-ניסיון. לחברי הנהלת אגור-דת הכורמים נאמר כי חייבים לגרופר את המינוי, שכן עזר להשיג תוספת למחירי-היינות של היקבים. מנכ"ל היקבים, ד"ר אליקום אוסטשינסקי, אישר כי אכן גרור-ופר עזר ליקבים בתחום זה ובתחומים אחר-ים. הנה, למשל, הסדיר גרופר ביקור של השר ינאל הורביץ ביקבים. כמו כן-אירגן ביקור דומה למנהל המכס ולעוזריו.

מינוי

ללא מיכרז

כך, למשל, נודע רק לאחרונה כי במשך-שנים קיבלו היקבים ממישרד-החקלאות את סכומי ההלוואות, הניתנים לעיבוד כר-מייהיין, בריבית נוחה. כספים אלה לא חולקו לאיכרים, אלא הונסו לקופת הי-יקבים. רק בלחץ האיכרים נענתה השנה הנהלת היקבים הודיעה בחוויר לחבריה על-ההלוואה, ועל זכותו של כל איכר לקבלה. אחרת תמשיך הנהלת היקבים לקבל את הכספים במקום האיכרים. אולם החוויר הודיע גם, כי מי שיקבל את ההלוואה, לא יקבל מה היקבים מיקדמות על חשבון הבציר. האיכרים לא יודעים כי היקבים מקבלים מבני ישראל גם אשראי מכוון על-חשבון הבציר, אותו עליהם לחלק לאי-כרים בזכות ולא בחסד.

ע ? המינוי של גרופר-הבן סיפר אוסטשינסקי כי ב-11 השנים האחרור-נות ייצג את היקבים בארצות-הברית יהו-דה לובנברג. שחביע את רצונו לחזור אר-צה. היקבים לא הוציאו מיכרז לתפקיד זה, אלא חיפשו מועמד מתאים על סמך הי-כרות אישית. היו ארבעה מועמדים, כולל דורון גרופר. המועמד שנראה הרציני ביותר היה משה בר, האחראי עתה על הייצוא ביקבים. הנהלת היקבים החליטה לשלוח במקום לובנברג שני נציגים: את משה בר, כנציג בכיר, ואת דורון גרופר, כי-עוזרו. (הנציג הנוסף צריך היה לעלות עוד 20 אלף דולר לשנה, אולם כנראה שהנהלת היקבים דאגה לגרופר יותר מאשר לחבריה, שעל כספם היא מוספקת.)

אוסטשינסקי המשיך וסיפר כי לאחר מכן-סירב בר לנסוע, כאשר לא מולאו כל-דרישותיו. לכן הוחלט לשלוח את גרופר-הבן לשנה, שכן שימש כעוזרו של לובנ-ברג. במשך השנה ישלמו היקבים שתי משכורות. לובנברג יקבע, תוך כדי-עבר-דה, אם גרופר מתאים לתפקידו. אם לא-יתאים — יחפשו מועמד אחר.

פרשת המינוי המוזר של דורון גרופר אינה הנושא היחיד המטריד את הכור-מים. מזה שנים הם מתאוננים כי הם מנו-

וינאל לכיב

סטודנטים מצריים מחייכים בפגישה עם אכנרי קשה להימנע מחששות כבדיים

אם יצליח סאדאת להשיג מבגין את המיר-נימום הדרוש, ישראל בעיני מצרי משכיל: הוגן, סביר ומכובד. אך מה יקרה אם לא? קול: מה יקרה אם, חס וחלילה, כל הי-עסק ייכשל?

הדבר כימעט אינו עולה על הדעת. כמו-שהרשיתי לעצמי לכתוב במאמר קודם, במדור הנדון ("...לשום נפרד?"), שתומצת-בימון המישטר כאן ופורסם במלואו בר-שבועון המקורב למישטר — אי-אפשר-לעצור את ההתפתחות. שני הצדדים הרי-חיקו לכת.

ודווקא משום כך, אם חלילה זה-ייבשל — לא תתואר שיבה למצב-הקודם. במיקרה כזה מוכרחה לבוא שואה, ריאקציה נוראה של-אכזבה ושינאה משני הצדדים, התי-מוטטות פנימיות, מילחמה.

כיום זה נראה החוק, כימעט כל הסימנים-מעידים שאנו נמצאים על הדרך לשלום. השאלה היא רק: האם יהיה זה שלום-נבון, מלא, שיפתח דף חדש לגמרי; או-שלום פגום, שישאיר לפחות בעיית מרכי-זית אחת ללא פתרון נאות, ושמחתתי-יתפתחו מוקדי-הרעלה חדשים?

יעקב מרגאי בן התשע טבע במיקלט, כיוון שהשומרים שבאו לחלצו חששו להיטב

ליד המיקלט

שבו טבע יעקב מרגאי עמד אביו, פינחס, ומירר בבכי. האב האבל הולך כמה פעמים ביום אל המקום שבו מת בנו יעקב. המיקלט קרוב מאד לביתו, כמאה וחמישים מטר בלבד משם.

משחדע מיגרש ריק נוסף, שגם בו משחי קים הילדים.

ממדי המיקלט הנבנה הם כ־15 מטרים אורך ו־5 רוחב. עומקו כ־3 מטרים. גג המיקלט, שבגובה פני הקרקע, יצוק כולו.

מאות

במיקלט

רק כמה אשנבי־איוורור עדיין פתוחים. כאשר חזר יעקב ממיגרש המישפחה הקרוב אל בית הוריו, היה גג המיקלט מכוסה בבוץ ובשלוליות גשם. יעקב לא הבחין בפתח, ונפל פנימה. בתוך המיקלט עצמו עמדו מים בגובה של כשני מטרים. בדרך נס לא נפלו ילדים נוספים בעיקבותיו.

מייד אחרי שנפל יעקב לתוך המיקלט מיהרו כמה מחבריו לבית הוריו, כדי להזעיקם לעזרה. אחותו של הנער, רותי, הזעיקה את המישרה. דקות ספורות לאי־חרמכן הגיעו למקום שלושה שוטרים: דויד סלומון, עמיאל קפלטי ויעקוב מלכה. שעה שקראה רותי לעזרת המישרה מיהר אחיה, יורם, לתחנת מכבי־האש המי קומית וביקש שיבואו בדחיפות, ולו רק כדי להוציא את המים מן המיקלט בעזרת המשאבות שברשותם. נאמר לו כי אין בידיהם משאבות כאלה. הם לא הגיעו.

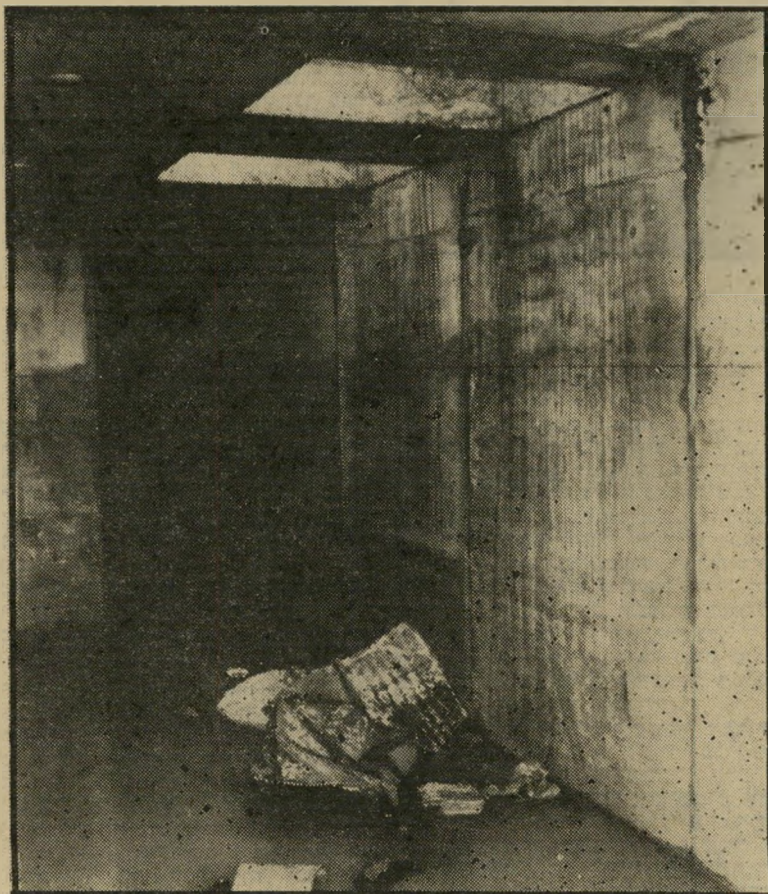
השוטרים

חזו במתרחש

בני המישפחה האחרים עמדו סביב המיקלט, כמעט בחוסר־אונים. מנשה, האח הגדול בן ה־24 ויורם, שחזר מתחנת מכבי־האש, נכנסו למיקלט בעד אחד מפיתחי האיוורור וצללו במים בחפז שם אחר יעקב. כל אותה עת, לדיברי בני המישפחה, עמדו שלושת השוטרים, קפלטי, מלכה וסלומון, ורק התבוננו ב־מתרחש.

מספר מנשה: „הרגשתי שאני קופא בתוך המים. אחרי כמה שניות כבר לא יכולתי להזיז את הרגליים. הכל קפא. המים היו מלאים בוץ ואי־אפשר היה לראות שום דבר. כל כמה שניות הייתי מוכרח לעלות. כדי לנשום קצת אוויר ולחזור חזרה. אחי, יורם, חיפש באותו זמן בצד השני של המיקלט. אמא שלי עמדה למעלה. ראיתי אותה דרך הפתח.

המיקלט

שבו מצא יעקב מרגאי את מותו. הפתח העליון היה גלוי בשעת הנפילה. פנים המיקלט היה מלא מים בגובה של כשני מטרים. נוסף למים הקרים היו בו גם חזיות ריקות, ואבנים. רק אחרי המיקרה הוצאו המים מן המיקלט.

דממת־מוות שררה בבית. הגברים ישבו בחדר אחד, הנשים בחדר אחר. לפתע נשמעה צעקה חדה, שהפרה את השקט. היא הסתיימה בככי חרישי. מייד הצטרפו אבלים נוספים, ותוך שניות אחי דות מררו בככי כל יושבי הבית. אחרי כך השתרר שוב שקט.

בשבת האחרונה, בשעות הצהריים, התי כוננו פינחס ושימחה, האב והאם, להסב לשולחן עם ילדיהם, לארוחת הצהריים. חסר רק הבן הקטן, יעקוב בן ה־9, אחיה התאים של אביבה, שעדיין שיחק עם חבי ריו במיגרש הריק שליד הבית.

כאשר אמר יעקוב לחבריו שהוא צריך לחזור הביתה, לאכול עם המישפחה, הופי סק המישחק. קבוצת הילדים פנתה לכיוון שיעקוב הלך בו לביתו. כאשר חצה הילד את המיגרש הריק, לא השגיח בפתח קטן של מיקלט, שהיה בשלב בנייה. הוא נפל לתוכו. כשהוצא משם, לאחר מאמצים, כעבור עשרים וחמש דקות, היה מת.

מעדויותיהם של בני המישפחה, השכי גים והילדים ששיחקו במקום, נדמה ש־מותו של הילד נגרם בגלל הונחה של הקבלן לעבודות המיקלט חברת אשבת, שוטרי המקום, וראש המועצה יעקוב אל־קבץ.

המיקלט מצוי במרחק של כ־150 מטרים מבית המישפחה. לידו נמצא מיגרש כדור־סל שבו משחקים בדרך־כלל ילדי השכור. גה. מעבר למיקלט, במרחק 20 מטרים,

שלושת השוטרים עמדו לידה, בידיים שלובי.

„היינו צריכים עוד אנשים שייכנסו פנימה ויעזרו לנו לחפש, כי כל רגע היה חשוב והמיקלט גדול מאד. ראיתי איך אמא שלי בוכה ומבקשת מהשוטרים שייכנסו למים לעזור לנו. ואז שמעתי אחד מהם אומר לה: 'מה אני יכול לעזרתך?' לא הייתי מסוגל לשמוע יותר. צללתי עמוק לחפש, כדי שלא אצא החוצה ואהרוג את השוטר.”

האב המבוגר, פינחס, עמד מן הצד והתאפק שלא לפרוץ בבכי. רותי, אחת הבנות, ניסתה לדחוף את השוטרים שיחלצו לעזרת הסובע. „אמרתי להם, היא מספרת, „שאתן להם כסף אם הם ייכנסו לעזור, שאתן להם כל מה שיש לי! אני יודעת איך הם שוחים בכריכה של שדרות כל פעם, ראיתי אותם. אמרתי שאחי הקטן ימות אם הם לא ייכנסו למים ויעשו משהו. ראיתי איך מנשה ויורם, שני האחים הגדולים שלי נעשים כחולים כל הזמן והבנתי שנגמר להם הכוח. ידעתי שאם לא יעזרו להם, הם עלולים גם כן לטבוע. צעקתי לשוטרים, התחנתי לפניי הם, אבל הם אמרו שהם לא יכולים לעשות שום דבר ונשארו לעמוד ולהסתכל, בידיים משולבות.”

גם שימחה, האם הנואשת, ביקשה מן השוטרים שיעזרו לבניה. בשיחזור הר מיקרה, ביום שני השבוע, סיפרה בכבי: „תפסתי את השוטר ביד, התחנתי לפניו. אמרתי לו: 'תראה אותי, אני זקנה, יש לי ילד שם ואתה לא עוזר להוציא אותו! הוא הרי ימות אם לא תעזור!' אבל הם נשארו לעמוד. אז ירדתי על הבריכים, התחנתי לפניי, ככה, אבל הם רק אמרו לי: 'גברת מה אנתנו יכולים לעשות?' השוטרים לא נכנסו למים, ולא הושיטו כל עזרה לבני המשפחה. אחותו התאומה של יעקוב, אביבה, עמדה ליד הפתח ש-

אצבע מאשימה

לתו של בנה. ליד האט (משמאל) עומדת הבת הגדולה, רותי, שזוכתת אמו של יעקוב, שמרחה מרגאי אל מקום נפיר עומדת הבת הגדולה, רותי,

כשהיא מחזיקה באחותו התאומה של יעקוב, אביבה. אחיה, אינה מוציאה הגה מפיה, רק מביטה על המקום שבו נפץ אחיה. מאז מותו היא שרוייה בהלם עמוק. **צילום: יצחק ישמח**

הציג לפני כתב העולם הזה תווה חתום בין מועצת שדרות לחברת אשבת, שבו מצויין כי החברה היא האחראית על גידור המיקלטים. מצויין בו גם כי החברה הקיבלתנית היא הנושאת בכל בקשת פיצויים, אם תהיה כזו, במקרה שייפגע מי מבני המקום.

מבנה, לבית-החולים באשקלון בגלל כאי בים בחוזה. אובחנה אצלו דלקת-ריאות חריפה.

האתרעות לא נענו

את שלושת השוטרים אי-אפשר היה לאתר, כדי לשמוע מה בפיהם. גם מתחנת-המיטרה בשדרות לא ניתן לקבל תגובה רשמית. לכתב העולם הזה נאמר רק כי צוות חוקרים ממיטרת שדרות חוקר את נסיבות המיקרה. לחי קירה הוזמנו, בינתיים, רק נציגי חברת אשבת מאשדוד, האחראית לבניית מיקר לטי הבטון, וקבלן-המיטרה שלה העוסק בבניית ארבעה מיקלטים כאלה בשדרות. לעומת זאת ניתן לקבל תגובה בלתי רשמית, מפי קציני-מיטרה מקומי, שביי קש שלא לפרסם את שמו. לדיברי אותו קצין מיהר אחד משלושת השוטרים, שי בשמו לא רצה לנקוב, אל הקצין התורן בתחנת-המיטרה, זמן קצר אחרי שראה את האירוע במקום. השוטר ביקש מן הקצין שיבוא איתו להגיש עזרה, או ליעץ מה לעשות. אך הקצין-התורן צעק עליו, וציווה שיחזור מייד חזרה למקום המיקרה וישיט את העזרה הדרושה.

כמה שבועות קודם למיקרה האמור הלך אחד מאנשי השכונה, דויד טובי, אל ראש המועצה, יעקב אלקבץ, כדי להתריע לפניו על הסכנה שמהווים ארבעת המיקלטים הפתוחים. טובי, שהוא אחד מועד ההורים בבית-הספר העממי שבמקום, לא הסתפק בתשובתו של אלקבץ כי הקבלן הבונה הוא האחראי לבטיחות המיקלטים. הרי חות התלהט, והתפתחה תיגרה בבית ה-מועצה בשדרות. בעיקבות התיגרה נפתח תיק פלילי נגד דויד טובי.

מנהל המחלקה הטכנית של מועצת שדרות, דויד פחימה, מתגורר במרחק של כ-50 מטרים מן המיקלט שבו טבע יעקוב מרגאי. הוא עובר ליד המיקלט כמה פעמים ביום. אך גם הוא לא עשה דבר להתריע על הסכנה שבמיקלטים הפתוחים.

גם בעצם יום האסון, בשבת, בשעה 11.30 בבוקר, הלכו שימשון רחמים ויהודית חסן, עוזרת לגננת המקומית, לתחנת-מיטרה של שדרות כדי להתריע על הסכנה. הם עשו זאת אחרי שראו כמה ילדים קטנים עוברים בקירבת המיקלט וכימעט מועדים לתוכו. כאשר דיברו עם חזרה לביתם, והודיע להם כי כבר קיבל הודעה ברוח דומה שעתיים קודם-לכן, שלוש שעות אחרי-כך טבע יעקוב מרגאי. פיתחי המיקלטים כוסו רק מאוחר יותר. ראש המועצה של העיירה שדרות, יעקב אלקבץ, מתנער מאחריות כלשהי. הוא

הם שני הפתחים שנעודו לאיוורור המיקלט, אולם לא כוסו להבטיח את הילדים שמשחקים בסביבה. האב, פינחס, וכמה משכני המקום, מביטים בפתח שבו נפץ יעקוב מרגאי וטבע.

פתחי מוות

במיקרה במקום, הוא שהצליח למשוח את סוף את יעקוב ממימי המיקלט. שני הא-חיים קשרו לגופו של ברוך חבל ושילשוהו פנימה. כעבור דקות אחדות יצא כשבדידו הילד המת. העובדה שגבר חזק הצליח להוציא את הילד תוך דקות ספורות מר כיתה כי אילו נחלצו השוטרים גם הם לעזרה, ייתכן שניתן היה להציל את הילד.

כימעט מייד לאחר-מכן הובהל אחיו בעדו נפל, כהמומה. אחרי שראתה את אימה כורעת לפני השוטר ניסתה הילדה למשוך את אחד משלושת השוטרים בידו לעבר הפתח. השוטר הסית אותה ונשארו במקומם. כאשר הוציאו את גופת אחיה מן המים, התעלפה. מאז, היא אינה מר-ציאה מילה מפיה. היא שרויה בהלם עמוק. היא עומדת שעות ליד פתח המיקלט ומת-בוננת פנימה. אחד מתושבי שדרות, ברוך כהן, שעבר

אלא שחווה לחוד — ומעשים לחוד. כראש מועצה היה יעקב אלקבץ צריך להשגיח על קיום תנאי החוזה, בדיוק כפי שהחברה הקבלנית תשגיח על הסכומים שתשלם לה המועצה. למרות האזהרות שקיבל, בדבר הסכנה שבבניית המיקלטים ללא אמצעי-בטיחות קפדניים, נשאר ביטי חוץ התושבים בידי החברה הקבלנית. לדיברי אלקבץ, היו כל ארבעה המיקלטים הנבנים כיום בשדרות, כולל זה שבו אירע האסון, מגודרים — עד שהחל שלב יציאת הבטון. כשהוחל בשלב זה הוסרו הגדרות, לאפשר לציוד גישה נוחה.

במקום גדר מסביב, אומר אלקבץ, „הניחה חברת אשבת רשתות-ברזל שהיו צריכות לכסות את פיתחי המיקלטים. רק לפני שבוע, שמעתי שהם עשו את זה, ומיהרתי להודיע למנהל מחלקת ההנדסה, יעקב כהן, כדי שיוציק את מנהל חברת אשבת והוא את קבלן-המיטרה שלו. לצערי, מנהל מחלקת ההנדסה, לא נמצא עכשיו, הוא בהשתלמות, ולא הצלחתי להשיג אותו כדי לברר אם ביצע את ההוראות שלי או לא.”

„עכשיו, הוסיף אלקבץ, „יש פקח ליד כל אחד מהמיקלטים 24 שעות ביממה, על חשבון המועצה. גם שאבנו את המים מן המיקלטים על חשבון המועצה, איננו מקמצים בהוצאות כסף כשמדובר בחיי אדם.”

האח

מנשה, בתוך המיקלט שבו מת אחיו. מנשה צלל ביום המיקרה שעה ארוכה וחיפש את יעקוב במים. לאחר מכן לקה מנשה בדלקת-ריאות חריפה.

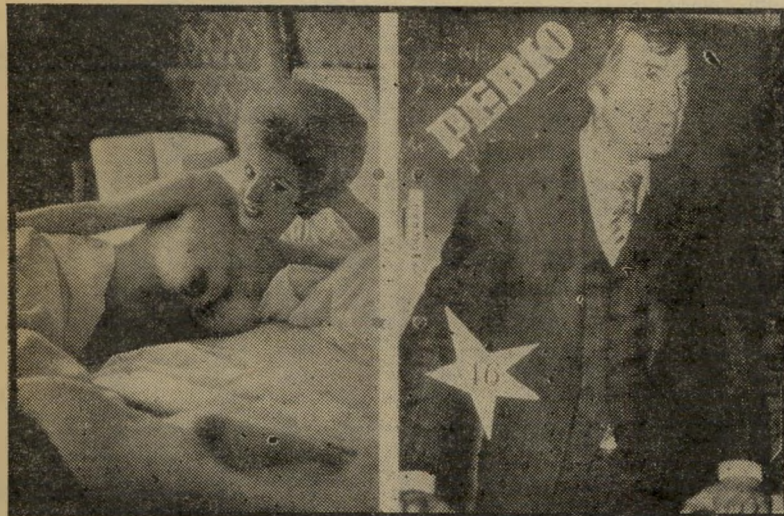
מישפט

פלאטו ישרם

תמונות ה"כ פורסמו ליד תצלומי-עירום והפרשה הגיעה לבית-המישפט

התמונות הועברו במיד ליד. היו שתלו אותן על הקירות בבתי-הם. אחרים שפרו אותן למוכרת. היו אלה תמונותיו של חבר הכנסת פלאטו-שרון, שהודפסו בי שערון האחורי של השבועון הרוסי רויו. המיונות בתמונות האלה היה שהודפסו בצד תמונות עירום של נערות ישראל, כתרנגיל פירסומת לפני הבחירות לכנסת. עורך השבועון הרוסי, יונטל צ'רקסקי אומר כי הוא ופלאטו-שרון גינעו להסכם ביניהם לפיו כל תמונה שתתנוסס בשער האחורי של השבועון תעלה לפלאטו 2000 לירות. אלא שלאחר סיום מערכת הבחירות סירב ה"כ לשלם את המגיע לצ'רקסקי. לראות את הנשים. יונטל צ'רקסקי לא הסכים לכך. "להיפך", טען הוא, "ה"כ פלאטו-שרון רצה בפירסום הגזע משום שבי ידע שרק בדרך זו יוכל להגיע אל שרי חרים הרוסיים שהעיתון מופץ ביניהם." משעמד פלאטו-שרון בסירובו לשלם את הכסף, תבע אותו עורך השבועון לדין, באמצעות עורכי-הדין אליהו הריצבי. בטי עוניו מסר לבית-המישפט כי בעת מערכת הבחירות הבטיח לו פלאטו-שרון 9000 לירות עבור פירסום תמונותיו ורשימת כתבות אוהדות על רשימתו של האיש הבורד לכנסת. באותו זמן הגיש צ'רקסקי תצהיר לבית-המישפט שבו טען כי נודע

נורמאלי, מה אני אגיד לכם, זה היה גבר עם... ביצים ביצים ביצים... הקריי גית שמירה אימבר, שהתפרסמה כאשר הושעתה מהרדיו לפני כשנתיים, בעת ש העזה להגיד "בית-שימוש" במיסגרת תוכי גית חיה שהגישה, עשתה זאת שוב. אלא שהפעם לא ננקטה נגדה כל פעולה ולו רק בגלל שתשדיר הפירסומת של מר עצת הלול הפך בשבועות האחרונים, מאז הושמעה לראשונה מעל גלי האתר, ההימ גון הלאומי של ישראל. הגינגל, כפי שנקרא בשפת המיקצוע תשדיר-פירסומת, הפך להימנון בקורס טי רוניות לאכול. יחד עם הביצים הן עמדו אל תורן בצבא. יחד עם הביצים הן עמדו המסע המפרך מבסיסן איי-שם ועם הביצים הן עמדו על מיגרי המיסדרים בטקס ג סיום החגיגי של הקורס. הביצים גינעו גם סוף חיל-האוויר, ופרתי הטייס זימרי את ג גינגל הפופולארי בין טיסה לטיסה, שלא לדבר על קורס קצינים שהתקיים לאח רונה בחיל הצלחה עד כדי כך, שמישרד-הבריאות מצא לנכון לשדר לאחר אחת ממחזורות החדשות בטלוויזיה אוהרה לצי בור, כי למרות תשדיר הפירסומת המוצי לח אסור לאכול יותר מביצה אחת ליום. פאק-פאק-פאק. מיהם האנשים ה עומדים מאחורי הביצים, שהפכו ללהיט הגדול ביותר שידע שוק תשדירי הפיר סומת בישראל? את התשדיר הומינה מר עצת הלול, כדי להתגבר על עורף הבי צים הגדול הקיים כיום בארץ. עורפי הביצים נוצרו כאשר הוקמו לו לים במשקי ההר, שסבלו ממחסור באדמה חקלאית. התרנגולות בלולים אלה מטילות מאות מיליוני ביצים: חלק מהביצים נר

ח"כ פלאטו-שרון ודוגמנית-עירום על שער "רויו" אין חשלוס לעירום

כש עליידי הציבור הישראלי, שעלי-פי הסטטיסטיקה צורך ביצה ליום לנפש; חלק אחר מיוצא לארצות אסיה ואירופה. ושאר מיליוני הביצים מסובסדות על-ידי הממשלה. לכן פנתה מועצת הלול אל פירסום אריאלי וביקשה למצוא דרך פירסומית כדי להגדיל את צריכת הביצים. הפירסומא דויד תמיר נרתם למלאכה, וביחד עם המוסיקאי קובי אושרת חיפשו דרך ליצור גינגל שיעורר תשומת-לב. שניהם לא שיערו לאיזו הצלחה יזכה הר גינגל שלהם. מספר תמיר: "לא ידענו איך לגשת לסיפור הביצים. הבאנו לאולפן הר הקלטה למעלה ממאתיים ביצים וכעשר תרנגולות אמיתיות. שברנו את הביצים ליד המיקרופון, כדי שישמע קול פיצוחן, ורדפנו אחרי התרנגולות כדי שתשמענה קול לות: פאק-פאק-פאק. אך לא הצלחנו. ישבנו בתוך ערימת של ביצים שבלות ותרנגולות רדופות והיינו אובדי-עצות. וכך נולד: יש עצה, טוני ביצה.

"החלטנו כי לא לסמוך על הביצות והתיר נגולות, כי אם על עצמנו. אני מתבייש להודות, אבל אני בעצמי משמיע בקולי את: ביצים ביצים' כשעודד בן-חור שר בכל מיני מבטאים את: מה לעשות וכו' ושוב אני משמיע את הפאק-פאק-פאק וב יחד עם עודד וקובי אנחנו שרים את ה סיומן החזור. ישבנו באולפן התגלגלנו מצחוק, וכך נולד הגינגל המפורסם." **ביצים תמורת מכונית.** שבוע אחרי שהגינגל התחיל לרוץ ברדיו, נגנבה מכוניתו של תמיר. הוא ביקש מידיה, שדרך

לו שח"כ פלאטו-שרון עומד לעזוב את הארץ לצמיתות, או להקופה ארוכה. לכן ביקש את עיכוב יציאתו מן הארץ, עד לתום המישפט. מל צ'רקסקי ופרקליטו, התייצב עורך-הדין יצחק לאלו, פרקליטו של פלאטו-שרון. יחד עימם הופיע גם שבתאי קלמי נוביץ, מזכירו האישי של ה"כ, ובידיו תצהיר-בשבעה האשיר את טענות יונטל. בתחילת השבוע האחרון הופיעו שני הצדדים בבית-המשפט השלום בתל-אביב. בפני השופט עמיקם פיאלקוב. כשראה השופט שכל צד נשאר איתן בדעתו התי ערב במחלוקת והציע שיסכימו על פשרה הוא אף פירט את הצעתו: עורך השבועני יצהיר שהוא מבין כי הפירסומים האמרי רים הכוללים, בין השאר, תמונות-עירום נפרעו בח"כ פלאטו-שרון וכתוצאה מכך נגרמה לו עוגמת-נפש והוא, העורך, מביע צערו על כך. בתמורה ישלם ח"כ פלאטו-שרון סכום 5000 לירות, קצת יותר ממח צית הסכום שתבע צ'רקסקי.

דרכי חיים

ביצים על גלי האתר

תשדיר-פירסומת מבריק, מסייע להתגבר על עורפי הביצים
 „אתמול הלכתי ברחוב ופגשתי בגבר לא

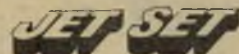

חופשת סקי בקפריסין קרובה אליך עכשו יותר מחמיר: המרחק הוא 45 דקות בלבד, והמחיר **4,290 ל"י בלבד לאיש** (ולא יאומן בחמיר של חופשה בארץ!)

- במשך 8 ימים חולבו לבלות חופשת סקי נפלאה בהר מרודוס, למייל בסביבה המרהיבה ביותר, לבקר בניקוסיה ובעיר הנופש לימסול.
- חשוב שחרגע שתמורת מחיר זה אתה מקבל אצלנו הרבה יותר:
- מתי מלון בדרגות 4 ו-5 כוכבים
- * פנסיון מלא (3 ארוחות) * טיסה הלוך ושוב * אוטובוס מפואר צמוד לכל אורך הדרך * מדריך ישראלי צמוד
- * מילים באזור * בילוי חיסם במועדון לילה * חברות במועדון סקי
- קפוז אלינו והקפיצה הבאה שלך תהיה להקפריסין!

ל"ג-ט-סט נסיעות בע"מ, רחי בוגרשוב 9, ת"א.
 רצוני לקפוז לחופשת סקי 'מקפיצה' בקפריסין...
 אשמח לקבל פרטים נוספים.

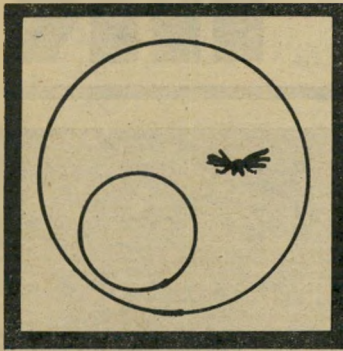
שם _____
 כתובת _____
 ת.ד. 2812

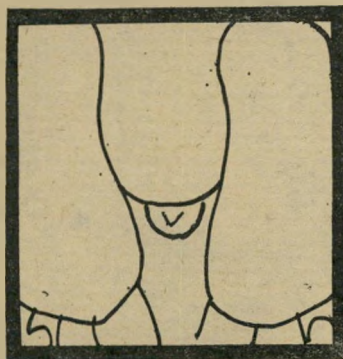
ד"ג-ט-סט נסיעות בע"מ, רחי בוגרשוב 9, ת"א. מל. 289023.
 ואצל סוכני הנסיעות

הפעל את דימויך ונסה למצוא לצורך שלמטה כותרת מתאימה, אשר חסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת: קשקשת, ת.ד. 136, תל-אביב. בין הזוכים יוגרלו פרסים: שתי מנות בשווי 50 ל"י (חמישים ל"י רות) כל אחת, באחד מסניפי רשת הפיצריות רימיני בתל-אביב.

קשקשת 2104

קשקשת 2102

● "רק רגע, גוליבר! הפדיקוריס" סית הלכה להביא סולם!" אורנה שליט, רח' הנרייטה סולד 50, חיפה

● "דני'ה, מה עשית עם תרופת ההורמונים שלי?" שרון טורוביץ, קיבוץ עיר כרמל, ד.ג. חוף הכרמל

● צעדי השלום של סאדאת. יוסי נאוה, אילת

● ה, אל תדרוך עלי! דנה מגידו, רח' מטה אהרון 11, רמת-גן

מסעות איטלקיות

- תל-אביב, ככר אתרים טל. 288800
- תל-אביב, ככר מלכי ישראל 4, טל. 263987
- תל-אביב, רח' אבן-גבירול 24, טל. 266177
- תל-אביב, דיזנגוף 93 טל. 221681
- תל-אביב, אחוות בית 3, טל. 53287
- חיפה, רח' הנביאים 20, טל. 640201
- חיפה, זרז רומן טל. 252654
- ירושלים, רח' יפו 43 כשר
- ירושלים, המלך ג'ורג' 15 כשר
- אילת, מרכז התיירות החדש

ח ד ש !!!

בני-הודח 262
פינת דיזנגוף
טל. 435070

תשבץ העולם הזה 2104

9	8	7	6	5	4	3	2	1	
	14		13	12		11		10	
		19	18	17	16		15		
	23	22			21		20		
27			26			25		24	
			30			29	28		
				32		31			
37	36	35				34		33	
		42		41	40	39		38	
			47		46	45	44	43	
				50		49	48		
				52		51			
60	59	58	57	56		55	54	53	
		64		63		62		61	
		69	68	67		66		65	
			73	72		71	70		
				75		74			
79			78			77		76	
	86	85		84	83	82		81	80
		90			89	88		87	
			95		94	93	92	91	
	102				100	99		98	97
				104					103

מאונך:

- חלד; 2. רחמנא יליצלן (ר"ת); 3. עוף-טרף; 4. סוף בלי התחלה; 6. אדמה המצויה בנגב; 7. ספר; 8. מיקוה-ימים ענקי; 9. עיר בגדה; 12. תיפארת; 15. מכלי-העבודה; 16. מעון; 17. דרך, באי-סלקית; 19. טרמינל; 20. כמו 14 מאר-באוניה; 29. ספינת המידבר; 30. מין דגי-מלח; 24. בתיקול; 26. מילא; 27. חדר באוניה; 29. ספינת המידבר; 30. מין דגי-מלח; 33. בסיס סליל החוטים; 34. אור מבליח; 36. כמות גדולה; 37. איור בעיר; 40. מילת-קריאה; 41. רוח רעה; 44. קידומת שמשמעה של; 46. כלי בשחמט; 47. כמו 101 מאונך; 49. עסיס הפרח; 50. כלי-קיבול בבגד; 53. גניחה קלה; 54. מין קוף; 55. הווייה; 56. בתוכך; 58. שן הפיל; 59. שיכר; 60. כלימה; 62. קמין; 63. מידת-לחץ עתיקה; 66. ביהה ארופית; 68. שכונת בירושלים; 71. כית; 73. חפירה עמוקה; 76. ממשש; 77. טיפוח גשם; 80. לאן?; 81. מזל; 83. מחלקי היממה; 84. דור רביעי; 86. מלכות; 89. אישון העין; 91. גון; 93. בן תאילנד; 95. קוגלאגר; 96. איכות; 98. שמו הפרטי של דה-מופאסאן; 100. בתוכה; 101. עם נוכרי; 102. וזיר.

מאונך:

- רפואות; 5. בדולח; 10. מילת-שלי-לה; 11. משמש בקפיצה-לגובה; 13. כלי-קיבול; 14. בהשאלה: עלוב-נפש; 15. כיר-סאי-כבוד; 16. הגיעו; 18. בתוכם; 20. זן; 21. חי לילי טורף; 22. מיפתן; 24. ביותר; 25. ראשי-תיבות (ר"ת); 26. צונח; 28. מישחקי-לדים פופולארי; 30. בהש-אלה; חיים משוגעים; 31. שיר-לכת צבאי; 32. מן הרגלים; 34. קריאה טלפונית; 35. הולם; 38. בפעם נוספת; 39. משקה קל; 41. רומם; 42. ואקום; 43. רשע; 45. פרח נוי; 47. אחורי הגוף; 48. מעונות השנה; 50. בין... לעשור; 51. קידומת הולנדית; 52. מילת-תחינה; 54. מין חרב; 57. גרר; 61. אביון; 62. סעד; 64. מאותיות הא"ב ה-אנגלי; 65. למרות; 66. רטוב במיקצת; 67. משש!; 69. בוך; 70. מן המזלות; 72. נאה; 74. ירקיגיה; 75. אגו; 77. הצוללת החדשה של ישראל; 78. מטע גפנים; 80. יפעה; 82. גור באפריקה; 84. מאור קטן; 85. רעב גדול; 87. מס-פיק; 88. דיאלקטים; 90. מגיד; 92. צא; 94. ממוצרי החלב; 95. בגד-שרד; 97. פרוסה; 99. מן התורים; 101. בלת-מעונך; 102. מינחה; 103. יישוב בערבה; 104. תלמיד-יישבה.

נגי צה"ל אלי ישראלי, כי יפרסם את הידיעה על הגניבה בתחנה הצבאית. ישראלי מילא את מבוקשו כשהוא שר בקולו העמוק: "ביצים, ביצים, ביצים, ביצים". הוא סיפר למאזיניו כי תמיר הוא האחראי על ההימנון הלאומי החדש והבטיח למוצא הישר אלף ביצים תמורת המציאה. כעבור שבוע צילצל הטלפון בביתו של תמיר בנווה-אביבים, ונאמר לו, כי מכור ניתן נמצאה במיגרש חנייה של בית משור תף ברחובות. המוצא הישר דרש אלף הביצים שלו, ואילו תמיר הציע תחליף כסף, אך המוצא התעקש. הסתבר כי בית המגורים בו נמצאה המכונית מאוכלס בי-מישפחות מרובות-ילדים, ולאחר התייעצות החליטו השכנים כי הם מעדיפים ביצים על כסף. לבסוף קיבלה כל מישפחה 80 ביצים והמכונית הוחזרה לבעליה. אך בכך לא תם סיפור הביצים.

אחרי שמישרד-הבריאות יצא באזהרה נגד צריכה מוגברת של ביצים, תקף פרז-ספור עזרא זוהר מבית-החולים שיבא את המישרד, והגן על צריכת הביצים. טען הפרופסור: מאחר ש-70% מכלל אוכלוסיית ישראל הם בגילאים שמתחת ל-30, אין כל סכנה באכילת ביצים, מה גם שצריכת

פירסומאי תמיר
ביצים, ביצים, ביצים

הירקות והפירות בישראל היא מן הגבוהות בעולם והירקות והפירות שורפים את הכולסטרול המצטבר בדם בכמויות גדולות בגלל אכילת הביצים. מי שהצטרף להגנתו של זוהר היה רופא האישי של ראש-הממשלה, ד"ר אליהו לוריא. טען כי לדעתו מותר לאכול שתי ביצים כל יום. מותר או אסור, הנינגל הגדיל את צריכת הביצים, כפי שהוכיחה סטטיסטיקה של איגוד המפרסמים. עיתון האיגוד אותות הציע להעניק ליוצרי התשדיר את פרס תונגול הזהב ואחד העיתונים פירסם קרי-קטורה בה נראות שתי תרגולות מקשי-בות לרדיו כשאחת מהן אומרת לחברתה: "פוי, עושים צחוק מהסחורה שלנו".

דמי חבר

האזרח רוקן את הדירה

נגב את הבגדים

זשוחח בטלפון עם כל העולם

כאשר נענה רפי אלון, צעיר נאה ו-עדין-מראה, לבקשת תייר ברזילאי בשם טוני ברביארי, הסכים לארח אותו כי דירתו למשך תקופה קצרה. הוא לא תיאר לעצמו לאיזו צרה הכניס את עצמו. נדי-בתלבו ואמונתו בוולת גרמו לו הסי-תבכות כספית רצינית ודיכאון עמוק. ממנו התחיל לצאת רק עתה.

רפי (24), יליד תל-אביב, שהה בפאריס במשך שלוש שנים לפני שירותו הצבאי, למד ריקוד השתתף במספיק-בארט במו-עודניליליה. לאחר שיתרוו מצה"ל היה מורה לריקוד בעיריות-פיתוח, ובשנה ה-אחרונה שימש כמארח — המקבל אנשים בפתח ומביילם לקומס — באחת ממסי-עודות-הפאר בתל-אביב. כאשר טוני בן-ה-26 התקבל לעבודה במקום, כעורר-מל-צד, התיידדו השניים.

פראייר מרומה. "נעשינו חברים טר-בים", סיפר רפי השבוע. "היה נדמה לי שאני רואה בו את כל המעלות הסי-בות שאפשר למצוא בבנאדם". הידידת (המשך בעמוד 46)

אחד מגדולי הקוסמים בעולם הגיע לארץ עם צוות טלוויזיה איטלקי כדי להוכיח, בעזרת אמרגנו לשעבר של „מכופף המזלגות“ הישראלי שזכה בתהילה בינלאומית, כי

אורי גלר עובד על העולם

העולם

גלר. „אמרתי בפומבי שהמדענים אשר בוחנים את גלר צריכים קוסם שיעזור להם לוודא שאורי לא נעזר בתרגילי אחי-זרעניים, התחיל ראנדי בסיפורו. „כתב-תי למנהל מכון סטאנפורד בקליפורניה, שמדעניו בדקו את אורי גלר, אבל לא קיבלתי תשובה.

רמאות

של קוסם פשוט

הזמנתי להיות נוכח בבדיקה ש-ערך לאורי שבועון טיים. הייתי צריך להתחזות כעיתונאי, כיוון שגלר הודיע שבנוכחות קוסמים הוא לא מסוגל לעשות דבר — הם מעצבנים, ומוציאים אותו מן הריכוז. אורי כופף שם מזלג, ושאל אותי: „ראית את זה? ענית לי: 'בהחלט, ראיתי כל מה שעשית'. הוא הסמיק, והחביא את המזלג מתחת לערימת ניירות. אחר-כך הוא לקח כף והתחיל ללטף אותה בעדינות, פעמים רבות. זה לא הלך, וראיתי אותו מכופף את הכף בכוח, בסתר. „בארצות-הברית ביטל אורי כמה הופעות, אחרי שהודעת לי עליתונאי שאני עומד להיות נוכח בהן. הוא ביטל את הופעתו בתוכנית טלוויזיה מחוף-אלי-חוף ברגע ה-אחרון, אחרי ששמע שגם אני אהיה שם. הוא פשוט שלח הודעה שאינו מרגיש בטוב. בבירמינגהאם, אנגליה, הוא זיהה אותי באולם יחד עם קוסמים נוספים, עשר דקות לפני תחילת ההופעה, והכריז על ביטול. הסיבה הפעם: התקבלה הודעה שערבים שמו פצצה באולם.

„גם אני מסוגל לעשות את כל הדברים המיסטוריים שאורי עושה — כולל כיפוף חפצים וכל תרגילי הטלפאטיה שלו, שהם ממש מישחקי-ילדים. אורי גלר היה פשוט חכם מכמה מהמדענים שבדקו אותו, והציג ליח לרמות אותם. הוא הרס את הקאריירה של מדענים באנגליה ובאמריקה. שבתחילה תמכו בו ואחר-כך נאלצו להירד דות שרומם עליידי קוסם פשוט. כמה מהם התפטרו, ואל השאר אין מתייחסים עוד ברצינות.

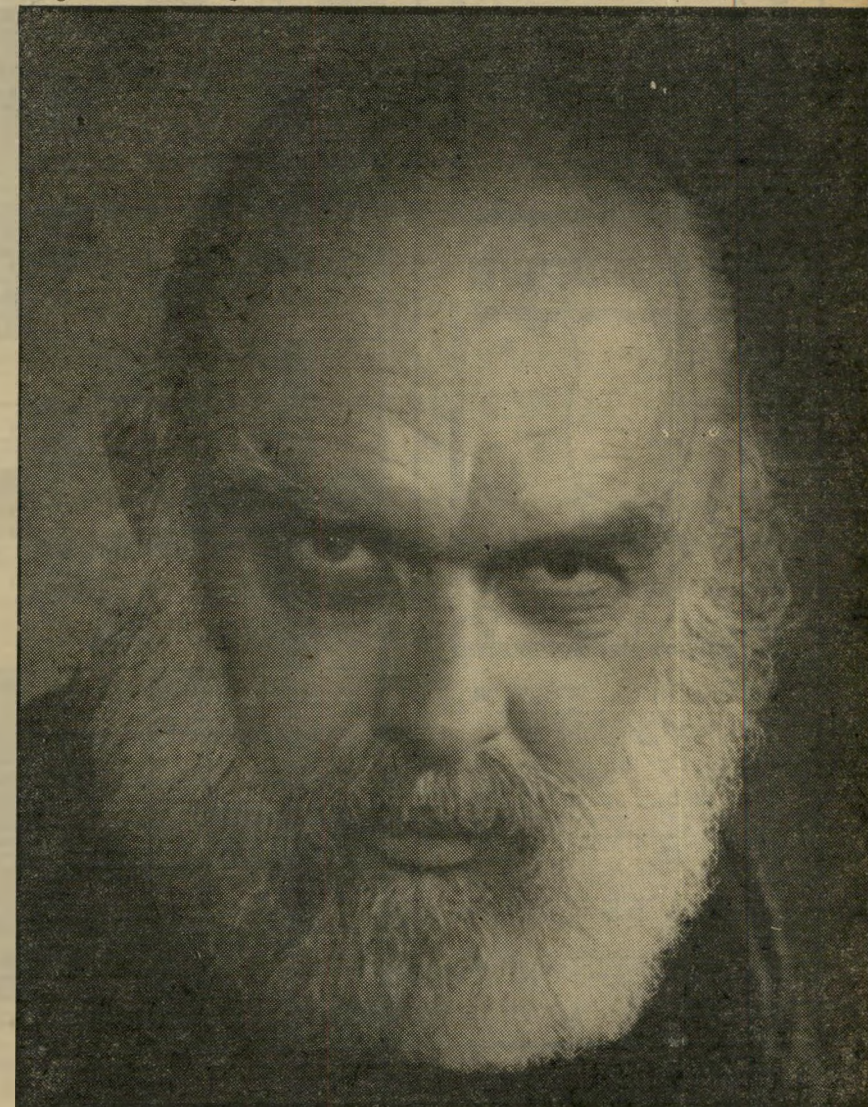
קים בהכנות האחרונות לראיונות עם ראני די ויאשה. „בינתיים אני מכין תוכנית אובייקטיבית. הוא לא הביא עימו ציוד-תאורה לצילומי-פנים, כיוון שהעדיף לצי-לם את הראיונות על רקע נוף ישראלי. אנג'לה ואנשיו לא נאלצו להרחיק לכת מן המלון התל-אביבי שבו שהו. הפארק הקרוב, גן-העצמאות, היה בדיוק מה ש-חיפשו.

על אחד הספסלים בגן, מול המצ-למה ולתוך מיקרופון קטן שהוטתר בדש חולצתו, סיפר הקוסם האמריקאי למראיינו האיטלקי על תגובתו הראשונה, לפני כחמש שנים, על מעשיו של אורי

הורט קאריירות של מדענים, יצור לא-חברותי, רודף-כסף, רע ופחדן — אלה רק אחדות מן המחמאות שחולק הקו-סם גיימס ראנדי לישראל-לשעבר אורי גלר, שהוא כיום אזרח מכסיקו.

ילד מפונק

זקן פרטי פראי לבן ידיים זריזות להפליא הם הדברים המאפיינים את הקוסם הבינלאומי הנודע, יליד קנדה, גיימס ראנדי, בן ה-49, שאינו חוסך במאמצים כדי להוכיח לעולם שאורי גלר הוא תרמית אחת גדולה וש„כל קוסם כישרוני יכול לבצע, כמוהו, כיפופי-חפצים וקריאת-מחשבות.“

הקוסם הנודע

אנשי-טלוויזיה מאיטליה, נערך במיסגרת פעילותו ה„אנטי-גלרית“. הכל החל מרעיון של מפיקיה-טלוויזיה פיירו אנג'לה להפיק תוכנית תיעודית על פאראפסיכולוגיה. לדבריו, זהו נושא פופר-לארי באיטליה. הוא חיפש הוכחות לתו-פעות על-טיבעיות אבל בכל מקום — בארצות-הברית, בראזיל ומכסיקו — נתקל רק בטריקים רגילים. אנג'לה, לשעבר עיי-תונאי ושדרן-חדשות וכיום מפיק ומנחה-תוכניות פופולארי בארצו, הגיע במיסגרת חיפושיו גם אל ראנדי, ממנו שמע שהי-סיכויים לגלות אדם בעל כוח מיסטורי „אמיתי“ קלושים ביותר.

אחד האולמות הגדולים של העיר ניו-יורק, הטאון-הול, היה מלא עד אפס מקום. הקהל הרב היה מתוח לקראת הופעתו של איש-המיסתורין אורי גלר. ה-פירסומת שבה זכה הישראלי הצעיר באמי-צעות העיתונות והטלוויזיה היתה עצומה, ואין פלא שהקהל באולם ציפה לראות ניסים ונפלאות.

אורי עלה לבמה בצעדים בטוחים, ופתח בנאום קצר על תכונותיו יוצאות-הדופן. לפתע, כימעט נחנק, מן השורה הראשונה הודקרה לעיניו דמות מאד לא-רצייויה. היתה זה הקוסם האמריקאי הנודע גיימס ראנדי.

הקוסם הממושקף לבן-הזקן, שהגיע הר-שבוע לישראל לביקור קצר, שמח כאשר התבקש לתאר את קורות אותו הערב, שהתקיים לפני כחמש שנים. „אורי לא הצליח לעשות שום דבר מרשים,“ אמר הקוסם בעל השם העולמי. „הוא רק כופף כמה חפצים, קרא מיספרים שנרשמו על לוח וכדומה. רק הנערות הצעירות בקהל התרשמו ממנו. חלק מהמבוגרים יצא בי-אמצע.“

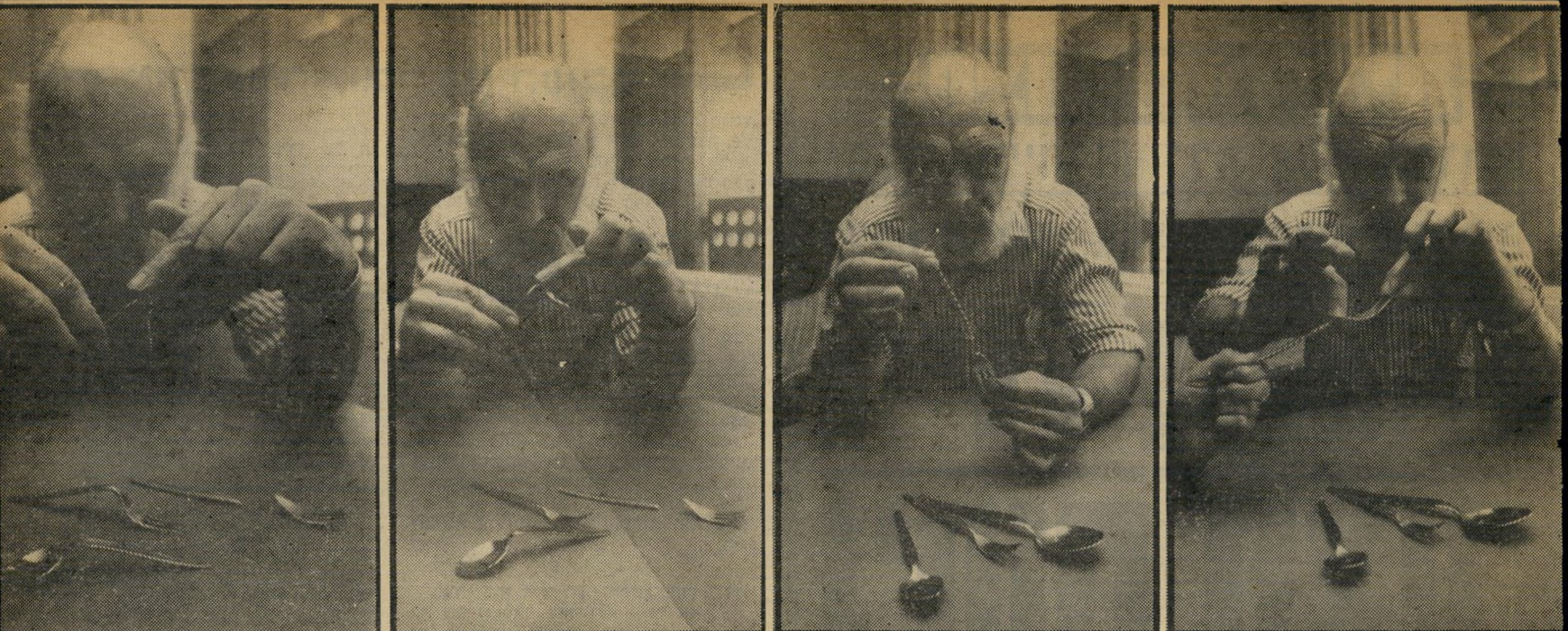
נראה שגיימס ראנדי לא יוכל למצוא שלווה לעצמו עד שיצליח להוכיח לעולם כולו שאורי גלר הוא רמאי ומאחז-עיניים. ביקורו הנוכחי בארץ, יחד עם שלושה

פייירו אנג'לה האיטלקי (מימין) בחר את גן-העצ-מאות התל-אביבי כאתר-צילומים לראיון בשבוע שעבר עם יאשה כץ (באמצע), אמרגנו-לשעבר של אורי גלר, ועם הקוסם גיימס ראנדי. כץ, המקווה עדיין לקבל אי-פעם בחזרה חלק מהכספים שגלר חייב לו, הסכים לגלות למראיינו האיטלקי סיפורים על אורי גלר, שאותם שמר עד היום בסוד.

כוכב הטלוויזיה

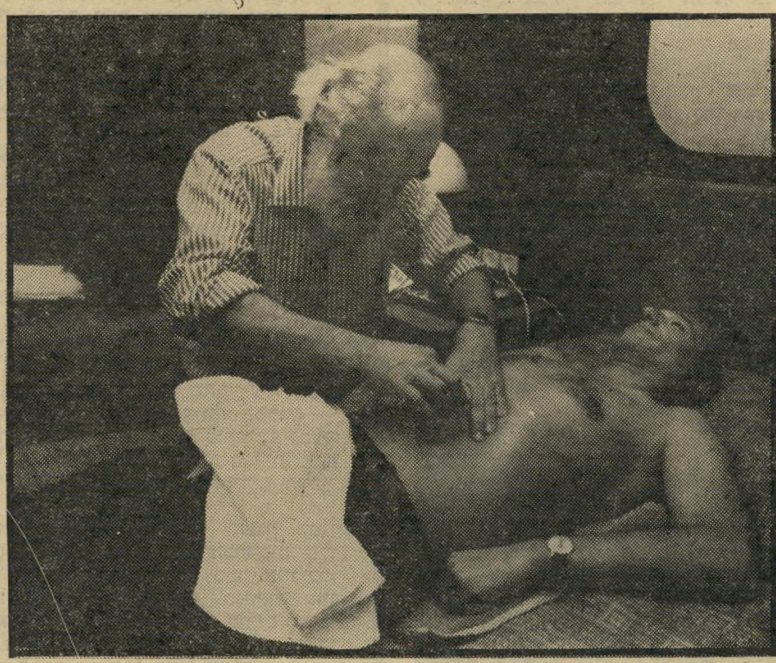

כך הוכיח הקוסם האמריקאי כיצד מאחז אורי גלר את עיני קהלו

הקדיש המחבר לראנדי, בצירוף התואר הנ"ל שמשמש אותו מאז. "עוד לא נתקלתי במגעול שלא יכולתי לתתו", מזהיר האיש בקול שקט, ומספר על 22 בריחות מבתי-כלא שונים ברחבי העולם והיחלצויות לאינספור מי אזיקים וכתוננת-משוגעים. שתיים מן הבריחות המשמעותיות ביותר בחייו היו מסוג הרגע-האחרון — מן החופה. כיום הוא גאה להצהיר על חיירוקות מארי שרים.

לפני כשנתיים הוציא ראנדי לאור ספר בשם הקסם של אורי גלר, שנמכר בכ-100 אלף עותקים ברחבי העולם. "הספר מוקדש לשני אנשים שכימעט רימו את כל העולם — אורי גלר וחברו הקרוב מזה תשע שנים, שמסון (שיפי) שטאנג". סיפור ראנדי די, "שיפי הוא רק בן 22, צעיר מאורי בעשר שנים, אבל הוא המוח שמאחרי אורי גלר. שיפי הוא אורי גלר. הוא זה שמארגן ויוזם להטוטים וטריקים. אורי הוא רק הדמות החיצונית."

ניתוח ספיריטואליסטי

לפי שיטת המרפאים הפיליפיניים ביצע הקוסם גיימס ראנדי בחדרו במלון דן בתל-אביב, במטרה להוכיח שגם נושא זה, כמו עלילותיו של אורי גלר, הוא אחיזת עיניים מחוכמת. אחרי לישה קצרה בבשרו של ה"מנותח", מראיין-הטלוויזיה פירו אנגלה, פרץ לפתע מחזהו נזול אדום כדם, והופיע חומר מיטורתי שהיה אמור להיות ה"גידול". לבסוף ניקה הקוסם את "איזור הניתוח" במטלית, "המנתחים הפיליפיניים משתמשים בדם חיות ובבשר-חיות", הסביר ראנדי לאחר-מכן, "כל קוסם יכול לבצע את התרגיל".

"בספר שלי ציטטתי את המאמר שהו-פיע בהעולם הזה לפני שנים אחדות, על אחיות-העיניים בתופעה ששמה אורי גלר. זה היה העיתון היחידי שפירסם באותו זמן כתבה נגד אורי. כל שאר עיתוני העולם פחדו לעשות זאת. הם ידעו שזה עלול לפגוע במכירות שלהם. היה ברור להם שהקוראים רוצים להאמין בכוחות המיסטוריים של גלר. רק אחרי שהספר שלי יצא לאור, קיבלו העיתונים אומץ לפרסם כתבות נגדו. שם הספר, "אגב, היטעה רבים. אנשים לא ציפו למצוא בו גישה שלילית, אבל כשגמרו לקרוא אותו, שוכנעו שהצדק איתי."

גיימס ראנדי עדיין מקוה למצוא בי אחד הימים את האיש שיוכל להדגים בפניו תופעה על-טבעית אמיתית. לאדם הזה הוא מבטיח לתת על המקום המחאה על סך 10,000 דולאר מכספו הפרטי. "כבר 13 שנה אני מסתובב עם הצ'ק הזה, ורק מחפש למי לתת אותו", הוא אומר. "הרבה ניסו כבר את כוחם, אבל הסתבר שהם משתמשים בטריקים הרגילים. מציאת תר-פעה אמיתית אחת שווה, לגבי את הסכום הזה, הייתי שמח לגלות את האמת, ולשנות בעיקבות זאת את כל חיי ואת הפילוסופיה הפרטית שלי."

יחד עם כמה קוסמים ומדענים אחרים הוא פעיל בוועדה אמריקאית שלה סניפים באנגליה ובצרפת, ששמה לה למטרה לבר-דוק אנשים הטוענים שניתנו בכוחות על-טבעיים. עד שתימצא ההוכחה הנכספת מתנגד ראנדי בתוקף לכל מה שנוגד ממנו שמץ של על-טבעיות, אפילו כש-מדובר ברוסיה, הידועה במחקרה בנושא. לדבריו: "הרוסיה שמקרבת חפצים אל גופה ללא מגע-יד, היא קוסמת-יחובבת. רוסיה אחרת, ש'ראתה' צבעים בקצות-אצבעותיה — נתפסה ברמאות."

בכל המיקרים שבהם אורי מכופף הפי-צים, לא רואים את ההמתכת מתכופפת למעשה. רואים את ההפץ שטוח, ישר, ורגע לאחר-מכן — כפוף, לאנשים נדמה שהם רואים את כל התהליך, אבל למעשה אינם רואים אותו. אורי מכופף את הפי-צים כאשר אנשים לא מסתכלים, בדיוק כשם שאני עושה זאת. וזוהי רק דרך אחת לעשות את התרגיל הזה. הטכניקה היא, למעשה, לעשות מה שנוח באותו רגע. להיעזר במה שקיים בסביבה הקרובה, אני שים לא בוחנים את גלר בזהירות, וחץ מזה תמיד יש לו עוזר לידו, שמכופף הפצים כאשר תשומת-הלב מופנית אל אורי.

"יש הסבר גם לכל תרגיל-טלפאטיה שהוא עושה. למשל: קריאת מיספר ש-נכתב על לוח שחור מאחורי. הוא קורא לנערה או לאשה צעירה לעשות זאת. איתן הוא מצליח טוב יותר. גברים נוטים לשאול יותר מדי שאלות. האשה כותבת מיספר בן שתי ספרות, ומוחקת אותו. אורי מביט בקהל, ומבקש שיחשבו על המיספר. בשורה הראשונה יושב איש-הסוד שלו, ונותן לו את הסימנים המוסי-מכים, תנועות יד או רגל, בצורה כזאת הוא יכול לנחש גם צבעים ואותיות. הור-פעה שלו בניו-יורק הוקלטה ללא ידי-עתו, ושם אפשר לראות בבירור את הסי-מנים שעשתה לו מן השורה הראשונה אחת מילידותיו. נערה בשם סולוויג.

"אינני יכול לומר בוודאות שהכל אצל אורי גלר רמאות, כיוון שלא ראיתי את כל הדברים שהוא עשה. אבל ממה ש-ראיתי, או דברים שתוארו בפני — הכל אחיות-עיניים. ברור לי כיצד הוא מבצע את מרבית הדברים, ואני מסוגל לעשות אותם באותה ההצלחה. למעשה, כל אחד יכול ללמוד לבצע את הטריקים שלו, אבל רק בודדים יכולים לעשות זאת בצורה מושלמת. אילו גיליתי כיצד הוא עושה את הדברים, אנשים היו מתאכזבים מה-קלות שבכך."

אבל גיימס ראנדי הוא קוסם מיקצועי, מן הטובים בעולם, ובתור איש-מיקצוע אין כל סיכוי שיגלה למישהו שאינו עמית-למיקצוע את סודותיו, שבמיקרה זה הם גם סודותיו של אורי גלר.

צ'ק של 10,000 דולר

הקוסם הצנום, ממוצא-הקומה, נולד בקנדה בשם רנדולף זווינגלי לפני 49 שנים, להורים ממוצא דני. עד גיל 17 חלם להיות מדען או ארכיאולוג, אבל קירקס שחנה בעיר-מולדתו שינה את תוכי-ניתויו. למרות התנגדות הוריו הצטרף לליצנים וללוליינים, והחל מתמחה בקס-מים ובפיצות מנעוליים. האב — עובד חברת-טלפונים, והאם — עקרת-בית, סלחו לו רק כאשר התברר להם שהבן מוצא את פרנסתו בכבוד.

הפרנסה נמצאה לו בשנים הראשונות במועדוני-לילה, ואחר-כך באולמות גדולים ובהופעות בטלוויזיה. "האווירה במועדון-נים לא התאימה לי", הוא טוען, "אני לא מעשן ולא שותה". מזה עשרים שנה הוא

מדעים, ובאותו קטגוריה יותר, "אמך-הב-ריחות הגדול ביותר בעולם". התואר הזה אינו המצאתו הפרטית, לדבריו, אלא רעי-יונו של ויליאם לינדי גרשאם, האיש שכתב בשנת 1958 ספר על הקוסם הודני — האיש שהלך דרך קירות. את הספר

חי בניו-ג'רזי, ארצות-הברית, ולפני ידי-דיו היהודיים הוא מגדיר את עצמו כ-"כמעט יהודי, כיוון שפעם היתה לי במשך שנתיים בעלת-בית יהודיה, שלימדה אותי כמה מילים בעיברית."

בכרטיס-הביקור שלו רשום, "ראנדי הי-

(המשך ממחוד 41)

על המיטה והביט בעניין בידו של הר' "מנחם". שניסחה לחדור לתוך גופו. נודע אדום כדם הופיע פיתאום מהיכני-הוא, ואחריו נייר מקופל, ספוג באותו נזול. זה היה אמור להיות ה"גידול". "המנת" חים בפיליפנים משתמשים בדר-חיות וב- חתיכות קטנות של בשר-חיות". הסביר ראנדי. "כל קוסם יכול לעשות זאת. הסר- טים על ניתוחים אלה מפליאים רק את מי שלא מתמצא בנושא. על-ידי עצירת הסרט ברגע מסוים הוכחתי לאנשים היכן הטריק, שאליו לא יכלו לשייכלב תוך כדי הקרנת הסרט".

חובות לנשים

עשירות

תופעה של אורי גלר גורמת, לדעת הר' ראנדי, נזק לדור שלם של צעירים. הם רואים בו הוכחה לקיום כוחות על-טבעיים, הוא מתלונן. "המאמינים מקפידים ללבוש חולצות-טי עם דמותו, ועם הכתוב בת 'אורי גלר - המשיח'. נאמה שהעניין בו שוכן, בינתיים בעיקר בארצות-הברית. בשנה האחרונה לא שמעו עליו. אין לו מה לחדש יותר. יש לשער שהסרט על חייו, בהפקת רוברט סטיגווד, לא ייצא אל הפועל מסיבה זו".

מפגישותיהם הספורות - שהרי אורי התחמק ממנו, לדבריו - ובעיקר מתוך סיפורים של אחרים עליו, מתאר ראנדי את אישיותו ומעשיו של אורי גלר: "הוא מתנהג כמו ילד מפונק, מרבה לבטל אי-רועים ברגע האחרון ונוהג להלום באי-רופיו על השולחן כשהוא מעוצבן. הוא מצטיין בהסרת-החיות, עושה רק עם שמכניס סוף לכיסו ואת שמו לעיתונים".

"במשך השנים הילווה כספים בלי סוף, והוא חייב עכשיו סכומים גדולים להרבה אנשים. יש לא מעט נשים עשירות מאד, ידועות בנייריוק, שתבענה אותי לדין אם אזכיר את שמן בהקשר זה. אורי חייב לשלם כל הזמן לאנשים סביבו, לאלה שעזרו לו באחיות-העניינים".

"בעבר הרוויח אורי מיליוני דולרים, אבל אינני חושב שנשאר לו מזה הרבה. הוא מבזבז המון, אף אחד לא נענה ביני תיים להצעתו לתת לו מיליון דולר מראש, כדי שיסמן תוך כדי טיסה באווירון היכן מצוי נפט. הוא מחכה להזדמנות שמישהו יתפתה לו בעניין זה. אין לו מה להפסיד. אם ימצאו נפט, הוא יקנה את עולמו וירוויח הרבה כסף, ואם לא, תמיד יוכל לטעון שלא חפרו מספיק עמוק, או שלא דייקו בנקודה שעליה הצביע".

"מזה שנה, אורי הוא תושב לוס אנג'לס, בעל דרכון מכסיקאי. לפניכן עשה מאר מצים לקבל אזרחות ברזילאית, אבל לא הצליח. במכסיקו הוא הצליח להתיידד עם

אלה לפני שידור התוכנית, בתחילת חודש אפריל 1977. יאשה, שהיה אמרגנו של אורי בחור'ל משנת 1972, במשך שלוש שנים, היה מוכן לגלות לפי-שעה רק חלק מהדברים שעליהם דיבר בראיון.

אישה רע,

פחדן וטיפש

מ' אד התאכזבתי מאורי, מב- יכולתו" סיפר קץ. "הוא דרך על אנשים, ניצל אותם, וכשלא נזקק להם יותר, זרק אותם. אחרי שאני ואמרגן נוסף, ורנר שמיט, שהוא גם מפיקת-אטרון, בנינו אותו ופירסמנו אותו בכל העולם, נעשינו מיותרים לגביו. לשנינו הוא חייב כספים רבים. לי הוא חייב, על-פי החוזה בינינו, חמישה אחוזים מכל הופעותיו. הוא טוען שיש לו כמה מיליונים - אז אם כך, חמישה אחוז מהם שייכים לי".

"אורי הוא אישה רע, טיפש, פחדן גדול, לא מפרגן לאף אחד ולא עוזר אף פעם. זה לא נכון שהוא מסוגל 'לקרוא' מה שאחרים חושבים, הוא נהג לומר שקל לו בזכות תכונה זו, עם בחורות. אבל מאז ידידותו בארץ, עם איריס דוידסקו, לא ראיתי אותו יוצא בקביעות עם בחורה כלשהי. היו לו הרבה מעריצות, אבל אף חברה קבועה אחת. הוא היה מאוהב רק בעצמו. מהעבודה איתו זכיתי רק לשני דברים טובים: ראיתי את העולם, והיכרתי הרבה אנשים מעניינים".

אכזבתו של יאשה כץ ממכופף-הפנים אחד לא הפריעה לו לגלות התעניינות בבבל-כישורים דומים, תלמיד השמינית מרמת-אפעל יורם נחמן, שאותו איתר אחרי פירסום הכתבה "היורש של אורי גלר" (העולם הזה 2101). יאשה יום פגישה בין יורם לגיימס ראנדי, וציפה לעימות מעניין.

"אני מקווה שאתה לא הולך להיות כמו אורי גלר", אמר ראנדי ליורם, "אני לא צריך שתי בעיות. יורם לא התיימר להיות בעל כוחות על-טבעיים, ובכך רכש את אהבת-הלגנצה של הקוסם, שאמר עליו בסוף הפגישה: 'לשנינו יש אותה המטרה - לבדר אנשים. הוא בחור פיקח ואינטלי-גנטי, ואם יגיע פעם לארצות-הברית, אקח אותו ברצון בחור אחד התלמידים הצמור דים אלי'".

יורם, שאפילו לא טרח להפגין לפני הקוסם הוותיק את הטוטריה-הכיפופים שלו כיוון ששניהם ידעו היטב כמה המדובר, הודה שכוחות על-טבעיים, "כניראה" אין לו, אבל הרגיש שלמרות זאת קורים סביבו כל העת דברים מוזרים. "אולי מישהו מנסה לסדר אותך?" שאל ראנדי.

יורם נחמן יצא מן הפגישה ברווח של

הצור הפלילית

כתבה שנייה בסידרה על המתרחש

בצפון הפרוע, בעידת-העולים הגלילית

ריח הזבל
ניחוח הצור

כי האשמותיו של זריהן הן בעלות בסיס של ממש, אך כאשר הועברו התיקים ל-טיפולו של פרקליט חיפה והצפון, יהודה רשף, עם המלצה להעמדה לדין, הם נסגרו. סגירת התיקים היתה האות לפתיחת מסע השמצות והאשמות של מנהיגי הצור, הי אחד על ונגד השני. כאשר שמע אליהו כלפון, יושב-ראש המועצה הנוכחי, את האשמותיו של

ה בית נמצא בקצה הדרומי של הצור. בכירי המועצה הגיעו אליו באמצע הלילה, בלוויית נערות-חמד ובקי בוקי משקאות-חריפים. בכל שעה משעות הלילה הגיע זוג נוסף, לאחר שזוג אחר יצא משם. חלק נכבד מן האורחים יצא רק בשעות המוקדמות של הבוקר, היישר אל משרדי המועצה של הצור, אל מקום עבודתם.

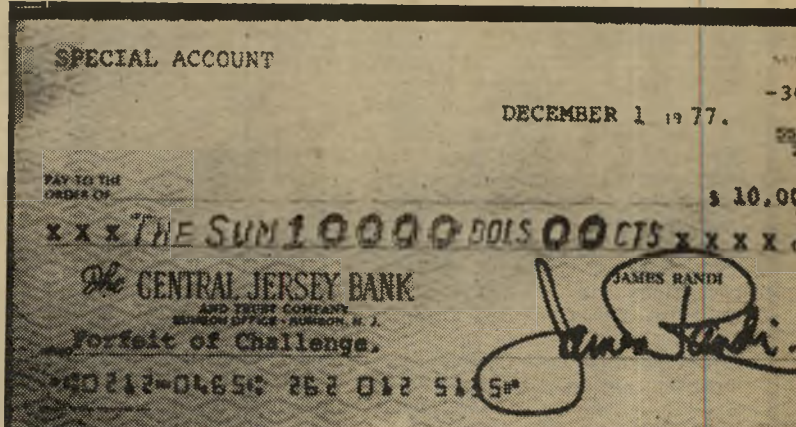
טובעים השניים

אליהו כלפון (מימין) וטוביה אלבוגו, גיבור המר' עצה (משמאל) בחצר תחנת-המיטרה בראש-פינה. השניים יצאו נגד האשמות שהעלו נגדם, וטענו שהם חפים מפשע.

יצחק זריהן, הגיב בחיוך בלבד. היתה לו סיבה טובה לכך: תיקי החקירה נגדו נס- גרו על-ידי פרקליטת המדינה. האשמה תיהם החוזרות של יצחק זריהן וזריהן אחת נה, עד-מדינה בפרשה, לא הצליחו להוציא משלוותו. וגם לכך היתה לו סיבה: הוא סיפר לכתב העולם הזה על בית-הפגישות שנהל על-ידי זריהן, כאשר היה יו"ר המועצה בחצור - הבית שכולם קראו לו: הגלרית.

סיפורו של בית-הפגישות לאנשי הצמרת בחצור הפלילית הוא רק חלק קטן ממה- שיהם של ניבחר המועצה. הוא מהווה את שאי הסיאים במאבק שנמשך כבר יותר משנתיים, בין שני מנהיגים מקומיים: יצחק זריהן ואליהו כלפון. זריהן, מי שהיה יושב-ראש המועצה בי- חצור, האשים לפני כשנתיים את יורשו, כלפון, במתן עשרות מיכורים במירמה, כדי לקבל טובות-הנאה שכללו סכומים נכבדים. לדברי זריהן, עשה זאת כלפון כאשר שימש כיו"ר ועדת-מירום. בי- אותם ימים ביקש זריהן מן הממונה על המחוז מטעם משרד-הפנים, ישראל קניג, מחברו של מיסמך קניג המפורסם, לבדוק את מעשיהם של אנשי המועצה. בבקשתו התריע בפניו על מעשי-החיתות בעיירה, וביקש ממנו לפזר את המועצה. שורא היה יו"ר שלה, ולמנות במקומה ועדה קרד- אתה. ישראל קניג סירב לעשות זאת, כי חשש מפירסום הדבר ברכים. רק לאחר שאיים זריהן בפירסום מעשי השחיתות בעתונות, שלח הממונה משקיף מטעם משרדו, כדי שיבדוק את הטענות. קצין המחוז מצא רק פגמים קטנים בעבודתה של מועצת הצור. בעקבות הבדיקה, ומש- ראה זריהן כי ממשרד-הפנים לא תצמח היישועה, התלונן במיטרה על כלפון כעל האיש שהיטה מיכורים במירמה. בדיקת צוות-חקירה של מישטרת הגליל העלתה

מתנות
ללא תמורה
מי כנוז, מנהל מחלקת הפיתוח בעייר-רה, מאשר את דברי כלפון. סמי עצמו היתה מגיע לשם לעיתים תכופות. בחברת-תירות או בחורות מקומיות. כאשר הגיע לשם מצא, לדבריו, את מרבית חברי הקרובים מן המועצה בחברת בחורות שלא הכיר. הם עסקו שם בשתיית משקאות ובי- כל השאר. לדבריו של יצחק זריהן וזתי אחת ההש- מצות שהמיץ יו"ר המועצה כדי לכללך את

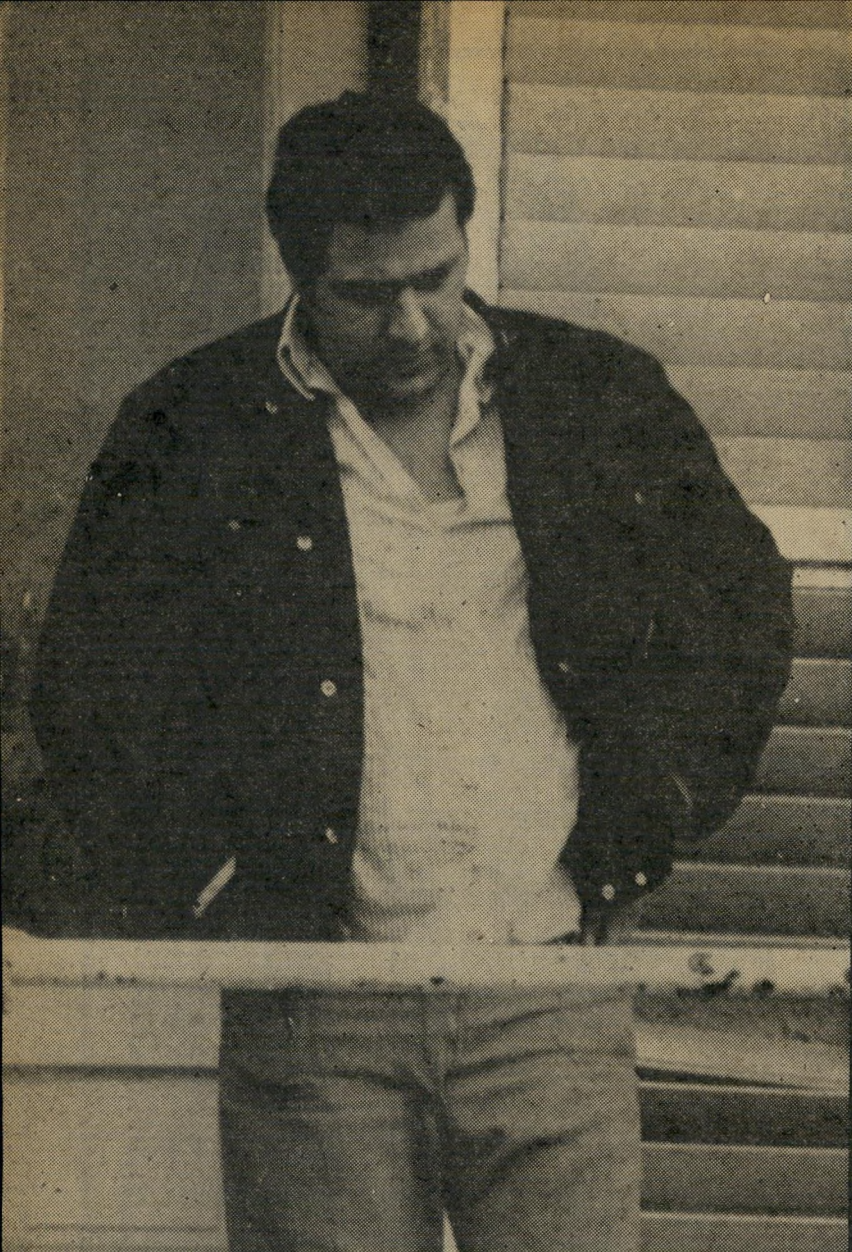
10 אלפים דולר

זהו סכום הצ'ק שנושא גיימס ראנדי בתיקו מזה 13 שנים, כדי להעניק לאיש שיזכה לו קיומה של תופעה פאראפסיכולוגית על-טבעית אחת. לפני בואו לארץ, בשבוע שעבר, הו' ציא הקוסם צ'ק חודש, הנושא את התאריך המעודכן הראשון בדצמבר, שנת 1977.

כמה טריקים חדשים, ובאמונה שאורי גלר כולו תרמית אחת גדולה. "ראנדי שיכנע אותי שהכל אצל גלר זה זריות-ידיים", אמר יורם בצער, "אבל למרות זאת - אין כמו אורי גלר".

"ברור שאין עוד אחד כמוהו", הסכים גיימס ראנדי. "אין עוד אחד שהצליח בעזרת כלי-כך הרבה חוצפה לעבוד על כל העולם".

נעמי רון

וריהן מאשימים זה את זה בהשחתת הי- מיסמכים. עדויות שקר יזומות, עלילות השמצות והוצאות דיבה, הם עניין של יום-יום. כמו כל תיקי החקירה בפרשיות חצור הגלילית, נסגרו גם שני התיקים האלה. העובדה ש- מישלו אשם לא שינתה את שיקוליהם של פרקליט חיפה והצפון ושל אנשי פרקליט טות המדינה. אלה מיהרו לסגור את תיקי החקירה לפני שינתן להם פירסום של ממש.

אליהו כלפון טוען כי כל האשמותיו של יצחק זריהן הינן האשמות סרק, ומסייע בידו גם באיכותו וידידו האישי, טוביה אלבוגן, גיזבר המועצה. נגד השניים היו תלויים תיקים פליליים עד שפרקליט המדינה החליט על סגירתם. לדברי כלפון, מעולם לא ניסה להעדיף מישהו מחבריו כדי שיזכה במיכרו זה או אחר, ולא קיבל תמורה כלשהי עבור מסירת מיכרו. הראייה, לדבריו, היא העובדה שפרקליט המדינה סגר את התיקים.

יצחק זריהן סבור אחרת. לפני ימים אחדים הגיש ערר על סגירת התיקים. ה- ערר של זריהן מתבסס בעיקר על עדותו של דויד אוהנה, קבלן לעבודות גינון שקיבל מעמד של עד-מדינה. סיפורו של דויד אוהנה דומה לסיפורו של זריהן. לדבריו, כאשר עבד בחברת המשקם כגנן אזוורי, נישא אליו יו"ר המועצה, אליהו כלפון, והציע לו לעזוב את החברה בה עבד כשכיר, כדי שיוכל לעבוד כעצמאי. באותו מעמד הבטיח כלפון לתת לו את הדחיפה הראשונה שכל עצמאי מתחיל ניוזק לה: זכייה במיכרו של למעלה מ- 100 אלף לירות.

אוהנה קיבל את ההצעה. הוא שמע מכלי- פון פרטים על שתי הצעות שהוגשו לאותו מיכרו, וכאשר הגיש את הצעתו שלו ידע להציע מחירים נמוכים יותר. הצעתו של אוהנה התקבלה לאחר דין ודברים הריף במועצה. יושבי-ראש ועדת המיכרוים היה לא אחר מאשר אליהו כלפון.

רק אחרי שנכנס לעבודת המיכרו, הגיע לביתו אליהו כלפון והתחיל לבדוק את סיפרי החשבונות שלו, כאילו היו אלה ספריו. אוהנה, שחשד בכלפון, בגלל מעשה זה, החליט לנתק את הקשרים עימו. באחת מישיבות סניף הליכוד בחצור יצא דויד אוהנה, שהיה מפעילי הרשימה במקום, נגד מנהיגותו של אליהו כלפון, הוא הציע יו"ר אחר. כך התהווה הקרע בין שניים. כמה ימים לאחר מכן צילצל כלפון לאוהנה וביקש ממנו 3000 לירות. יומיים לאחר שקיבל את הסכום הזה ביקש שוב סכום דומה. אוהנה שילם 3000 לירות בשנית.

את הדברים האלה מסר דויד אוהנה ב- עדותו במישטרה, לאחר שקיבל מעמד של עד-מדינה. ראש לישיבת החקירות במרחב הגליל, פקד דב גנור, מצא את היו"ר הנוכחי של חצור, אליהו כלפון, חשוד בקבלת שוחד ובקשירת קשר לזכות ב- מיכרו במירמה.

יצחק זריהן, שביקש לטהר את חצור, פנה ליועץ המישפטי, אהרון ברק, במכתב: „בעקבות הכתבה שפורסמה בהגורט הזה ובשם „חצור הפלילית“ ועניינה, אייהעמר דתם לדין של אישים בכירים במועצה

שמו הטוב, זריהן, שבשעות הפנאי הוא סופר סת"ם, אומר כי המקום משמש אותו בעבודות האומנות שלו: כתיבה של סיפ- רייקודש ועבודות פסיפס.

אלא שאליהו כלפון לא מרפה מעיסוקיו הפרטיים של יצחק זריהן ומרחיב את היריעה בנפש חפצה. לדבריו, התרחשה לפני כמה חודשים פרשה בין זריהן לבין עוזרת הבית שלו, רוזה בן-הרוש, שהס- עירה את חצור כולה. הפרשה עצמה הגיעה לדיעת המישטרה וזו חקרה בנסיבותיה.

סיפרה רוזה בן-הרוש בתחנת המיש- טרה: „שלושה חודשים לפני התחנה שלי עבדתי אצל יצחק זריהן, שהיה אז ראש המועצה. עבדתי בתור עוזרת-בית הייתי מנקה את הבית שלו. ביום אחד, אחרי חודש וחצי, בא אלי יצחק זריהן בשעות הצהריים, כשאשתו לא הייתה ב- בית, ואמר לי שהוא אוהב אותי ורוצה לעזור לי בהתנהגות שלי. הוא אמר שיסדר ריהוט לבית שלי ואמר שהוא ישלם את זה מכיסו, והלקס מהכסף יסדר לי מלישכת- הסעד. הוא התחיל לנגוע בי בכתי, אחר כך בראש והתחיל למזמז אותי בכל גופי ועל שדי ותוך כדי כך הרים את שימלתי והוריד את תחתוני. לאחר מכן הוריד לעצ- מו את המיכנסיים והתחננים ונשאר ב- חולצה. אחרי זה לקח אותי לחדר שלו.“

כאשר שמע זריהן על עדותה של בן- הרוש במישטרה, מיהר אל עורך-הדין שלו, דוד וייסמן, כדי שיחבר למענו מיכתב לפרקליטות חיפה והצפון, יהודה רשף, במיכתב ציין, כי עדותה של האשה היא עלילה כוזבת וכי יש בידו אינפורמציה שיוכלה להסביר מדוע העידה רוזה בן- הרוש כפי שהעידה.

בעקבות המיכתב נחקרה העוזרת ב- שנית. הפעם הבהר לה עד כמה חמורים הדברים שמסרה וכי אם יתגלה שהעידה עדות-שקר תועמד לדין. לאחר מכן מסרה את העדות הבאה: „אני אומרת, שהעניין שלי בקשר ליהסוימן עם יצחק זריהן לא נכון. אני לא קיימתי איתו יהסוימן והוא לא נגע בי בכלל. כל הדברים שקיבלתי מיצחק זריהן ומלישכת הסעד היו מתנות ללא תמורה. כל מה שסיפרתי, או במיש- טרה, זה בגלל שחשבת לי לקבל עבודה מכלפון. אבל הוא לא סידר לי עבודה ואפילו סגר את הגן שבו עבדתי.“

מערכת ההשמצות הזו, בין שני ראשי המועצה, פעלה בקצב מלא. האחד האשים את השני, כאשר כל אחד מכחיש את הדבר יריבו.

סודות

המיכרוים

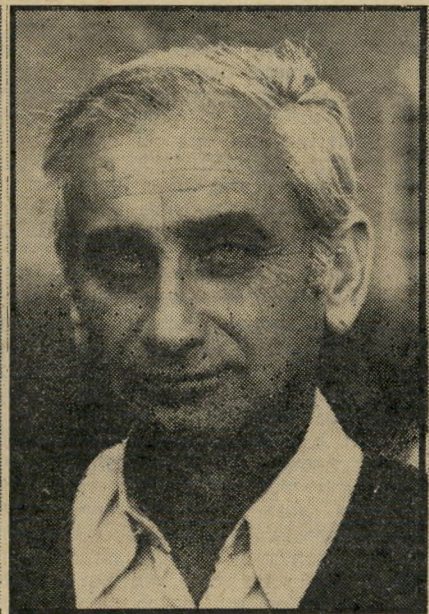
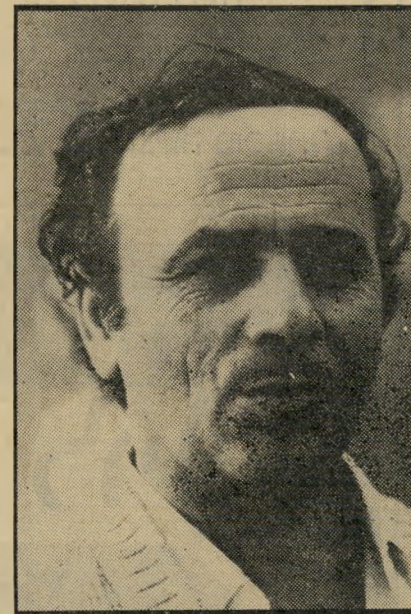
תיק אחר שנחקר עליידי המיש- טרה, מספר על תמיכת סעד למישפחה שאינה ניוזקת לסעד. אליהו כלפון טען שיצחק זריהן הוא האיש שנתן את ההר- ראה לתשלום הסעד, לאנשים שהם מבני משפחתו. זריהן הכחיש. לאחר בירור קצר מצא זריהן כי באותו הזמן שבו אושרה ההקצבה לא מילא תפקיד כלשהו במועצה. כשביקשו לבדוק את המיסמכים מצאו ש- הם קרועים ובלתי ניתנים לשיחזור. כלפון

עד מלך

בפרשיות השחיתות של אנשי המועצה בחצור הוא דויד אוהנה, שהיה קבלן עצמאי לעבודות גינון וקיבל מיכרוים במירמה מאליהו כלפון, יו"ר ועדת המיכרוים שהפך יו"ר המועצה. אוהנה הסכים להעיד נגד כלפון רק אחרי שהובטח לו כי יקבל חסינות ולא יועמד למישפט. משנוכח כי גם לאליהו כלפון לא קרה דבר, אמר: „עדיף לשלם שוחד ולא לספר. אפשר להרוויח כמה כסף.“

תשובה על המיכתב הזה לא הגיעה עד היום, ואם לא יפתחו התיקים מחדש, וראשי חצור יגישו את מועמדותם לכהונה הבאה, ייצאו רבים מתושביה שיחליטו לנטוש את המקום. עד עתה הגיעו למערכת העולם הזה מיכתביהם של עשרות מתושבי המקום לשעבר. הם נטשו את חצור בגלל מנהיגיה. במיכתבים אחרים שהגיעו למע- רסת סופר על פרשיות שחיתות והונאה של עסקני העירייה וראשיה. בד בבד עם שליחת המיכתבים החלו להתארגן כמה תושבים מחצור שאיכפת להם, כדי להגיש עצומה לממונה ועל המחוז, ישראל קניג, שתדרוש לפזר את המועצה הנוכחית ול- מנות ועדה קרואה תחתיה.

המקומית ואנוכי בכלל זה, ובעקבות הר פולמוס הציבורי המתנהל בימים האחר- ימים על הסיבות המסתתרות כביכול מאחורי איהעמדתם לדין של ראשי היישוב וה- ידיעות על התערבותם של גורמים מבחוץ בפרשת חצור, הנני מציע ומבקש להעמיד לדין את כל החשודים בפרשת חצור, ואנוכי בתוכם, ולתת אפשרות לשופט ב- ישראל להחליט מי מעל באימון הציבור ומי לא.“

העובדה שהממונה על המחוז ידע כל השנים על ההתרחשויות בחצור ועל מעשי חברי המועצה ובכל זאת לא עשה דבר להפסיקם, דורשת לברר את פשר התנוד- גות. כמו כן יש לחקור את עסקני הליכוד והמפד"ל במהלך החקירה.

כאמור, מצאה המישטרה את ניבחרי חצור חשודים במרבית המעשים שהוזכרו. אלא שחשדם של אנשי המישטרה, אשר נבדק ביסודיות, לא מספיק כנראה, כדי להעברו המסקנות ליהודה רשף, פרקליט חיפה והצפון, מצא שאין בתיקים הללו עניין ציבורי המחייב העמדה לדין. כאשר עירער זריהן על מסקנותיו והדבר הועבר לטיפולו של פרקליטות המדינה, נדחתה התשובה במשך חודשים רבים. רק לאחר שזריהן שבת רעב מול משרד פרקליטות המדינה, קיבל מיכתב מן הפרקליט עצמו, גבריאל בך, שבו נאמר כי כל תיקי החק- רה נסגרו.

נראה שריווקה הגיאוגרפי של העירייה, הכוחות השולטים בה, והשתיותם למיפ- ר לגות מסוימות, מאפשרים לניבחרים ול- בעלי הכוח במקום לעשות ככל העולה על רוחם. שכן בחצור אין דין ואין דיין.

רינו צרוך

אליהו כלפון, היו"ר הנוכחי של חצור, שהיה קודם לכן יו"ר ועדת המיכרוים. הוא טוען שיצחק משקר.

טוביה אלבוגן, גיזבר המועצה של חצור, יצא בהאשמות נגד יצחק זריהן וסיפורים רבים על אודותיו.

יצחק זריהן, מי שהיה יו"ר המועצה של חצור ו- יצא נגד אנשי המועצה שלו בטענות.

קולנוע

כוכבים

סופו של הנווד

לאיות ההוליוודיות. הוא בז לכל החוקים הבלתי כתובים של המימסד ההוליוודי, המימסד החזיר לו יחס של חשד. ארבע פעמים בא בברית נישואין, וכל פעם לווה האירוע בשערוריות, שלא להזכיר שערוריות שלא הסתיימו בחופה, כמו מקרה מפורסם בו נאשם צ'רלי באבהות ודרש בדיקת דם שהוכיחה כי ידו לא היתה במעל.

בכל פעם שפרצה השערוריה דאגו העייתונים להשחיר את פניו בחדווה רבה. גם כאשר עזב את ארצות-הברית, כדי שלא לעמוד בפני ועדות-החקירה של מקי ארתי, הודרו רבים לפרש את בריחתו כהשתמטות ממס-הכנסה.

המילה המדוברת היתה לו, בסופו של

צ'רלס ספנסר צ'אפלין, שנפטר במוצאי שבת בואוואי אשר בשווייץ, בגיל 88. היה הדמות האוניברסלית ביותר שידע אי-פעם הקולנוע. מרוסיה ועד יפאן, מארץ האש ועד גרינלנד, הכל הכירו את דמותו של הנווד הקטן, ולא היה איש שלא מצא משהו מעצמו באותו הנווד.

ללא שום חינוך פורמלי, כשהוא מפרנס מגיל 6 את משפחתו, לאחר שהאב ברח מן הבית והאם בילתה חלק גדול מן הזמן במוסדות לחולי-נפש, הוא אגר בהדר-

צ'אפלין ואשתו אונה בשנותיו האחרונות

הנווד הפטיק לנוד

דבר, לזרה. סירטו המדבר הראשון יצא לאור 14 שנה אחרי זמר הג'ז. היה זה הדיקטטור הגדול, והסיבה העיקרית לכך שהסרט דיבר, היה רצונו של צ'אפלין לכך לול בו את נאום הסיום בסרט, שנשא את השליחות ההומאניסטית שבה האמין.

באחד מקטעי היומנים שלו, נזכר ז'אן קוקטו בפגישה עם צ'אפלין תוך כדי מסע באיי-הדרום. בוקר אחד ניפגף צ'אפלין בדף כתוב, והסביר לקוקטו: "אתה רואה, זה מה שחשוב. מה שאני יוצר. אני יכול לצאת מחר לשחות ולטבוע בים, אבל זה יישאר אחרי. לכן צריך לגמור קודם לכי טוב."

למזלו של העולם כולו, מה שנשאר אחרי צ'אפלין הוא הרבה יותר מדף כתוב. זהו אולי האוצר הגדול ביותר שיש היום לקולנוע, ואחת ההוכחות המשכנעות הר בודדות שהאמנות השישית היא אכן אמנות.

צנזורה

המיספרים השחוללים שוב

עם כל הפסטיבל של סאדאת בירושלים ובגיין בוואשינגטון וייצמן באלכסנדריה, נוטה הישראלי ברחוב לשכוח שיש לו גם צרות אחרות. וכשהוא כבר נזכר, מתמקדים ענייניו בבורסה המשתוללת או באינדקס השובר שיאם בקפיצה לגובה. אבל למי יש, למשל, זמן וחשק להיזכר

רגה את הכישורים שהניבו בסופו של דבר את אותה הדמות שהפכה לקלאסית ביותר בקולנוע.

הנווד של צ'אפלין הוא הנציג של הי אדם הקטן הנלחם בחירוף נפש על חירותו המוחלטת. הוא בועט בהנאה בעכור זיהם של כל נציגי החוקים הרשויים, הי מימסדים, והמוסכמות, כל איש שמן הוא מטרה לבדיחה, כל שוטר הוא איום לחור פשו, כל אדם מסודר הוא סכנה לדרור. הנווד חי למען הרגע, והוא אינו מרשה לאיש להתערב בחיים אלה. כל מי שניי צב נגדו מוטב שייזהר. כי אם הנווד לא יוכל לו בקרב פנים אל פנים, הוא יעקוף אותו ויבעט בו מאחור. כל מי שינסה להכניס אותו למסגרת יגלה עד מהרה שהאיש נוצר כדי לפרוץ מסגרות, וכל מי שינסה לקטל אותו כאחד מיני רבים יגלה עד מהרה כי כל אדם שונה מרעהו, אין ערך לקיטלוגים.

כל מי שהאשים אותו כי יש לו נטיות קומוניסטיות, לא ידע מה הוא מדבר. הי תשובה בומנים מודרניים: הנווד אוסי דגל אדום שנפל ממשאית עם מיטען חורג, רץ כדי להחזיר את הדגל לנהג, ואו הוא מגלה שהפגנת פועלים הצועדת בי רחוב, השגיחה בו ובדגלו ומייד הסתדרה מאחוריו. הוא מצא עצמו מנהיג העדר. כל מי שרואה במעשה כזה רמז לקומר גיום צריך באמת להיות קנאי חסר בינה. כל חיוו סירב צ'אפלין להצטרף לגור פים ציבוריים, ולקבל את תכתיבי הרכי-

מקינטוש

מכנסיים אוכפתיים ממיטב תוצרת הולנד

דגמים ספורטיביים ואלגנטיים

טיב ואיכות הנשמרים לשנים רבות

להשיג בחנויות ההלבשה המובחרות

מציעה טוב יותר

א.ש. מרסוחאים

קירות קרמיקה אומנותית
עבודת ברזל דקורטיבית

ישראל לוי

רחובות שכ' חבצלת
רח' הירדן 41 טל 955453

במאי מנחם גולן עם שחקן פאביו טפטי הצעות מהפכניות

בעיצומו של משבר בחי'קולנוע

מציע מנחם גולן:

רמה שונה

מחירים שונים

מה שהיה — אינו מה שיהיה. ולא רק בפוליטיקה. גם בבתי-הקולנוע. כך מבטיח לפחות מנחם גולן, היחידי שיכול לטעון בארץ לתואר של "איל-סרטים" המפיק, מביים, מפיץ ומציג את סרטיו בעזרת שירותי החברה שלו, סירטי נוח. הוא מתזקף כיום בחמישה בתי קולנוע בתל-אביב ומתכוון לפתוח בקרוב שניים נוספים.

"מדוע אפשר לסווג מלונות לפי השירותים שהם נותנים לקהל, לדרג את המחירים שהם קובעים לפי טיב שירותים אלה, ולא לעשות דבר בְּזִמְהָה גם בבתי-הקולנוע?" שואל גולן. "כשתסתיים השביתה", הוא מבטיח, "אני עומד להנהיג דירוג כזה גם בבתי-הקולנוע שלי. הצעתי דבר דומה גם להתאחדות ענף הקולנוע, אבל הם אינם ששים לכך בינתיים".

במה בדיוק מדובר? לנו, באיזור תל-אביב, יש שלושה סרטים גים של בתי-קולנוע. קולנוע שחף הצריך השקעה גדולה ואחד זקתו יקרה. הסרטים המוצגים בו יקרים. לדעתי, מגיעים לו המישה כוכבים. כנ"ל לגבי קולנוע אורלי. לקולנוע הוד הייתי נותן ארבעה כוכבים דווקא. משום שיש שם בעיות באחזקה ובטיי פול. גם לסינמה 2 הייתי נותן ארבעה כוכבים, ולסינמה 1 — שלושה כוכבים, גם משום שהוא נמצא באיזור שבו יש לקהל אמצעים צנועים יותר מבחינה כלכלית, גם משום שהוא מציג הרבה הצגות חזרות".

למעשה מתכוון גולן ליישם יוזמה זו בבתי-הקולנוע שלו. אבל היה רוצה לראות אותה מתקבלת על הכלל, לטובת הענף כולו. "שיקיימו ועדה מורכבת מנציגי ההתאחדות, העיתונות, אנשי הבריאות בעירייה, מומחים לאסתטיקה, מפיצי סרטים, שוכל אלה ביחד יקבעו את מיספר הכוכבים שמגיע לקולנוע. זאת, בהתחשב ברמת השירותים שהוא מגיש לקהל, בצורתו החיצונית, באחזקה הטכנית שלו וברמת הסרטים שהוא מציג".

שלושה כוכבים, לדעתו של גולן, הם הדירוג הנמוך ביותר שצריך לתת לבית-קולנוע. "מי שמקבל פחות מזה, אין לו זכות קיום וצריך לתת לוועדה הזאת סמכות לסגור בתי-קולנוע כאלה". הוא קובע.

מהם הבדלי המחירים בין הדירוגים השונים שמתכננים להגיד בבתי-הקולנוע של סירטי נוח? התשובה עדיין אינה ברורה, מאחר שלא ברור מה יקרה עם היטל העינוגים, אם יבוטל, אני מתחייב שלא לעלות את המחירים יותר מאלה הקיימים היום, "מדוע מנחם גולן, "אני מעריך שמחירי כרטיסי בבתי-קולנוע בעל חמישה כוכבים יהיה 20 ל"י, ארבעה כוכבים — 17.50 ל"י, ושלושה כוכבים — 15 ל"י".

להפסיק עיוותים

מצחיקים

עַד שבעלי בתי-הקולנוע מדברים בדאגה על חיסול הענף, עומד גולן לפתוח שני אולמות חדשים בדוינוג'י-סנטר. "איני יודע אם לאדם פרטי כדאי להחזיק בית-קולנוע, אבל לחברה שמפיצה או מפיקה סרטים, זה כדאי" הוא קובע, ואכן,

באותו מוסד מימיה-ביניים ושמו צנונה? וזה מסתדר בדיוק עם משאת-נפשם של חברי הוועדה לביקורת מחזות וסרטים (כפי שנקראת הצנונה בישראל). הם חותכים, אוסרים ועושים ככל העולה על רוחם, ואין איש פוצה פה ומצפצף כנגדם. כי אם יש מקום אחד שבו המהפך הגדול הפוליטי, הכלכלי או החברתי, לא נגע כהוא-זה, הרי זה הצנונה.

שילטון המפד"ל. מוכן שבמצב הרי אידיאלי יהיה מתאספת הוועדה הנכבדת הזאת ביום בהיר אחד, ומחליטה ללכת הביתה. אלא שהוועדה מסוגלת למישרד הפנים, ומישרד הפנים עדיין לא השתנה. המפד"ל שלט בו בעבר ושולט בו בהווה, וקצת חושך הרי צריך שיהיה בשילטון, כדי שקל יהיה להבחין בנקודות האור.

על מה ולמה נאמרם הדברים הללו בפעם המיידית-עכמה? פשוט מאד. באחר-רונה הגיע לארץ סרט בשם זוחי אמריקה, אחד מאותם סרטים תיעודיים שהיום בי אופנה. אין לו שום כוונה להראות את ארצות-הברית באור חדש, לאספק ניתוח מעמיק ומפתיע של האופי האמריקאי או לחשוף סודות. למען האמת, קשה אפילו לומר שמדובר בסרט תיעודי במלוא מובן המילה, כיוון שהמתמצאים בטכניקה של הקולנוע ויכלו בנקל לזוהות את הקטעים הלא-תיעודיים שבניימו לצורך הסרט.

נְעִרֵי גוֹרֵן. זהו אחד מאותם סרטים גוסס מונדו קאנה, למשל. הבאים לספק בעיקר את תאוות הנסתרת של כל צופה-קולנוע להציץ להרר-השינה של הזולת, ואת התשושה המקננת בכל אחד האמין ברע ביותר, כשמדובר בשכנו. בתור ש"כזה, אין הסרט טוב או רע מסרטים אחרים שקדמו לו, והוא בוודאי עדיף על אורגית האריות הזוללים בני-אדם, הגולגולות המפוצצות, הלשונות המבותרות ושאר מראות-הזוועה של תעודות גוסס עולם מוזר או עולם אכזר.

כמה מן המראות המופיעים בסרט אפשר למצוא, בעצם, בכל אוסף של קוריוזים שלטוניים או בקולנוע על אמריקה. למי של התחרויות להריות מכוניות, קרבות תפוסים-כלי-יכולתך, תחרויות עירום שהפכו כינתיים מוסד קבוע, מכוניס במיתות שיריים (סרט מרתק הקדש להם במיוחד, ושמו לנפח ברזל) ועוד כהנה וכהנה.

לעומת זאת, יש בסרט כמה המצאות וחידושים גוסס אמריקה, שבוודאי מעניין לראותם. לדוגמה: כנסית דרייב-אין שבה

פרס הסרט הפורנוגרפאי

העירום מותר —

השותף שלו בשני האולמות החדשים הוא יצחק שני, מנהל אולפני ברקי טפה האמפרייס. שגם הוא מפיץ ומפיץ סרטים. מבט לעתיד רואה מנחם גולן יותר בעיות עם ההסדרות והרשויות, מאשר עם הקהל והסרטים בשוק. "היום צריך לפצל את בתי-הקולנוע הגדולים לקטנים. התוכנית שלנו, למשל, להפוך את הוד לשלושה בתי-קולנוע. אבל חוקי ההסדרות מחייבים שלושה מכונאים לכל קולנוע, עשה שבחוף-לארץ עברו כבר מזמן למכונות-הקרנה אוטומטיות, עם אחראי אחד המפעיל קבינה שממנה מקרינים סרטים לכמה אולמות ביחד, כאשר ההק"רנה עצמה מופעלת בכלל מתאו של הקופאי. ברור שאם אצ"טרך תישעה מכונאים לשלושה אולמות קטנים, כל העסק לא יהיה כדאי". על כך יש להוסיף שבבתי-הקולנוע הקטנים יש סדרנים רק בכניסה, כי המקומות אינם מסומנים. אבל החוקים היום מחייבים את בעלי בתי-הקולנוע להחזיק מיספר מסויים של סדרנים לפי כמות המושבים באולם, והסדרנים הם נכים, כך שיעילות העבודה שלהם בהכרח מוגבלת.

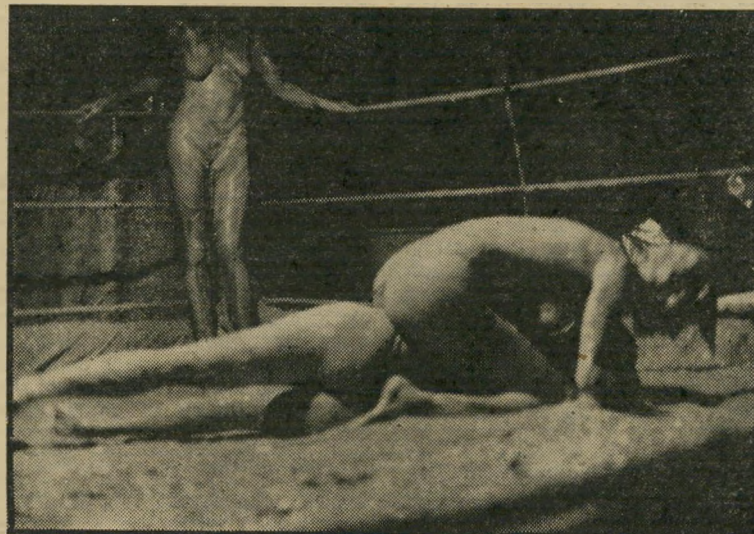
"על-ידי הקמת מרכזי קולנוע מסוג זה, פותרים כמה בעי"ות", אומר גולן, "ראשית, אפשר יהיה להקרין את כל מאות הסרטים שנשארים על מדפי המפיצים, כי אינם מוצאים להם מסך, ושנית, אם אדם בא למקום ואינו מוצא כרטיס לסרט אחד, סביר להניח שינסה לראות סרט אחר המוצג באותו המרכז". ודבר נוסף, ישראל היא המדינה היחידה שבה מציגים סרטים רק שישה ימים בשבוע. עליידי התרת הצגות בימי שישי, אפשר יהיה לעזור לאיזון תקציביהם של בעלי בתי-הקולנוע, שיוצרו ביום שמן גוסף על מוצאי-השבת וכך ייפסקו העיוותים המצחיקים, לפיהם חלק מבתי-הקולנוע מציגים, וחלקם אינם מציגים, בליל-שבת.

"באורלי אסור לנו להציג, כי מול הקולנוע מתגורר רב", טוען מנחם גולן, ואילו אמנון גלובוס, מנהל קולנוע שחף, מצר ביע על עיוות אחר: "בכל ימות השבוע אנו מקבלים החזר מיסים על הכרטיסים, ביום שישי לא. ההבדל מתבטא בערך ב-5000 ל"י לערב". משמע, מכפרים על חילול השבת במטבע קשה. כל עוד נמשכים העיוותים, ברור שאין אפשרות לשנות את פני הענף, וכל עוד לא ייפסקו, אין כל סיכוי שהוא יתאושש. השביתה הנוכחית רק תכבה שריפה קטנה, עד לבאה אחריה. יש צורך בשינוי רציני, וכדאי היה שגם התאחדות ענף הקולנוע וגם הרשויות למיניהן (השילטון המקומי, מישרד-האוצר ומישרד המיסחר והתעשייה) יתנו על כך את הדעת, אם רוצים לראות קולנוע בישראל, צריך לעשות משהו לשם כך.

הישראלי אינפנטילי מכדי לראות דברים כאלה. לכן, כל עניין המכוניס המיועדים לווגות נשואים נעלם ואינוגו, וזאת גם הסיבה שכאשר מראים את התשימיים הר שונים הממלאים את הבוטיקיים-למין באר-צות-הברית, דוגמים להראות רק את ה אבורים השיגרתיים ודרכי ייצורם. אם מופיע אבר גדול מן הרגיל, מייד חותכים אותו. שלא יטיל חרדה על הישראלי המפ-גר. וזויות מסויימות מן התחרות של "מיס עירום" קוצצו משום שהעירום מותר רק מזויות מסויימת; מזויות אחרות הוא מקלקל את המידות הטובות, ואשר למכוני העיסוי, אפשר לראות בהם כל מה שמביא את הלכות לשיא, אבל לא את השיא עצמו. מוטב היה להיוועץ ברופא שיגיד להם, לצנוורים הנכבדים, מה גורם "קוי" טס אינטרופוטוס" (משגל נפסק) לנפשו של האדם.

אפשר, כמוכן, לטעון שכל האיסור הזה פיקטיבי, די לקנות כרטיסייה לארצות-הברית כדי לא רק לראות את הדברים אלא לחוות אותם אישית. וזה רק מוכיח עד כמה לא-ידמוקרטי המושג הזה, ששמו צנונה. מי שיש לו, ויכול להרשות לעצמו לנסוע, לצנוורה אין שום משמעות לגביה. והאחרים שיסבלו וישתקו, ואולי זאת אפילו פילוסופיה מסויימת: מי שיש לו, סימן שהוא חכם. ואם הוא חכם, אינו צריך צנונה. מי שאין לו, סימן שהוא טיפש, וכטיפש הוא זקוק להגנתם של החכמים-מטעם.

ררים הווגות האמריקאים מן האלימות המצטברת בהם, ועליידי התפרקות המתח מגיעים להבנה טובה יותר של הזולת. וכאן הונפו המיספרים הרייהאסטון של הצנוורים הירושלמים, שהחליטו כי הצופה

תפוס-ככמי-יכולתך בקוהי אמריקה"

אבל רק מזויות מסויימת!

לבנק הפועלים אכפת שההישגים של ילדך יהיו בהישג ידך.

והוא יגיע להישגים יחד אתך, יחד אתנו. לנו אכפת. לנו תכניות חסכון שיבטיחו את הישגיו, החל מן הצעד הראשון אל הגן - ועד לרכישת הדירה הראשונה.

ובתום שלוש שנים יעמוד לרשות הבן (או הבת) המשתחרר (ת) סכום נאה שיסייע לו להגיע להישגים חדשים: תואר אקדמאי, רכישת דירה, קניית מכונית ועוד.

"חסן להשכלה גבוהה"

גם זה הישג שלו. ושלנו. ילדכם יגיע גם.

לאוניברסיטה - אם תחסכו בשבילו מבעוד מועד בתכנית הבלעדית לבנק הפועלים "חסן להשכלה גבוהה".

תכנית זו מבטיחה הצמדה מלאה, רבית, הלוואה ואף מענק לימודים מיוחד.

"מטמון לדירה"

דירה - היא בדרך כלל חלום רחוק

מהישגיך, חלום שאפשר לעשותו להישג נאה. בנו איתנו דירה לילדכם, עם "מטמון לדירה". מגיל צעיר הפקידו על שמו סכום קבוע ולא גדול מדי חודש - ובבוא העת יעמדו לרשותו 100,000 ל"י ויותר, וחלום הדירה יהיה בהישג ידו.

* בתאום עם הרשות המקומית.

עם ילדכם
לאורך כל הדרך.

"דן חסכון"

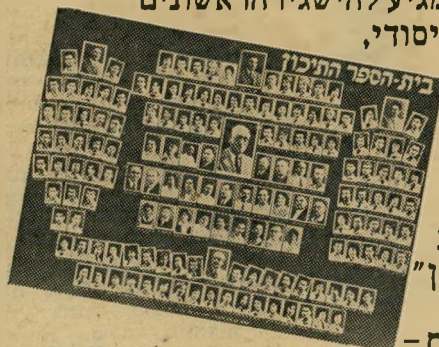
זהו אחד ההישגים הראשונים של ילדכם.

יש לו קופה נאה. יש לו פנקס חסכון ויש לו כבר כמה לירות שהן רק שלו. בסניף שלו יקבל הילד גם מתנות בחגים, הוא יוכל להצטרף לספריית "דן חסכון" ואם יתמיד בחסכון - יזכה במתנות עידוד ובאפשרות להבטיח את ערך החסכון ע"י הצמדה.

"חסכון לתיכון"

כשהוא מגיע להישגיו הראשונים

בבית הספר היסודי,

חשבו אתם, ההורים, על הישגיו הבאים.

חסכון

מעתה בתכנית

"חסכון לתיכון"

בתשלומים

קבועים ונוחים -

והבטיחו את שכר הלימוד לילדכם בבית הספר התיכון.

"חסן לחייל"

הילד או הילדה שלכם הם עכשיו חייל או

חיילת ובשירות הצבאי בודאי קצרו הישגים

נאים. אך הישגים

גדולים מחכים

להם גם בתום

השירות. האם יהיו

בהישג ידם?

כן. "חסן לחייל"

מבטיחה זאת.

מרגע הגיוס

חסכו בה עבורו -

בנק הפועלים

ישראל-מעצמת שלג

במשך השנה האחרונה חידשנו ושיפרנו את אתר הסקי ברמה- בינלאומית. הבאנו והתקנו את כלאי הטכניקה האחרונים, כח האדם הטוב ביותר והציוד והטזרים המתקדמים בעולם.

בואו לחרמון.

אתר הסקי נמצא על מורדות החרמון בגובה 1605 עד 2080 מטר. במרבית הימים נמצא האתר מעל לעננים וימים אלה הם בהירים ושטופי שמש חורפית. האויר באיזור טהור ונקי כל כך שניתן לראות ממנו את הים התיכון ואת ים כנרת. בחלקת אלוהים זאת, שבה הגובה הממוצע של השלג בחורף, למעלה ממטר, נשמרת איכות אקולוגית אופטימלית והטבע נשמר בכל הדרו וראשוניות.

הפתעה רבתי מצפה למבקרים ולגולשים באתר הסקי. מומחים עולמיים תרמו מנסיונם בייעוץ ובמעשה לשיפור ופיתוח האתר וחברי כפר הנופש נוה אטי"ב הפכו אותו לפנינת נופש, בידור וסקי. המתקנים הם החדישים בעולם. הצוות המקצועי מנוסה ומיומן. אפשרויות ה"שעשוע והבילוי באתר - בכל שעות היום - מגוונות ביותר ונועדו לכל מבקר בכל גיל. בשלב זה פתוח האתר למבקרים. על פתיחת עונת הסקי תבוא הודעה במועד. כמו לכל דבר טוב גם לאתר שעות תפעול משלו: האתר נפתח מדי יום ב"8.30 בבוקר ונסגר ב"4.30 אחה"צ.

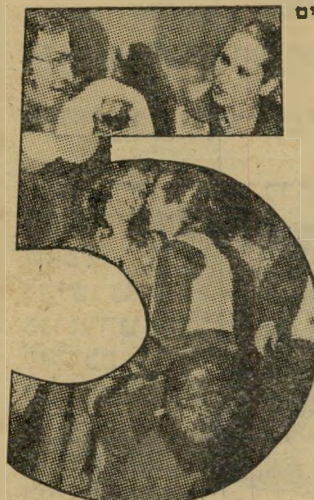
מתקנים ומסלולי סקי באתר:

- * הרכבל הארוך בארץ (1200 מ') עד שיא החרמון 2080 מ' גובה
- * רכבל מיוחד נוסף לגולשים בלבד
- * מעליות סקי
- * ניתן לשכור ציוד סקי במקום

- * מסלולי גלישה מבוקרים ומהירי דקים מדי יום ע"י חתול שלג (SNOW-CAT). המסלולים הם באורך 500 מ' עד 2.5 ק"מ ומותאמים לרמות השונות של הגולשים.
- * כל המסלולים נתונים להשגחה קפדנית והם מבוקרים ומסומנים במשך היום על-ידי סקי פטרול.

כפר הנופש נוה אטי"ב פועל בכל עונות השנה ומהווה אטרקציה נופש ובידור ברמה יוצאת מן הכלל. האווירה השובבה ה"מיוחדת לכפר הנופש אופפת אותך עם בואך ומלווה אותך בכל שהותך במקום. האירוח מקיף מלון מיוחד במינו, חדר אוכל - מסעדה עם מיטב המעדנים, תעסקות ספורט, בילוי ובידור כיד המלך, דיסקוטק "גזעי", משחקי קברט, מועדונים, פעילות "אפרה סקי" מסביב לאח מוסקת בעצים, ועוד ועוד. בחורף מוצעות לך "עסקות הבילה" מיוחדות הכוללות מקסימום נופש ופעילויות במינימום מחיר.

לשרותך באתר:

- * סדרי הסעה מאורגנים
- * מגרשי חניה רחבי ידיים
- * השכרת ציוד סקי ומזחלות
- * בית ספר לסקי
- * מזנונים
- * שולחנות פיקניק

- * מסעדה בפסגת החרמון
- * מרפסת שיוף (! !)
- * בפסגת החרמון
- * מלתחות
- * מודיעין
- * שרותי מרפאה
- * חנות לציוד סקי, אביזרים ולבוש מתאים

הזדה עם חצרי מרסום

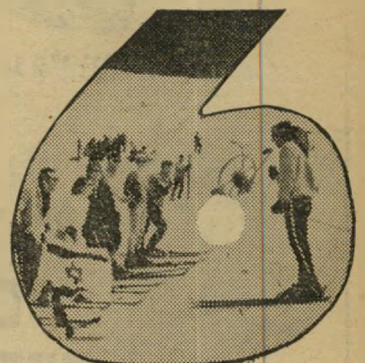
בית הספר לסקי: בבית הספר מדריכי סקי מקצועיים לכל הרמות, ממתחילים ועד מתקדמים. לבית הספר הוקצה משטח מיוחד בעל שיפוע מתון מאד. בבית הספר מעלית סקי מיוחדת. הלימוד הוא בשלבים בהתאם לקצב ההתקדמות. השיעורים הם בקבוצות (עד 10 איש). השנה שני חידושים בבית הספר:

- * הוקדשה תשומת לב מיוחדת לשיעורי סקי לילדים. ספורט הסקי מומלץ לילדים ע"י רופאים, פדאגוגים ומומחי ספורט. הסקי מקנה לילד גמישות, בטחון עצמי, יציבה נכונה, פיתוח כושר ונשימה נכונה. בבית"ס מדריכים וציוד סקי מיוחדים לילדים. לימוד סקי חווייה בלתי נשכחת לילדכם.
- * השנה יפתח קורס מיוחד למתקדמים ללימוד גלישה בשיטה חופשית (HOT DOG SKIING).

השכרת ציוד ומזחלות

- * ציוד סקי מעולה עומד לרשותך באתר: 1000 זוגות מגלשי סקי (ATOMIC LOOK BINDINGS) נעלי סקי (DACHSTEIN) מקלות סקי (ATOMIC).
- * שרות תיקון, כיוון והתאמה של ציוד סקי עם מיכשור חדיש.
- * מזחלות לשעשועי שלג.

ניתן להזמין חדרים בכפר הנופש נוה אטי"ב, כולל בילוי וסקי בחרמון וכן טיולים מאורגנים ומודרכים לכפר ולחרמון ישירות ב. טיולי האטלס (T.A.) תל אביב: רח' הירקון 142, טל. 220819; 03-221372 ירושלים: רח' המלך דוד 28, טל. 02-221624 טבריה: רח' הירדן 10, טל. 20550; 067-20330 ובכפר הנופש נוה אטי"ב בחרמון: טל. 41744; 41669; 067-41185

נופש וסקי בחרמון - המציאות יפה מהדמיון!

עוד אנו נתבעים, מכל הצדדים. לגלות "אומץ" ונכונות לראות עין בעין את הסיכויים הגדולים הטמונים ב"תהליך השלום שהחל מגלגל הנשיא סאדאט, דא"ת, אין נשמעים קולות רבים שיתבעו גם מן הצד הערבי אותם אומץ-לב ונכונות

מאח

בנימין עמידרור

כמו כל מאמריו של הפרשן הצבאי של "העולם הזה", מבטא גם זה את השקפתו האישית והפרטית של הכותב. מבלי להתייחס להנחות הפוליטיות של הכותב, מפרסם "העולם הזה" מאמר זה מתוך הנחה שגם אנשי שלום צריכים להתמודד עם אתגרים צבאיים. חשיבותו של מאמר זה היא בכך שדיעותיו של הכותב מייצגות עמדות שיש להן מהלכים בקהילה הביטחונית של ישראל וראוי להתמודד ולהתווכח עימן.

להבחין בכך, שהיסחפות בלתי-מבוקרת אחר קצב האירועים וחצינותם עלולה לגרום אל עינה של סופת השמד. אובדן חושי המידה והמציאות של כוחר חינו — מכל המחנות — לבשו באחרונה ממדים פרועים באמת והידרדרו עד כדי חוסר אחריות.

אם מתעקרים המניעים והדחפים למילחמה בישראל, אחת היא אם האיום שנגזר הוא כן ארבע אוני דות, או עשרים. האיום הצבאי הי ערבי אומנם יישאר במלואו ואולי אף יתעצם, אלא שכמו קנאדה לער מת האיום הצבאי האמריקאי, כך אנו ביחס לזה הערבי — לא יהיה דבר בעולם שיהיה רחוק יותר מ"דעתנו ושידורנו אותנו מהות.

ממילא אין נודעת, לפי השקפה זו, כל חשיבות לממדי כוחו ויכולתו של צה"ל, שיהפוך מוסד מיותר. ביטחוננו הלאומי בשלמותו, כולל הביטחון הצבאי, יושגה ויובטח היטב מכוון של נסיבות וערבויות פוליטיות, בגיבוי כאלו כלכליות, תרבותיות וחברתיות-פנימיות.

אז, כל שנצטרך מול האיום-בכוח הערבי יהיה מה שצריכה קנאדה מול האיום-בכוח של ארה"ב — דהיינו, מיסטרט מכס וי גבולות בלבד.

כנסיבות אלו, קיומה של אופי ציה צבאית בצידנו איננה רק מו"י תרת, אלא גם אסורה, מהיותה פרוכציה בלתי-סבירה וזכנ גם בלתי-נסבלת.

הביטחון הצבאי —

בעייה צבאית

ש להכין ולהדגיש כי פירוק צה"ל הוא חלק הכרחי מתפנית "שלום סאדא" דא"ת" כ"שלום קנאדי". אין כל אפשרות או מקום ל"אבל": האיום הצבאי דומה

מאמר שני בסידרה על הסכנה שב"שלום סאדא", המתאר תסריט

של המילחמה הבאה העלולה לפרוץ אחרי שייחתמו הסכמי השלום

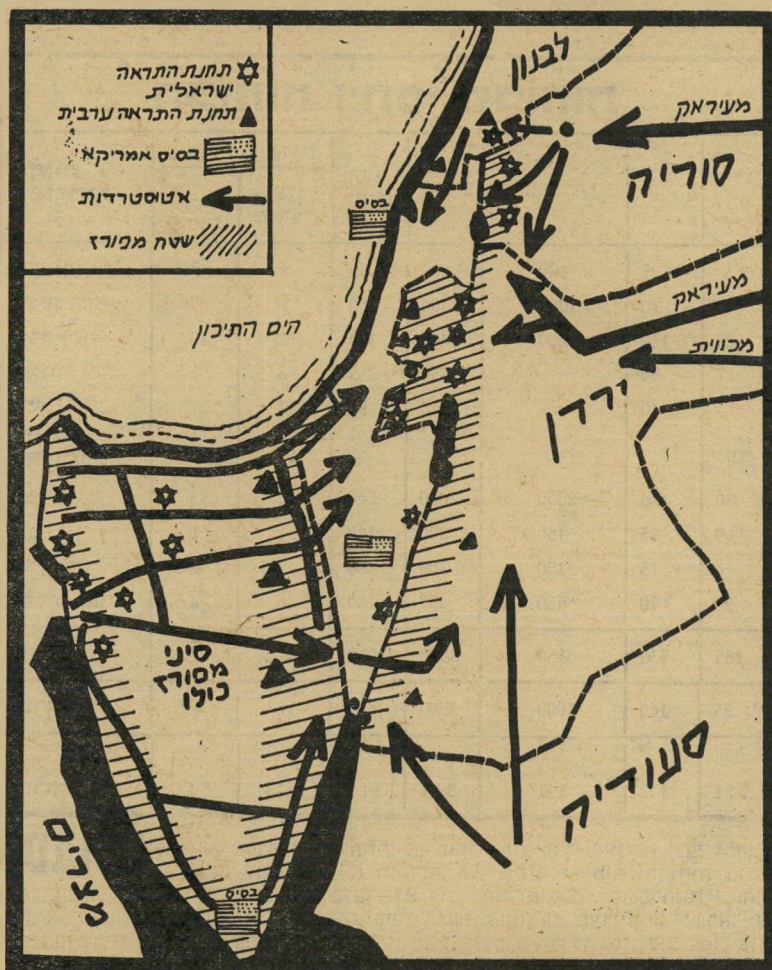
מפלה בטוחה מראש

לחלוטין להריון בכך שהוא מאיים או לא מאיים, ואין "מאיים-לחצאין". מי שאינו נכון לדרוש, באופן ברור ומובן מאליו, כי יפורק צה"ל — לכל הך יאוחר מייד אחרי חתימת הסכמי-השלום — הריהו כטוען, בפנה מלא וחד-משמעית, כי האיום הערבי לא רק קיים, אלא גם מאיים; וכי עדיין, אפילו יוכרז ויישם שלום מלא בינינו לבין מדינות-ערב, בכל נוסח שהוא וכולל "שלום סאדא", בכל זאת קיימת ופעילה בעיית ביטחוננו הך צבאי — ובכל זאת עלינו להמשיך ולהשי תית את התשובה לה על פתרונות צבאיים ועל עוצמה צבאית מספקת.

כאשר נוסח קנאדה-ארה"ב ואי-פירוק צה"ל הם דבר והיפוכו המוחלט, שאינם ניתנים בכלל לתייבות או לתערוכת אלא קיימים, רק זה או רק האחר, והחייב אדם להכריע ביניהם.

אכסיומת-העבודה שלנו היא, שאין כיום אדם שפוי היכול להבטיח כי האיום הצבאי הערבי על ישראל ניתן לך התנטרל, באופן מיידי, מוחלט וניצחי, בי דרכים ובמצעים פוליטיים בלבד; בוודאי לא כיום ובעתיד הניתן לחיזוי. כאשר נחתום הסכם-שלום בסוף המהלך הנכוחי, לא יהיה זה "שלום קנאדי" אלא, כמו זה השורר בין רוב מדינות העולם, "שלום מזוין"; ובו עדיין יהיה האיום הצבאי הערבי (או "האופציה הצבאית הך ערבית", שבפי סאדאט ואנשיו), הנימוק האחרון של המדינות הערביות — ובי הכרח יהיה קיומה של "אופציה צבאית ישראלית" סבירה ויעילה תנאי קבוע, רי הכרחי, לקיומה הבטוח והתקין של ישראל. כיוון שעניינה של סידרה זו הוא הביטחון הצבאי בלבד, נמצאו ונישאר בתוך גבולות אלה, אך לשם השלמת התמונה חיוני נוטוף, כי השלב השלישי, שהוא האחרון והקובע בתהליך בירור הבעיה הביטחונית-הצבאית ובו מחליטים על פת רונותיה, איננו מיקצועי-צבאי, אלא מדי נייאורחי.

הקדמת הניתוח הצבאי באה, כדי שה

מצב המוצא ל"מילחמת חיטון השנייה"

אציע לכווננו שנוכח כי סאדאט פועל כמנהיג מצרי, או ערבי, לקיי דום האינטרסים המצריים או הערבי כיום ואין הוא רואה עצמו אחראי לאינטרסים של ישראל, או מופקד עז ביטחונה הלאומי.

אין דברי מכוונים לתחום הפוליטי, הך חברתי או הכלכלי, אלא לביטחון-הצבאי בלבד. קודם שנרשה לעצמנו להתרשם, או לא, ממה שאומר המצרי שברחוב או עורך עיתון מצרי נכבד, עלינו לשאול ולהשיב לעצמנו, באופן ברור וללא כחל ושרק, אם ההתפתחויות הפוליטיות האחרונות, דרמאטיות ומרחיקות-לכת כמות שהן, אכן שינו משהו באיום הצבאי הערבי על ישר אל — ואם כן, במה ובאיזו מידה. בידור זה אולי קשה ולא נעים, אך גם פשוט מאד: כמו כל מדינה כלפי רעותה, כך גם ישראל כלפי מדינות ערב יכולה — ומחוי ייבת — לברר שאלה זו בשלושה שלבים. כדבר ראשון עלינו לקבוע לעצמנו, אם אופן החד-משמעי ביותר האפשרי, בי אומנם קיים בטחון מלא, שהמניעים והדחפים הערביים לממש את האיום-שבכוח אר מנם ניתנים לעיקור מלא, מוחלט וניצחי באמצעים פוליטיים — כלומר, אם גלך בי דרך של פתרון פוליטי מסויים, כמו נסיגה מכל השטחים.

במילים אחרות, עלינו להשיב אם "שלום סאדא" הוא "שלום קנאדי" — כלומר, כזה השורר בין ארה"ב וקנאדה. שלום מי טיפוס זה נדיר בעולם. הוא מיוחד בכך שקנאדה חיה בצילה הקבוע של העוצמה הצבאית האמריקאית האדירה, שהיא איום-בכוח, אבל אין דבר שמטריד את הקנאדיים פחות, משום שסיכויי התממשות הך איום הזה פחותים מאלה של שינוי מסילות הכוכבים.

הסברה כי "שלום סאדא", אם נקבלנו, אכן יובילנו ל"שלום קנאדי" לגיטימית, אך חייבת הסבר. משמעה, שהנתונים הך צבאיים וה"איום" המתגלם במ הופכים בלתי-רלוונטיים לחלוטין לעניין הביטחון הלאומי של ישראל:

רַכְבָּלוּס

אם נשוב למציאות. ואנחנו חייבים לעשות זאת - נתיבים מיוחדים לתחבורה הציבורית זה הפתרון הרצוי והנדרש. נתיבים מיוחדים ובלעדיים לאוטובוסים המסיעים רכבות אנשים יום יום.

חבל שאין דבר כזה במציאות באמת חבל. כמה טוב ונוח היה להגיע באוטובוס כזה במהירות וביעילות לכל מקום. ללא הדוחק. העומס. והעצבים המלווים כל אוטובוס יום יום בכבישים.

**למען ציבור הנוסעים
אנו דורשים נתיבים מיוחדים**

תא

טיילו בארץ זכנו במדליה!

100 טיולים לבודדים, קבוצות וצופים.
כל טיול על דף הדרכה נפרד, - מפה, צלום.

עלון הסברה חינם תקבלו מי
"ט 50" - טיול חמישים המסלולים
ת.ד. 4768 - חיפה.

טיול חמישים המסלולים
ת.ד. 4768, חיפה 31040

רמקולי
קובעים יותר מכל
מרכיב אחד, את
איכות המערכת

"מלופ", כיכר המרינה 8, טל. 269656 ובחנויות המובחרות

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

רובקס

המתנה שבהישג ידך

כל שני דוכה!

חבצעי!

- שילם
- המאסמים 4 תל-אביב (אבן גבירול סינת קרליבך) סלון הבנקים הבנקים 1 חיפה 04-51406
- פלון סופר אלנבי 122 תל-אביב 03-612850
- רדיו שמשון דרך הגנה 71 שכונת התקווה תל-אביב 03-33126
- צליל אור (אברמנפור) אצ"ל 44 שכ' התקווה תל-אביב 03-30386
- הללם את ורדי בן-יהודה 100 תל-אביב 03-223766
- פלון מרכזי בן-יהודה 32 תל-אביב 03-290647
- אסתר אוניברסל הרצל 63 רמלה 03-963077
- פלון חן אלנבי 75 תל-אביב 03-294741
- רמזור (כדרים) רוטשילד 36 ראשון-לציון 03-941673
- פלון שביט ביאליק 30 רמת-גן 03-739933
- פלון סנסור ו'בוטינסקי 91 רמת-גן נתנאלי
- כצולסון 12 גבעתיים 03-251132
- פלון שביט כצולסון 145 גבעתיים 03-739231
- פלון סבוי סוקולוב 77 חולון 03-859642
- פלון סבוי סוקולוב 68 חולון 03-892588
- פלון פאר רוטשילד 32 בת-ים 03-865191
- פלון מושקוביץ רוטשילד 27 בת-ים 03-865873
- גלובוס
- שד' העצמאות 62 בת-ים 03-832806
- אלקטרו יפו שד' ירושלים 52 03-826877
- יפו לבל אליהו שד' ירושלים 29 03-825608
- יפו מרכז הריכוז והחשמל ז'בוטינסקי 122 פרדס כץ חמד שד' בן-גוריון 18 הרצליה
- א.ק. אלקטרוניקה ויצמן 14 נס ציונה סערון אליטור העבודה 27 אשקלון 051-23296
- פלון כחלון הרצל 9 אשקלון 051-22601
- אלקטרו אלכו מרכז מסחרי 48-44 קרית גת 051-91381
- שרותי שדרות (צכי מחי) מרכז מסחרי שדרות

מקפיא עמוק תוצרת גרמניה Deep Freezer

קולט אדים למטבח תוצרת גרמניה

תנור בישול ואמיה "מץ"

טלוויזיה ניידת 17"

מכונת כביסה מעולה פאר תוצרת גרמניה

טלוויזיה צבעונית עם שלט רחוק

סטודיו גלקסיה 24"

דיגיטוניק סנסור טיפ 26" או 24"

12" ניידת

מערכת שש בש מהודרת זו, תוענק חינם לכל אחד משני קונים שירכשו אחד ממוצרי "מץ" המעולים בתקופת המבצע, בין 20.11.77 — 20.1.78.

שש-בש חינם!!

הפרס ימסר לקונה בחנות מיד לאחר הקניה.

פרטים נוספים בחנויות.

- פלון כאלי שד' הנשיא 17 עפולה 065-23172
- פלון כאלי שד' הנשיא 51 חדרה 063-24042
- פלון כאלי הרצל 1 חיפה 04-660275
- פלון כאלי בן-יהודה 6 ירושלים 02-222627
- פלון "השלום" רח' יפו 68 (מול בית כלל) ירושלים 02-222255
- אלקטרויק 2901 רח' המלך ג'ורג' 21 ירושלים 02-234780
- אהרון שיר יפו 115 ירושלים 02-222880
- טפרון דוד ילון 33 ירושלים 02-222322
- אחים ברוני מרכז מסחרי סירת הכרמל 1 04-573969
- חצרונים אברהם העצמאות 68 קרית אתא 04-729308
- מל-קגל שד' השופטים 5 קרית מוצקין 04-700311
- מל-קול רח' ירושלים 15-17 קרית-ים 04-719568
- אחים סם בן עמי 7 עכו 04-912540
- בוק (כהנים יעקב) מרכז מסחרי רסקו קרית שמונה 067-41887
- חדר עמוס ירושלים 20 צפת 067-30460
- קובי סבריה רח' הגליל סבריה 067-20225
- נתניה לעולה הרצל 29 נתניה 053-23649
- פלון אשר שד' בנימין 5 נתניה 053-23821
- מבט אוניברסל ויצמן 2 נתניה סוכנויות הדרום רוגוזין 31 אשדוד 055-31407
- צלאח שלמה ומנשה מרכז מסחרי קרית מלאכי 055-96396
- א.א. אלקטרוניקה העצמאות 48 באר-שבע 057-78284
- פילים 443 דימונה 057-39989
- רדיו אורון חיים עוזר 10 פתח-תקה 03-913940
- פלון ברק חובבי ציון 30 פתח-תקה 03-905707
- פלון אלקטרויק נחום את מזרחי הרצל 187 רחובות 03-957574
- שילה בן-יהודה 1 תל-אביב בנין מגדלור

אתם את Metz

בית מץ — רח' מודיעין 19 רמת-גן בני-ברק (ליד אצטדיון ר"ג)

הפיוטים פמוך ללידתם — ועליירי כך נבלו קורם זמנם ולא עשו פירות... קבי" עה ביאליקית" זו בדבר ביאוש שירה מת אמתת בשירת זלדה וקובנר, שהיא בבחינת הנחת אבן-מצבה גלותית על השירה העיבית רית-ישראלית הישיגה החלקים במהלך שני הדורות השיריים האחרונים.

זלדה, משוררת-החצר של רום, התודעה היהודית" מייסודו של שרה-הינגר לשעבר, זלמן ארן, הצליחה ליצור סיגנון שירה שבו חברו יחד תערוכת של ציפויי יהדות סיני תטית סכאריגית, על בסיס של גולמיות ארץ-ישראלית-העובדת (מנותח על-עוד). תיח" בורת-המילים של זלדה משולה לגשר של נייר בין השמרנות ללידת הטנו היהודי מרצון, במאה-שערים שבירושלים, לבין אובדן האידיאות החברתיות של ארץ-ישי" ראל החופשית. שירתה היא בגדר כלי ריק ושקוף שבו נלכדו מילים מחוץ להקשר השירי וההיסטורי של ההתפתחות התרבוית תית בארץ. כלי ריק, המשמש קדרום להי

זלדה

ביד גורמים תרבותיים שליילים...

פור בו ביד גורמים תרבותיים שליטים שמגמתם להפוך את האשלייה של נוזל ספי החיים היהודי-מסורתי לעמארציות שאחזה בחברה הישראלית. השקפה זו מתגלמת בשירתה של זלדה.

לפני שנים אחדות הגדיר את זלדה אחד ממבקרי-הספרות, ספק בהערכה ויותר בי זילנול: "כך היתה כותבת אימו של בראי ליק — אילו כתבה שירה! משורר צעיר אחד, גם יותר בניסוחיו, הגדיר את זלדה פעת ניתוקה של זלדה מתוך ההווייה הישראלית האמיתית במילים: "זלדה — זה לא משוררת, זלדה — זה נושא-ניסוחי משוררין".

על כל פנים, בתקופה שבה הצליחו נשים-משוררות כדליה ברקוביץ ויונה וולך להתגבר על המילכוד הנשי, ולהעמיד עצמן בראש מחדשות השירה בארץ — ובעיקר מדובר בתרומתה של יונה וולך ליצירת תכנים וכלים חדשים לשירה הי עיברית של שנות ה-70" — ויש לראות בהענקת הפרס למשוררת בעלת השבס מעשה של סרות-רות, אטימות וסגירות כלפי רוחות התקופה והמפכה הלשונית של השפה העיברית, מעשה שראוי לו הי כינוי שטבע ח"צ ביאליק, כמעשה "ארס של עכאני".

"שימושון" צעיר, שגדרו לו כן" לילה כשבע מחלפותיו..."

חתן הפרס, אבא קובנר, אשר למרות 30 שנות כתיבתו בלשון הנביאים המת- נבאים עדיין לא למד להתנבא שירה ולהי פחד שפה זו שגורה על קצה עטו כך שהיא יוצאת חורקת, מתפרקת ומתפוקקת, מבלי שתצליח להתלכד לכדי משמעויות שריות מקוריות כלשהן.

שירתו של אבא קובנר, למרות שהיא נכתבת באותיות הספר הקדוש, הש"ס ושאר הספרים, אינה שירה עיברית, ועל אחת כמה וכמה היא לא-ישראלית. זוהי שירה בעלת פוילה בולטת לניסיונות שיריים הי געשים בארצות שמעבר לים, שירה ש מתחבה חושב משום-מה, לתומו, שכל האני שים מלבדו בארץ הזאת אויילים, בורים

* זלדה הוא הכינוי הצה"לי המקובל כיום ללני-מילחמה זה.

ואטומים ובעיקר חסרי נגיעה וידיעה בי ניסיונות של שירה "לטרסטיט" או "קונקרטיט", שירה של תירגומה הי עיברי זכה בפרס זה.

האמת היא שבשטח זה נעשו ניסיונות רציניים על-ידי דויד אבידן, שהקדים בי עשור שנים את חתן הפרס. שלא לדבר על שירתה של יונה וולך, שהצליחה לצקת מתכונות חדשות לשירה העיברית בנוסח זה, ושניהם — ללא הפלקאטיות הזולה והחיצונית של ניסיונותיו של קובנר.

כך שעל תרומתו של אבא קובנר לשירה העיברית ניתן לצטט מעט מדבריו של ח"צ ביאליק על זלמן שניאור, אותו הגדיר: "שימושון" צעיר, שגדרו לו כן-לילה כל שבע מחלפותיו... איש לא ראהו כשהש בצמיתת שיניו וציפורניו, ואיש לא ראהו גם כהואבסון... מתוך הכינוי היער, עז ואמיץ, וינק פתאום לקראתכם, כשטרפו כמרפר בין שיניו החדות ולהט ניצחון כעיניו..."

בניסיונות שירתו, ובאורחות-כמשורר של אבא קובנר, מתגלמים למעשה כל הי סממנים המקובלים בעולם של משורר-חצר, פולטרק לעת-מצוא (תפקיד אותו מילא במלחמת תש"ח), ומנהל-חשבונות-משורר, ררי שסוכניו פוזרים על פני הפלאנטה כור לה. הוא לא רעב שעה שמשוררי האמת רעבו במדינה בראשית שנות ה-50, ושירתו מעודה לא רבה את ריבם של הנדכאים התמדוכאים. יחד עם זאת פעלו בהתמדה שליחי בפלאנטה, "נספחי התרבות" של סיפרות "דור הפלמ"ח" על מו"לים זרים שפירסמו את ביכורי תרגומיו, ועיתים אף הצליחו בכך. אבל אם לשוב להגדרותיו הארסיות של ח"צ ביאליק את שירתנו הצעירה, הרי קובנר: "מיסותו כטיסת סניר נית: מלאה עקלקלות ומרי וחן, מת- חטא הוא לפני כתיבתו ככח יחיד, מתעלם מתוך סינוק ובעט מרוב יופי...".

"נאקת-פרא של תובע בלא

חתן אבא קובנר

גזלו בין לילה כל שבע מחלפותיו..."

נתבע...". האופנתיות ההפכפה הרור מהגטו הבורע דרך מאניפסטים נקמנים ללוחמי מילחמת-השיחור נגד המצרים, והתובעים את דריסתם בגלגלי גיפים ובר שחייה באגמי דם של אלה, דרך חרי אליוס הסוציאליסטי של "מפ"ם הייסטר רית" וכלה בלהקת קצב על הר גריזים, מעידים על כך שהרבה מציגורות השירה שנשתתמו לנו — לא נפתחו כלל בניסד יגות השירה של אבא קובנר. ואם להמי שיך ולצטט מתוך נאומו הנזעם של ח"צ ביאליק, הרי ללחן פרס ביאליק הם בבחינת: "ביציאתם לאוויר העולם שיה קה להם תיכף שעת-רצון נגמרים: כל אווירם נתבשם מריה, גאולה... בעקימת שפתיים שמתו מפיהם הקטן את הדר הי צמב אל ה,עטינים" של סיפורתנו החדשה שנתמלאו בינתיים חלב הי..."

הגדרה ביאליקית נוספת לנוסח שירה מאולתר זה, המחשב את קימו בעקרות ובאתמול המופיף, ובכזב המילה וברי קנות החברה הסובבת, זכה בעצם הענקת הפרס בשמו של ח"צ ביאליק כמעין חזר

* הכוונה לשירה המתמקדת רובה ככך לה בעומק האותיות, והפיוניות, בניגוד לזו העוסקת במילים וחריזה.

תמת של רבנות מעל ערוות המילים. זמן הראוי להמשיך ולצטט מתוך שירתנו הצעירה: "...פגומים-מעט ועילגיל-שון, הי עומדים לפני התיבה ומפצחים בפצח, כול- עים כאקרוכטיים חרכות עקומות של חרי זים ואבני חציץ של, אף קוצץ, ופולטים אורים עשנים של, לפירי להבות' כשהם מציצים כל פעם כעין אחת לצידם של פוד ההכמנים והנבונים' שבכחול המזרח...".

"...שירה-צעקה זו, שעיקר יונקתה מן הארץ, כשהיא פונה מאינם כלפי שמיים ריקים ומתדפקת על שערים שוממים — גרנל צערה מהשל איוב והשמן ביד: פע- מים כשהיא נחפשת לנאקת-פרא של תובע בלא נתבע, ופעמים שהיא נשמטת ונחבטת ארצה בלא כוח קורם ככד, שירד כחזי קה — ולא מצא סון תחתיו...". ושירה זו קה — לא מצאה סון של מילים מתחתיה. מצער למדי שבימים אלה, שבהם סוף כל סוף הופכת העיברית לשון שורשית, לשון טבעית, למשוררים ששפת-אמם היא העיברית ולא האידש או הפולנית — הענקת פרס ביאליק לזלדה ולאבא קובנר משולה לניסיון עיקש להשיב את, גלגל ההיסטוריה של תולדות השירה העיברית לאחור, לעבר יוון-המצולה של היותה לשון-כתב ולא שפת-דיבור.

לסיכום, ראויה הגדרתו של ביאליק לי מגמה זו: "הטעם והכוח של העיברי הי קרמוני ניטלים ממנו, לא עמדו בו אלא האנחה היהודית וה,אוי' היהודי, זו האני הה גלולית, המשונה והמיוחדת, שטיכי עה ליוחד במגע אפילו שיריענכבים אי- טלקיים וניגונייהם...". הכל דיברי ביאליק חיים.

וכל שנתר להוסיף על שירת חתן וכלה שכאלה, שנתקדשו בפרס ביאליק אחד, הוא ה,אוי' היהודי, האנחה הגלולית, שמי יתן ותהא האחרונה בשירה העיברית.

תולעי תרבות

קריקטורה

המשבר שפקד את אגודת הסופרים הי עיבריים בשנים 1972/3 על רקע קבלתם של סופרים ערבים לאגודה, והפיכתה לי אגודת-סופרים ישראלית, הביא בסופו של דבר לפילוגה*, הידלדלותה, וראשית תהי ליק התאבדותה ואובדן החיוניות שלה נזי קקת אגודה שעיסוקה ברוח.

"הפיתרון הסופי" החלמאי שמצאו אחי- תופלי האגודה, היה הקמתו של אירגון סופרי ישראל, על-ימת שזה יאגד בקרבו

בנציון תומר

ילדי הצל...

את אגודת הסופרים העברים ונציגי אגודת-סופרים קיקוניות בלשונות ערבית, אידש, רוסית, פולנית, פינית, אנגלית, סרי בית, קרואטית, אספרנטו, סוהאילית, אמהי רית ועוד כמה לשונות.

בראש אירגון סופרי ישראל, שהוקצה לו חדר לשימוש של פעם אחת בשבוע, בי בית שטרניחובסקי, של אגודת הסופרים העבריים, "מונה" נשיא לאירגון סופרי ישי

* סופרים כעמוט עוז ויורם קניוק לא שבו כלל לפעילות באגודת הסופרים אחרי המשבר.

ראל, משהו בסיגנון הייגריך בל, נשיא סופרי גרמניה, או ארתור מילר, ראש סופי רי ארצות-הברית.

אלא שנשיא אירגון סופרי ישראל, הי מתרגם צני ארד, מלבד הכבוד הייצוגי ומשכורת חלקית זכה, בעצם, בנושאות זהותת-ערך ממשלת נשיא התאחדות הי קיטסקאים או המרברבים. במילים אחרות: אחרי שהוקמה הפקיציה, המשיכה אגודת הי סופרים העברים בפעילותה השוטפת על בסיס גזעני מובהק, כאשר מעליה מוצבת הסוואה של אירגון סופרי ישראל, אירגון המזכיר במהותו את המדינות הציבעו- ניות" שמייסד בימים אלה בזו אחר זו

הד"ר פורטרס בדרום-אפריקה. מלבד חוברת שהקיפה את נאומי העסי קנים-המייסדים בישיבת היסוד של אירגון סופרי ישראל, פעילויות האירגון הסתכמו במינוס אפס, ולא רק שדבר לא נעשה להשוואת מצבו של הסופר הערבי בארץ, אלא שמצבו אף הורע בה.

לפני שבועיים תמה הקדנציה הראשונה של נשיא אירגון סופרי ישראל, אירוע שי כינס שנית את העסקנים המייסדים* שבחרו בנשיאו השני של האירגון. הנשיא הנבחר הוא יועצור-לשעבר של שרה-הינגר והתרבות-לשעבר לענייני חי- נוך ותרבות, בנציון תומר, שפירסם בי צעירותו סיפור-שירה כחוש ומחזה בשם ילדי הצל.

מעמדו הרישמי החדש של יועץ-השר- לשעבר כנשיא מרוקן סמכויות, הוא המי חשה מעצבה לירידת קרנה של הסיפי רות העיברית, הנאחות בקרנות המיבנה הי כספיים של המדינה הנמסרים ליד אגודת סופרים שעבר זמנה במקום שיימסרו הי כספים ליד אירגון-על שיקיף את כל סופי רי ישראל, וידאג להם. כל מי שטוען כי קיים טיעון אידיאולוגי ציוני כלשהו לגבי אי-התפרקותה של אגודת הסופרים העבריים, מן הרצוי שינמק את תהליך התרח- קותם של סופרים עיברים צעירים ובול- טים** מאגודה זו, שהפכה לקריקטורה של הסיפרות העיברית.

בחטף

פיצעי-בגרות

נספח-התרבות באנגליה לשעבר, משה דור, אינו יכול להיפרד מזיכרונותיו הי סיפורתיים-תרבותיים של לונדון. ציפורי- שיר תל-אביביות מצייצות כי את ממציתו הראשונה של חודש דצמבר בילה הנספח- לשעבר יחד עם רעייתו, על חשבון משלם המיסים ושרי-החוק, בהתרפקות על מושא זיכרונותיו, בלונדון. העילה לנסיעתו של דור, ששב אך לפני זמן קצר ממישרתו זו, היא הוצאת-הלאור של אנתולוגיה מתורגמת נוספת מהשירה העיברית לאנגי לית בהשראתו של משה דור שהוא, בין שאר עיסוקיו, גם משורר. עורך כתביעת תל-אביבית נודע הגיב, למישמע סיבת הי נסיעה של משה דור, אמר, "דור דור ונוסי עיו..." הוסיף שיש לכנות עכשיו את הנספח לשעבר בתואר, "המשורפף (המשורר המעופף) הלאומי". משורר עיברי חדש נולד. כך מסתבר ממיכתב ממוען למדור זה שהגיע מסטודנט ישראלי צעיר בשם יובל פריצקי, שבמיסגרת מחקרו פגש ברקטורית של המכון לאמנויות של דרוס קליפורניה, שסיפרה לו: "ביקר אצלנו הי משורר שלכם, חנוך כרטוב (פיצעי בגי רוח) והוא קרא משיריו בפני הסטודנטים, בתירגום לאנגלית. או שהשירים היו רעים, או שהתירגום היה רע. על כל פנים, המי שורך היה דווקא נחמד." — ואנחנו לא ידענו. ברשימה שפירסם הביבליוגרף הירושלמי יעקב דויד אברמסקי ב- דיעות אחרונות, תחת הכותרת, "האקדמיה הלאומית — אקדמיה לאומית?" הוא הי כיר, בין השאר, כי "כשקרא מנדרלי מו" כר-ספרים את, אריה בעל גוף" של (ח"צ) ביאליק, התרגו ואמר בכעס: אני הייתי תולה אותו, את אריה זה, על שני עמודים — ודי לו ודי לנו..."

* מלבד כמה ששבקו חיים, ואחרים ש נבצר מהם הדבר מפאת זיקנתם המופלגת. ** בוועידת אגודת הסופרים שנערכה בפסח, מנעו ותיקי האגודה על סמך פרט פרוטוקולי קבלתם של סופרים בולטים כיר נה וולך ויצחק ברנר.

צו השעה-חיסכון

סיטרואן דיאן 6

106,980.- ₪

(לא כולל מע"מ)

היא תרשה לך הכל... רק לא לבזבז עליה כסף.

ביותר: צריכת הדלק שלה היא הנמוכה ביותר, הוצאות הרישוי והביטוח נמוכות, החלפים זולים והבלאי קטן. הנסיעה ב-DYANE 6 רכה ושלווה גם בדרכים לא-סלולות. הודות למנועה המיוחדת - הניצולת שלה שווה למכונית עם מנוע 900 סמ"ק. לכן היא יכולה להרשות לך הכל. בלעדי לסיטרואן: מצמד חצי אוטומטי צנטרפוגלי המאפשר עצירה והמתנה ללא שימוש ברושת המצמד! נוח במיוחד בזינוקים, בצמתים סואנים ובתנועה עירונית!

DYANE 6 החדשה של סיטרואן תרשה לך לדהור איתה בכבישים מהירים, לחצות חולות ולנסוע בדרכים משובשות ללא כל חשש. היא מצוידת במנוע מיוחד בן 602 סמ"ק, במיתלה ובלמי-זעזועים מיוחדים. יש לה בלמי דיסק בגלגליה הקדמיים וכן חגורות בטיחות אוטומטיות, הכלולות במחיר.

עכשיו, כאשר מחירי המכוניות, הדלק והחלפים גבוהים כל כך - DYANE 6 אכן מרשה לך הכל בהוצאות נמוכות

דוד לובינסקי בע"מ

מפיץ סיטרואן בישראל.

CITROËN DYANE 6

הסבלנות משתלמת

הרקדן משה אפרתי, ששנים רבות היה מדוכא וגלמוד אחרי שאשתו היפה, אביבה פז, שהייתה גם היא רקדנית עונה אותו לטובת השירה ולטובתו של שוקי לוי, התנחה לבסוף בזרועותיה של אסתר נדרר הרקדנית הכישרונית המופיעה איתו בלהקת בת שבע. אסתר, שניחנה כנראה בסבלנות איך קץ, יכולה היום לומר שהסבלנות משתלמת. וראיה לכך, אחרי שהייתה למשה יותר משבע שנים, היום הם נשואים באר שר, ורקדים יחדיו ונראים מאושרים ללא גבול.

הסבה

מיקצועית

מי שמשתמש בשירותיה של חברת ארקיע לעיתים תכופות, מכיר בוודאי את הדיילת החיננית נעמי הירש, המיפה כל טיסה שיגרתית בחיכוכים ובמילה טובה. אבל היא עומדת לגרום לכולם עוול רציני, כי מהחודש הבא אי אפשר יהיה לראותה יותר בין המעופפות. היא עוזבת, ויורדת אל העם למצות את ייעודה האמיתי בחיים. נעמי, הרואה כנראה את הנולד, החליטה ללמוד באוניברסיטת תל-אביב קולנוע וטלוויזיה, והיא טוענת שזהו הממד החדש בחיים ומשמ יבואו הישועה ושפע של פרנסה.

הבחורה, שכל-כולה, רק בת עשרים וחמש וחצי, הספיקה כבר הרבה בחיים, וכיום היא חברתו הצמודה של דני פנרמן, מלהקת כוורת. הם ביחד כבר יותר מחצי שנה, והכניסו להלם את כל חבריהם כשהוכיחו להם שהם מאוהבים

דני פנרמן מחזיק מעמד

ברצינות ושאינו ככוונתם להיפרד. אומנם, אף אחד לא האמין שהרימן ביניהם יאריך ימים אבל זוהי עובדה קיימת. ומי שרואה את נעמי התמירה צמודה לדני שהוא, כידוע, קטן-קומה, לא מאמין למראה עיניו. ברור שארקיע מפסידה דיילת מקסימה, אבל ברור גם שהקולנוע והטלוויזיה יצאו נשכרים מזה.

לקונפציה זה טוב מאד אבל לא מספיק, נכנס בימים אלה לשתפות עם הספר ג'ולי גמלי'אלי, והשניים מתכוונים לפתוח מס' פרת בוטיק שכמוה עדיין לא נראתה בישראל. את הפרויקט הם העתיקו מהספר רית עליזה זליצר היושבת בלוס-אנג'לס ומעצבת את תסרוקותיהן של כוכבות הוליווד.

גילי, שחזר לא מכבר מסיבוב לימודים אצל עליזה, הביא איתו שיטות ומכשירים חדישים, והשותפים החדשים טוענים שלא יעברו ימים רבים וכל הראשים הישראליים הפיס יישנו את צורתם לפי צו האופינה החדש. עד אז, אפשר להירגע.

הנאוה העצובה

מי שרואה את הזמרת נאוה ברוכין בימים אלה, כשהיא מסתובבת לבדה, לא יכול שלא להתפלא לאן נעלמה אהבתה הגדולה, דיוויד רייס-דייוויד, אחיה של מנדי, שהתנחל בישראל והאבה ביי-ציליה.

נאוה ברוכין סוף הרומן

ניהם פרחה פלאים, ובכך, לצערי אני חייבת לבשר לכם על סימונו של הרומן בין שני בני-הזוג היפים הללו. דייוויד, המבלה עתה כשעל זרועו תלוי יה מדי ערב יפהפיה תל-אביבית אחרת, נראה נהנה מאד מחיי רווקותו המחור-דשים אבל נאוה הנאוה מסתובבת לה גלמודה ומדוככת.

לא שצריך לדאוג לה, היא יכולה לדאוג לעצמה, אבל כל מי שהיה לה עד היום, חוץ מרן כנר, לא היה רציני - לדבריה - עד לדייוויד. ועכשיו, כשגם זה כבר לא על תקן של אריסטו חתונה, היא שוב פנויה.

פרתי לכם על בחור ישראלי לא-ידוע הקרוי רנני פרידמן, שאותו היא מח' פשת בנרות מאז בואה ארצה, ושמיספור ריה מסתבר כי אין מאהב טוב ממנו. כך, בלי בושה, עלתה רמת המאהבים הישראליים בזכותו, ומעשה שהיה כך היה.

ביום הרביעי שעבר, היום שבו יצא העיתון הקודם לאור, צילצל הטלפון בי ביתי בשעת לילה מאוחרת, ובחור שזוהה את עצמו כמקס בלבה, בוטיקאי ידוע ואיש-חברה נוצץ, ביקש ממני את כתובתה של פולה וסרמן הגיל. אני, כמוכן סקרנית בלי גבול, ועוד כשמדובר בנושא כזה, התחלתי לחקור את הבחור, ולא נותרה לי ברירה אלא להודות שהיא-היא רנני פרידמן המבוקש, הוולנטינו הישראלי בכבודו ובעצמו. ולשאלתי למה ומדוע הציג את עצמו באמריקה בשם בדוי, אמר לי מקס שבזמנו היתה לו חברה די רצינית בארץ ושהם אפילו חשבו על נישואין, ופולה זו לחצה אותו לקיר והודיעה לו שהיא מתכוונת לבוא בעיקר בתוני ארצה ולאמץ אותו רק לעצמה. כאן נבהל מקס, שהרי כל הרפתקה יפה כשהיא מתרחשת רחוק מהבית, וככל ש- היא מתקרבת כן היא מתקררת. הוא עשה את התרגיל מיספר עשרה, מסר לפולה שם וכתובת לא-נוכחים, ויצא מהעניין בי שלום. אבל מאז זרמו הרבה מים במימי העולם, ומקס נרפא מסיפור החברה והר חתונה הקודם והוא שוב על תקן של מבוקש.

אומנם בימים אלה הוא גר עם ניקי פרידמן, הדוגמנית האנגליה שבאה ארצה למסע תצוגות ונכוחות, נשארה ומנהיגת לו את עסקיו, אבל אפילו זה לא הפריע לו לרצות להזדהות שוב בפני פולה במלוא עינו הכחולות הגדולות. מקס, שהחליט שבבוטיקים ובתי-הרושת

אירוע תת-מימי

מי שקרא את העולם הזה גיליון ראש-השנה, יזכור בוודאי את הסיפור המצולם על יפהפיה אנגליה הצוללת במימי אילת ומיפה את האלמוגים והדגים. הבחורה אינה אלא סמנטה בונר, הדוגמנית ש- ויתרה - אחרי שיכנעו לא רב של הצלם התת-מימי דויד פילוסוף - על מוג-האוויר הגשום של לונדון והמירה את הקאריירה הצוננת בחום האילתי ובמסע-ציליה.

ובכן, ממש בימים אלה נחוג ניצחונם של סמנטה ושל פילוסוף. הצלם, שכוכרו היה צלם-סרטים והסב את מצלמתו לכיוון המים הוציא ספר, פרי עבודתו מזה יותר משנה, ולרגל המאורע אירגן לכבודו מלון הסלע האדום מסיבה אדירה, שכל המיזמי של אילת הוזמן אליה, ותאמינו לי, לא רק אילתים היו שם, אלא אפילו צפוניים ששמחו על האפשרות לחטוף קצת שמש אילתית חורפית.

הסאנגריה קלחה שם כמו מים, המצב-רוח הרקיע שחקים. ינוקא, שהזמין את פילוסוף לבמה לשאת נאום ולמסור את העותק הראשון של סיפורו לראש עיריית אילת, ג'רי בן, התרגש גם הוא והיה הראשון שקנה את הספר. מובן גם שה- מסיבה הסתיימה במופע האור-קולי של פילוסוף, וכל מי שלא העז לצלול עד לאותו יום החליט בריבמוקם שמיד יעבור קורס-ציליה, כיוון שמראות כאלה אפשר באמת לראות רק מתחת למים.

ועד כדי כך היו כולם מוקסמים, שבו במקום החליטו החשובים של אילת כי יש צורך בהול לבנות מיבנה ענקי שבו יוקרן המופע האור-קולי כל ימות השנה, וכך יצא פילו מורוח משני הכיוונים. מנהלי המלון הבטיחו להקדיש את חדר התצוגה שלהם למטרה זו עד לבנייתו של המיבנה המיוחד.

אומנם, ממלכת האירוע נבצר להופיע באופן אישי, אבל הבחורה, הקופאת כעת בלונדון, הבטיחה תגייגית שהיא תגיע בחור דש פברואר, ועד אז אפשר יהיה לחזות במערומיה היפים רק מעל דפי הספר או מעל מסך הסרט.

ולנטינו הישראלי

נמצא!

מי היה מאמין שזה יקרה? אבל זאת עובדה קיימת. המדור שלפניכם הפך מדור שידוכין, וזה בדוק. שיפטו בעצמכם. בשבוע שעבר סיפרתי לכם על פולה וסרמן, כוכבת להקת האנס מאשין ש- מופיעה בימים אלה בארץ, וכמרכון סיי-

ככה קרה שסימונה יושבת בכלא ותור-פרת כפתורים, ג'קי הנאמן מסתובב מדור-כא ומתגעגע, והתורים סופרים את הימים. אני, מצדי, משוכנעת שאחרי מה ש- יעבור עליה שם היא לא תכביר עוד מעללים נגד הצבא והממסד, ובלית-כרי-רה תשרת נאמנה את המולדת עד לתום שירותה הצבאי. רק סבלנות.

חתונה של אופנה

ישוב אני מבשרת על חתונת-הרב והפעם היא של אוסנת מליין, בתו היפה של האופנאי ג'רי מליין. הזוג הצעיר ערך את החופה בביתו של אבא, ואת המסיבה של אחיה וערכו במדור. היה צפוי שהחתן, שהוא אופנאי בוגר וסגור, יתקשר עם חתנו בביונס, יפלט לעצמו דרך קלה בחיים ויעלה ישר על דרך המלך עם הקליינטורה והשם של החותן. אבל לא במיקרה דנו. הבחור, ששמו בישראל רנני פילוסוף, החליט שהוא רוצה לבנות את עצמו במידיה, ויותר חדי-משמעית על הצעתו המפתה של חתנו. מי יודע מה ילד יום, אולי האפרוח יעלה על התרגיל? אבל לזמן פיתרונים, ולעת עתה מזל טוב לזוג החדש.

סימונה בלומנפד שירות לא עיין

שאל שאלות למה היא לא באה ולאן היא מסתלקת בשעות מוקדמות. אבל המי-פקדים להתחלפו, והמפקד החדש לא היה מוכן לסבול התפרפרויות. אפילו החיכוכים, והבדיחות והעיניים העצובות לא עזרו. כך, אחרי נפקדות של שבועיים הוכנסה סימונה לכלא צבאי 19 יום, מצב מאד לא נעים לכל הדיעות. כולם ניסו לעזור: אמה של סימונה, ואביה שאינו בקו הברי-אות, ואפילו חברה משכבר הימים ג'קי וייסברג, אחיה של הדוגמנית מירי וייסברג, ניסה את כוחו בפרוטקציה, אבל לשווא.

העולם הזה

חשכפנות

במזנה האוס

הגנרל סילאסון

ורקדנית מצרייה

